

Bryssel den 13 september 2018
(OR. en)

12143/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0330(COD)**

**FRONT 288
SIRIS 115
CODEC 1465
COMIX 492**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	12 september 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 631 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om den europeisk gräns- och kustbevakningen och om upphävande av rådets gemensamma åtgärd nr 98/700/RIF, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 <i>Ett bidrag från Europeiska kommissionen till stats- och regeringschefernas möte i Salzburg den 19–20 september 2018</i>

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 631 final.

Bilaga: COM(2018) 631 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.9.2018
COM(2018) 631 final

2018/0330 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om den europeisk gräns- och kustbevakningen
och om upphävande av rådets gemensamma åtgärd nr 98/700/RIF, Europaparlamentets
och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 och Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) 2016/1624**

*Ett bidrag från Europeiska kommissionen till stats- och regeringschefernas möte i Salzburg
den 19–20 september 2018*

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Förordningen om en europeisk kust- och gränsbevakning som antogs på rekordtid efter migrationskrisen 2015 trädde i kraft den 6 oktober 2016¹. Men mycket återstår att göra för att, som en del av en omfattande migrationsstrategi, säkerställa en effektiv kontroll av EU:s yttre gränser och för att väsentligt intensifiera återvändandet för irreguljära migranter. Den europeiska gräns- och kustbevakningen som den ser ut i dag har medfört förbättringar i detta avseende. Det är dock av yttersta vikt att den fullt ut motsvarar den Europeiska unionens ambitionsnivå och behov när det gäller att effektivt skydda de yttre gränserna och möta de framtida utmaningarna på migrationsområdet. Den europeiska gräns- och kustbevakningen bör utgöra ett konkret exempel på den europeiska solidaritet som finns vad gäller operativt insättande av kapacitet där det behövs, samt stärka skyddet av unionens gemensamma yttre gränser.

Kommissionen har redan presenterat sin vision² om en förstärkt och fullt operativ europeisk gräns- och kustbevakning i syfte att tillmötesgå medborgarnas oro vad gäller säkerhet och skydd i unionen. För den kommande fleråriga budgetramen 2021–2027 föreslog kommissionen att det skulle skapas en permanent kår med 10 000 gränskontrolltjänstemän och att finansieringen av migrationshantering och gränsförvaltning skulle i det närmaste tredubblas upp till omkring 34,9 miljarder euro, jämfört med 13 miljarder euro under den innevarande perioden, i syfte att på ett målinriktat sätt svara på de ökade utmaningarna vad gäller migration, mobilitet och säkerhet. På detta sätt får den europeiska gräns- och kustbevakningen bättre möjligheter att förvalta EU:s gränser och det skapas en mer effektiv migrationspolitik.

Dessutom föreslog kommissionen ekonomiskt stöd för att utrusta och utbilda den europeiska gräns- och kustbevakningens nationella komponenter i medlemsstaterna så att de kan öka sin operativa kapacitet, en förstärkning av befintliga verktyg och utveckling av EU-täckande informationssystem för gränser, migrationshantering och säkerhet. I detta hänseende föreslog kommissionen den 12 juni 2018 medel till asyl- och migrationsfonden, instrumentet för gränsförvaltning och fonden för inre säkerhet som uppgår till ett totalt belopp på 20,9 miljarder euro.

I sina slutsatser från juni 2018 bekräftade Europeiska rådet behovet av en mer effektiv kontroll av EU:s yttre gränser genom att ytterligare stärka Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns stödjande roll, inklusive samarbetet med tredjeländer, genom ökade resurser och ett utökat mandat. De överenskomna huvudprinciperna i Europeiska rådets

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2016 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

² Meddelande: En ny och modern flerårig budgetram för ett EU som effektivt genomför sina prioriteringar efter 2020 (COM(2018) 98).

slutsatser har dessutom fått stöd hos medlemsstaterna i olika forum³, där man betonat behovet av att stärka verktygen för europeisk solidaritet, bland annat genom att säkerställa en effektiv förvaltning av de yttre gränserna med en starkare europeisk gräns- och kustbevakning och inrätta en mer effektiv och enhetlig europeisk återvändandepolitik grundad på ökad solidaritet och ömsesidigt förtroende.

Vidare framhölls i Europaparlamentets resolution av den 30 maj 2018 om årsrapporten om Schengenområdets funktionssätt behovet av ett snabbt införande av den heltäckande strategin för integrerad gränsförvaltning som institutionerna kommit överens om, den tekniska och operativa strategin från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och medlemsstaternas följande nationella strategier. Europaparlamentet uttryckte också sin oro över inkonsekvenser i genomförandet av den integrerade gränsförvaltningsstrategin i medlemsstaterna och betonade att ett fullständigt genomförande av strategin i samtliga medlemsstater är avgörande för att Schengenområdet ska kunna fungera på rätt sätt.

Som reaktion på dessa uppmaningar och på den som senast kom från Europeiska rådet lägger kommissionen fram en rad ändringar av förordningen om europeiska gräns- och kustbevakningen, i synnerhet genom att förse byrån med en egen operativ verksamhet: **Europeiska gräns- och kustbevakningens kår på 10 000 anställda för operativ verksamhet**, med verkställande befogenheter på alla sina verksamhetsområden så att den kan ge medlemsstaterna effektivt stöd ute på fältet. Europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår kommer inte bara att vara en kvantitativ förändring, den kommer även att innebära förändring vad gäller kvalitet genom att säkerställa en omedelbart tillgänglig **och tillförlitlig lösning**. Den kommer att säkerställa att EU kollektivt har den kapacitet som krävs för att skydda EU:s yttre gränser, förhindra sekundära förflyttningar och effektivt verkställa återvändande för irreguljära migranter.

Med den betydande förstärkningen även av den tekniska utrustning som den har till sitt förfogande, tjänstemännens nya verkställande befogenheter och de utökade möjligheterna att agera i tredjeländer kommer europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår att vara banbrytande vad gäller kvaliteten och effektiviteten i hur EU kollektivt skyddar sina gemensamma gränser och hanterar migrationsströmmarna. Genom att fastställa nya standarder och skapa en europeisk kultur inom gränsbevakningar, kommer den europeiska gräns- och kustbevakningen också att bli en modell för hur EU:s gränsförvaltning bör genomföras.

Den europeiska gräns- och kustbevakningens funktion, och framför allt det sätt på vilket de strategiska prioriteringarna för den europeiska integrerade gränsförvaltningen fastställs, behöver därför anpassas. Förslaget syftar därför till att strukturera den politiska styrningen av den europeiska integrerade gränsförvaltningen genom inrättandet av en policycykel för europeiska och nationella integrerade gränsförvaltningsstrategier. Samordningen av planeringsprocesserna inom den europeiska integrerade gränsförvaltningen kommer att

³ Tyskland och Frankrikes Mesebergdeklaration *Renewing Europe's promises of security and prosperity*, 19 juni 2018.

förbättras i syfte att bättre förbereda gränsinsatser och fastställa vilka insatser som ska göras vid högre påverkansgrader, i synnerhet de insatser som den permanenta kåren eller annan kapacitet inom byrån kan komma att utföra till stöd för medlemsstaterna. Detta kommer också att leda till förbättrad beredskap hos den europeiska gräns- och kustbevakningen genom att det sker samordning av utbildning och fortbildning och av införskaffandet av utrustning på kortare och längre sikt, och även vad gäller forskning och utveckling.

Förslaget kommer också att förbättra kapaciteten att utbyta information och ge stöd åt medlemsstaterna på området för återvändande. Vidare läggs det fram tillsammans med översynen av återvändandedirektivet, vilket har till syfte att hjälpa medlemsstaterna att öka effektiviteten i återvändandeförfarandena och uppnå en mer effektiv och enhetlig europeisk återvändandepolitik. Omarbetningen av återvändandedirektivet föreslår tydligare och mer effektiva förfaranden för utfärdande av beslut om återvändande och för handläggning av överklaganden, samt samverkanseffekter mellan asyl- och återvändandeförfarandena, såväl som ett mer ändamålsenligt utnyttjande av förvar i syfte att underlätta återvändande. I detta sammanhang utvidgar de föreslagna ändringarna av förordningen om en europeisk gräns- och kustförvaltning ytterligare omfattningen av byråns operativa stöd till medlemsstaterna.

Dessa ändringar stärker även **samarbetet mellan byrån och Europeiska unionens asylbyrå** i utplaceringen av stödenheter för migrationshantering, särskilt vid hotspots och kontrollerade centrum. Kommissionen åtgärdar behovet av att säkerställa samverkanseffekter mellan asyl- och återvändandeförfarandena genom samordning mellan de nationella behöriga myndigheterna och relevanta unionsbyråer, och ökar också effektiviteten i den gemensamma återvändandepolitiken som en central komponent i en hållbar migrationshantering.

Samarbetet med tredjeländer är också ett centralt element i den europeiska integrerade gränsövervakningen. Dessa förslag stärker byråns samarbete med tredjeländer i syfte att främja europeiska standarder för gränsförvaltning och återvändande, utbyta information och riskanalys, underlätta genomförandet av återvändanden med sikte på att öka effektiviteten och stödja tredjeländer på området gränsförvaltning och migration. Här ingår även utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår när det krävs stöd för att skydda de yttre gränserna och se till att förvaltningen av unionens migrationspolitik är effektiv.

En fullt operativ europeisk gräns- och kustbevakning bör också rationalisera och utnyttja alla befintliga operativa verktyg. Kommissionen föreslår att **det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosir) ingår i förslaget om den europeiska gräns- och kustbevakningen**, i syfte att förbättra Eurosirs funktionssätt och utvidga dess tillämpningsområde så att det omfattar de flesta komponenterna i den integrerade gränsförvaltningen. Detta innebär att det blir lättare att upptäcka, förutse och reagera på krissituationer vid EU:s yttre gränser och i tredjeländer.

De ovannämnda elementen kommer att stärka den integrerade kustförvaltningen och göra det möjligt för den europeiska gräns- och kustbevakningen att agera som en verklig gränspolis i syfte att skydda EU:s yttre gränser, hantera migrationsströmmar på ett effektivt sätt och bidra till att garantera en hög nivå av säkerhet inom unionen – ett centralt villkor för att bevara Schengenområdet.

Skäl till att förbättra den europeiska gräns- och kustbevakningens funktionssätt

Den obligatoriska reserven för snabba insatser på 1 500 gränskontrolltjänstemän var en av nyheterna i 2016 års förordning. Trots ett framgångsrikt inrättande kan reserven endast aktiveras för snabba gränsinsatser, vilket är en mycket specifik typ av insatser som avser nödsituationer. För operativt stöd till de medlemsstater som ligger i frontlinjen under reguljära gemensamma insatser – som är den vanligaste typen – fortsätter byrån att helt och hållet förlita sig på den frivilliga sammanslagningen av medlemsstaternas mänskliga och tekniska resurser.

Under migrationskrisen har **byråns operativa behov** för att kunna stödja medlemsstater i frontlinjen **fyrdubblats**: dvs. från insatser med ett insättningsbehov på 52 359 personer/dag 2014 till ett behov på 189 705 personer/dag 2017. Även om intensiteten i trycket vid de yttre gränserna har minskat jämfört med 2015, med ett betydligt lägre antal personer som anländer irreguljärt via den centrala och östra Medelhavsrutten, fortsätter byråns ökade insatsdeltagande att väsentligt bidra till dessa positiva resultat.

Det behov av mänskliga och tekniska resurser för operativa syften som fastställts av byrån kan emellertid ofta inte tillgodoses i tillräcklig utsträckning genom medlemsstaternas frivilliga åtaganden.

En **fortsatt hög nivå av deltagande** behövs för att säkerställa ett fungerande och långvarigt skydd av de yttre gränserna. Mot bakgrund av den geopolitiska utvecklingen i vissa strategiskt viktiga regioner i världen såväl som de globala demografiska trenderna, kommer Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån att förväntas bistå allt fler EU-medlemsstater med att hantera migrationstrycket, bland annat genom att stödja effektivt återvändande och samarbete med tredjeländer.

Medlemsstaterna har i stor utsträckning förutsett denna trend och försett byrån med fler gränskontrolltjänstemän och experter, men olyckligtvis har byråns gemensamma insatser under perioden 2015–2018 påverkats allvarligt av **bestående luckor** som ofta lett till att byråns arbete delvis varit ineffektivt, en situation som kommissionen upprepade gånger har beskrivit⁴. För 2018 resulterade förfarandet med årliga utfästelser mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och medlemsstaterna endast i att 49 % gränskontrolltjänstemän och 45 % utrustning täcktes jämfört med byråns behov för verksamheten vid landgränserna. För verksamheten vid sjögränserna täcktes 96 % av behovet av gränskontrolltjänstemän, men endast 60 % av behovet av tekniska tillgångar⁵. Denna bestående svaghet i den nuvarande

⁴ I sina fem lägesrapporter om det operativa genomförandet av den europeiska gräns- och kustbevakningen som antogs under 2017 och i de senaste lägesrapporterna om genomförandet av den europeiska migrationsagendan.

⁵ För närvarande beslutas byråns operativa verksamhet och den övergripande nivån av deltagande kollektivt av byråns styrelse via ett årligt arbetsprogram (senast december n-1) och beslutet om den minsta mängden teknisk utrustning för insatser (senast juni n-1). Dessa kollektiva beslut motsvarar visserligen ofta byråns operativa behov, så att den kan ingripa, men sedan upprätthålls inte dessa åtaganden vid de årliga bilaterala förhandlingarna med byrån (höst n-1) när medlemsstaterna gör sina utfästelser om konkreta enskilda bidrag.

sammanslagningssystemen påverkar EU:s kapacitet att hålla våra yttre gränser säkra, och behöver åtgärdas, vilket påpekats vid upprepade tillfällen av RIF-rådet⁶.

Under den nuvarande sammanslagningssystemen har medlemsstaterna en tendens att åta sig att bidra endast för **konkreta platser och konkreta tidsperioder**, vilket ger byrån begränsad flexibilitet när det gäller att snabbt omfördela experter och/eller tekniska tillgångar till andra områden där de behövs. Byrån ställs också inför problemet med **för låga utfästelser för vissa månader med högt tryck** och för höga utfästelser vid lägre tryck. Detta är problematiskt eftersom byrån inte kan omfördela operativ personal i enlighet med de identifierade behoven.

Byrån försöker kompensera dessa otillräckliga bidrag från medlemsstaterna och den bristande flexibiliteten när det gäller omfördelning genom att utveckla och använda sin egen kapacitet, framför allt genom att samla och sätta in **utstationerade enhetsmedlemmar** som ett eget bidrag till den operativa verksamheten. Detta frivilliga och komplementära system har visat sig vara i hög grad otillräckligt för att byrån ska kunna dra nytta av dess huvudsakliga fördelar, nämligen långsiktig förutsägbarhet och flexibilitet i fråga om omfördelning. Medan enhetsmedlemmar kan ställas till byråns förfogande under ett år eller mer, utstationeras de flesta endast under den minimiperiod på tre månader som krävs enligt förordningen.

Erfarenheterna från byråns insatser visar att det finns ett klart behov av att ha permanent, fullt utbildad personal inom byrån som kan sättas in var som helst vid vilken tidpunkt som helst. De bekräftar också brist på jämlikhet i medlemsstaternas insatser, och även brist på gemensam utbildning, på tillräckliga språkkunskaper och på en gemensam operativ kultur, vilket sammantaget hindrar samarbete på fältet. Fullt utbildad personal med samma yrkeskultur skulle tillföra ett verkligt mervärde.

Slutligen – liksom vad gäller de bestående luckorna i sammanslagningen av personalresurser – ställs byrån regelbundet inför betydande brister i medlemsstaternas bidrag till den tekniska utrustningen. Då det framstår som svårt att inrätta en obligatorisk sammanslagningssystem grundad på lika deltagande från alla medlemsstater, blir den enda hållbara lösningen att fortsätta att utveckla byråns egen tekniska kapacitet genom att förvärva de tillgångar som behövs, detta med beaktande av det omfattande anslag som avsatts för detta ändamål i kommissionens förslag till nästa fleråriga budgetram. Denna process kommer att skapa ett ytterligare behov av att operativ personal kan fungera som besättningsmedlemmar och underhålla och driva alla dessa tekniska tillgångar, och detta behov bör reflekteras i den långsiktiga lösningen.

Unionens roll när det gäller att bistå medlemsstaterna på återvändandeområdet behövde befästas som central för hanteringen av den migrationssituation som EU:s medlemsstater ställs inför. Återvändandetakten i EU under senare år visar på att det kvarstår utmaningar när det gäller att effektivt genomföra återvändande. För 2017 visar Eurostats statistik på en minskning i återvändandetakten i hela EU från 45,8 % under 2016 till omkring 36,6 %.

⁶ Se resultaten av RIF-rådets möte den 27–28 mars 2017 med fokus på resurstilldelningen från medlemsstaterna och resultaten från rådets möte den 4–5 juni 2018 med avseende på en eventuell ökning av stödet till EU:s byråer, i synnerhet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

Tillsammans med den föreslagna omarbetningen av återvändandedirektivet, där tydligare och mer effektiva förfaranden föreslås för utfärdande av beslut om återvändande och för handläggning av överklaganden, samt ett mer ändamålsenligt utnyttjande av förvar, är detta förslag avsett att stärka den övergripande strategin för återvändande.

För att ytterligare trappa upp byråns stöd till medlemsstaterna och utveckla ny verksamhet på området för återvändande, även i förhållande till tredjeländer, är det tydligt att det kommer att krävas att mer operativ personal ställs till förfogande för att stödja byråns ansträngningar i detta avseende, framför allt med tanke på den betydande budget som planeras för att täcka byråns verksamhet på området för återvändande. Ett sådant utvidgat mandat vad gäller återvändande bör matchas med en tillräcklig kapacitet och personalstyrka, också med beaktande av det redan växande antalet återvändandeinsatser som har fått operativt stöd av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån: 192 insatser organiserades eller samordnades av byrån under 2018, fram till 3 augusti, jämfört med 90 insatser under samma period 2016 och 194 under 2017⁷.

Erfarenheterna från de senaste två åren har mer än någonsin visat på vikten av att vidta åtgärder i tredjeländer, inklusive att ge operativt och tekniskt stöd. Kommissionen har på unionens vägnar förhandlat fram statusavtal med vissa grannländer så att byrån ska kunna genomföra operativa insatser i dessa länder. Förhandlingarna med länderna på västra Balkan har avslutats eller är nära att avslutas, och dessa avtal kan i framtiden komma att utvidgas till att omfatta även länder som gränsar till grannländer, utan de territoriella begränsningarna, under förutsättning att stödet till tredjeländerna bidrar till skyddet av EU:s yttre gränser. Det kommer att krävas betydligt mer operativ personal från den permanenta kåren för sådana operativa insatser och för att stödja verksamheten på fältet i tredjeländer, inklusive i fråga om återvändande.

Den europeiska gräns- och kustbevakningens mål

Alla ovannämnda faktorer visar på att det finns ett grundläggande behov av **en permanent och tillförlitlig lösning** för att säkerställa att byrån har den kapacitet som krävs för att skydda EU:s yttre gränser och stödja återvändanden på ett effektivt sätt.

I förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning som antogs 2016 fastställs principerna för en integrerad europeisk gränsförvaltning och definieras den europeiska gräns- och kustbevakningen, men den tar huvudsakligen upp den roll som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån innehar. I Eurosur-förordningen som antogs 2013 fastställs en ram för informationsutbyte och samarbete mellan medlemsstaterna och byrån, men denna ram är för närvarande begränsad till övervakningen av sjö- och landgränserna. Genom att slå samman de två förordningarna kombinerar förslaget både byråns uppgifter och den roll som medlemsstaternas myndigheter måste spela för den europeiska gräns- och kustbevakningens funktion.

⁷ Uppgifter från *Frontex Application Return*.

Detta är skälet till att kommissionen föreslår inrättandet av **europiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår med 10 000 operativa anställda senast 2020**, så att byrån får en egen ändamålsenlig och effektiv operativ verksamhet. Detta förslag är utformat för att åtgärda de brister som konstaterats, svara på de föreliggande behoven och säkerställa att EU har den strategiska beredskap som krävs för att svara på utmaningar i framtiden. Det är särskilt viktigt att säkerställa att den permanenta kåren snabbt, dvs. senast år 2020, når sin fulla kapacitet på 10 000 operativa anställda, så att byrån ges möjlighet att svara på den nuvarande situationen. Därför bör förberedelserna, inklusive alla logistiska och administrativa förberedelser för rekryteringar och utstationeringar, äga rum så snart som en politisk överenskommelse om förslaget har nåtts.

Inrättandet av en permanent kår måste integreras i en välfungerande europeisk gräns- och kustbevakning där medlemsstater, unionen och EU:s byråer och organ, särskilt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, är väl samordnade och arbetar i riktning mot **gemensamma och delade politiska mål**. Denna samordning kommer att säkerställa kapaciteten att **dela information och analys**, att **samordna insatsförmågan** och **förmågan att förutse** krissituationer vid yttre gränser på kort, medellång och lång sikt och att **gemensamt utveckla den nödvändiga reaktionsförmågan**.

Storleken på europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår grundar sig huvudsakligen på de nuvarande uppgifterna om åtaganden inom ramen för den befintliga sammanslagningsmekanismerna vilka, med undantag av reserven för snabba insatser, bygger på frivillighet. Det totala antalet gränskontrolltjänstemän som är knutna till byråns operativa verksamhet är, i enlighet med styrelsens beslut, 5 000. Det faktiska antalet enhetsmedlemmar vid Europeiska gräns- och kustbevakningen, som är registrerat i byråns OPERA-system, uppgår dock till mer än 7 000. Denna kapacitet kompletteras med 1 500 gränskontrolltjänstemän som utses via reserven för snabba insatser. På området för återvändande har byrån, utöver detta, för närvarande tre reserver som i enlighet med styrelsens beslut bör vara sammansatta av 600 ledsagare vid återvändande, 50 återvändandeeexperter och 40 övervakare av påtvingat återvändande. I detta sammanhang är den **föreslagna storleken – en personalstyrka på 10 000 man** – avsedd att se till att byrån inte bara kan fylla de nuvarande luckorna utan också öka stödet till medlemsstater i frontlinjen, dvs. i kritiska insatsområden, och täcka fler områden i EU:s medlemsstater och tredjeländer samt väsentligt öka återvändandetakten.

Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår bör vara sammansatt av tre kategorier av operativ personal: personal som är anställd av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (kategori 1), personal som obligatoriskt utlånas till byrån av medlemsstaterna för långvarig utstationering (kategori 2), och personal som obligatoriskt tillhandahålls av medlemsstaterna för utstationering under kortare tid (kategori 3).

Det grundläggande inslaget i denna nya strategi är att **byråns fast anställda personal, som medlemmar av europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår**, kommer att ha alla nödvändiga befogenheter för att utföra gränskontroller och återvändandepgifter, inklusive uppgifter som kräver verkställandebefogenheter. I artikel 77.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) föreskrivs det att unionen ska anta alla nödvändiga

åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna. Detta utgör den rättsliga grunden för tilldelning av brottsbekämpande befogenheter till anställda som agerar på unionens vägnar när de utför uppgifter som är kopplade till införandet av ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna. Sådana befogenheter och uppgifter bör dock vara tydligt definierade och vara förenliga med målet att inrätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna. Därför ingår en förteckning över sådana uppgifter i förslaget. Byråns personal i kategori 1 kommer att vara en ny typ av EU-personal inom byrån som tilldelas verkställande befogenheter, inklusive rätten att tillgripa våld, när den agerar i egenskap av enhetsmedlemmar som sätts in från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Kommissionen betraktar detta som ett centralt element i sitt reviderade förslag som kommer att vara betydande när det gäller att stärka byråns mandat och garantera en effektiv kontroll av unionens yttre gränser.

Det andra centrala elementet i europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår är **den obligatoriska karaktären i medlemsstaternas kort- och långsiktiga bidrag** till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, vilket är den enda lösning som garanterar att de nödvändiga bidragen finns tillgängliga för byråns verksamhet, i en anda av solidaritet och ansvarstagande för ett väl fungerande Schengenområde. Medlemsstaternas enskilda bidrag har fastställts på grundval av den fördelningsnyckel som överenskommits under 2016 års förhandlingar om reserven för snabba insatser och som anges i bilaga I till förordning (EU) 2016/1624.

Detta obligatoriska bidrag kan bli en verklig utmaning för medlemsstaterna i situationer då deras nationella kapacitet är kraftigt tyngd av nationella skyldigheter. Detta är skälet till att förslaget innehåller bestämmelser om ett **system för finansiellt stöd** med syftet att stödja och säkerställa den långsiktiga utvecklingen av personalstyrkan genom att möjliggöra för medlemsstaterna att anställa och utbilda kompletterande personal för att få den flexibilitet som behövs för att uppfylla det krav på obligatorisk sammanslagning av personal som fastställts inom ramen för europeiska kust- och gränsbevakningens permanenta kår samtidigt som tillräcklig egen nationell kapacitet bevaras.

Den **modulära sammansättning** som präglar den europeiska gräns- och kustbevakningens **permanent kår**, med tre kategorier av operativ personal, kommer att ge den flexibilitet som krävs för att anpassa byråns uppdrag efter de operativa behoven. Medan byråns fasta operativa personal (kategori 1) alltid kommer att utgöra den viktigaste byggstenen för utplaceringar från den permanenta kåren, ska användningen av operativ personal i kategori 2 och särskilt i kategori 3 kunna anpassas inom de befintliga mekanismerna.

Slutligen utgör den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår en integrerad lösning genom att hantera hela spektrumet av byråns utplaceringsverksamhet: gränsförvaltningsenheter, återvändandeenheter samt stödenheter för migrationshantering som har blandad sammansättning. Detta är skälet till att förslaget samlar samtliga befintliga sammanslagningsmekanismer: de nuvarande mekanismerna för årliga utfästelser för verksamhet vid de yttre gränserna, den obligatoriska reserven för snabba gränsinsatser, två reserver med återvändandeeexperter och ledsagare vid återvändande. Genom undantag, och på grund av den särskilda karaktären hos dess uppgifter och dess sakkunskap samt behovet av

oberoende i utövandet av dess övervakningsfunktioner, bör reserven med övervakare av påtvingat återvändande fortsätta att vara ett separat arrangemang.

Förslaget syftar till att **strukturera den politiska styrningen** av den europeiska integrerade gränsförvaltningen genom inrättandet av en policycykel för europeiska och nationella integrerade gränsförvaltningsstrategier.

Förslaget kommer att **stärka den europeiska gräns- och kustbevakningens mekanismer för tidig varning** i syfte att öka reaktionsförmågan vid uppkomsten av en kris, men också för att bättre hantera situationer där Schengenområdets funktion kan äventyras.

Att agera föregripande kommer att vara ett centralt element i dessa processer. Förslaget syftar till att förbättra samordningen av **planeringsprocesserna** inom den europeiska integrerade gränsförvaltningen för att bättre förbereda gränsinsatser och fastställa vilka insatser som ska göras vid högre påverkansgrader, särskilt de insatser som den permanenta kåren eller annan kapacitet inom byrån kan komma att utföra till stöd för medlemsstaterna. Detta kommer också att leda till förbättrad beredskap hos den europeiska gräns- och kustbevakningen genom att det sker samordning av utbildning och fortbildning och av införskaffandet av utrustning på kortare och längre sikt, och även vad gäller forskning och utveckling.

Förslaget kommer också att innebära förbättrad förmåga att utbyta information och det kommer att stödja medlemsstaterna på området för **återvändande**. För att ge ett bättre stöd till medlemsstaterna innebär detta förslag att byråns uppgifter breddas så att de omfattar tekniskt och operativt stöd i genomförandet av återvändandeförfarandena, inklusive utarbetandet av beslut om återvändande och annan verksamhet som förbereder återvändande, samt stöd till utveckling och drift av system för återvändandehantering och system för informationsutbyte.

Förslaget kommer att **klargöra medlemsstaternas och byråns respektive roll** inom ramen för **den europeiska gräns- och kustbevakningens funktion**, inklusive samarbetet med tredjeparter och tredjeländer. På området för återvändande kommer byrån att kunna tillhandahålla stöd till tredjeländernas återvändandeverksamhet, bland annat genom organisation av blandade återvändandeinsatser där en eller flera medlemsstater deltar. Mer specifikt kommer Eurosurs funktion att förbättras ytterligare, genom att höjd kvalitet på de data som utbyts, på säkerheten och på systemens responsförmåga. För att bättre stödja de olika komponenterna i den integrerade gränsförvaltningen kommer tillämpningsområdet för Eurosur att övergå från gränsövervakning till gränskontroll, inbegripet rapportering om sekundära förflyttningar och luftgränser. Eurosur kommer att användas för gränsinsatser och integrerad planering. Eurosur kommer också att förbättra det operativa samarbetet och informationsutbytet med tredjeländer och tredjeparter.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag kompletterar kommissionens förslag av den 12 juni 2018 om inrättande av Fonden för integrerad gränsförvaltning och av asyl- och migrationsfonden inom nästa fleråriga budgetram, i syfte att stärka finansieringen av de nationella komponenterna i den europeiska gräns- och kustbevakningen. Syftet med alla dessa kommissionsförslag är att de tillsammans ska säkerställa ett fullt integrerat EU-system för gränsförvaltning som genomförs

av en stark och fullt operativ europeisk gräns- och kustbevakning sammansatt av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter i medlemsstaterna som är ansvariga för gränsförvaltning och migrationshantering.

För att möjliggöra effektiva utplaceringar från den europeiska gräns- och kustförvaltningen från och med den 1 januari 2020 bör vissa beslut och genomförandåtgärder antas och införas så snart som möjligt. Genom undantag från den normala tidsfrist som fastställs i förordningen, bör styrelsens beslut om de profiler som ska ingå i byråns permanenta kår antas inom sex veckor från och med förordningens ikraftträdande och medlemsstaternas utnämning av den operativa personalen vid europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår bör antas inom tolv veckor från och med förordningens ikraftträdande.

Samtidigt, för att säkerställa löpande stöd till byråns operativa verksamhet, bör alla utplaceringar till och med den 31 december 2019, inklusive inom ramen för reserven för snabba insatser, planeras och genomföras i enlighet med artiklarna 20, 30 och 31 i förordning (EU) 2016/1624 och i enlighet med de årliga bilaterala förhandlingarna under 2018. Dessa bestämmelser bör upphöra att gälla med verkan först från och med den 1 januari 2020.

Detta förslag bygger på den politik och verktygslåda för gränsförvaltning som redan existerar, särskilt den europeiska gräns- och kustbevakningen som inrättas genom förordning (EU) 2016/1624. Under de senaste två åren har det operativa genomförandet av den europeiska gräns- och kustbevakningen levererat sina första cykler av sårbarhetsbedömningar, och har upprättat två reserver för snabba insatser för att kunna reagera på nödsituationer. Genom europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår på 10 000 operativa anställda kommer byråns kapacitet, och därmed unionens, att utökas ytterligare för att kunna reagera effektivt på dagens eller framtida hot och utmaningar vid de yttre gränserna, genom att proaktivt stärka, utvärdera och samordna medlemsstaternas insatser vid de yttre gränserna och med tredjeländer, samt öka takten vad gäller återvändanden.

Genom integreringen av det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) i det lagstiftande instrumentet om inrättande av en europeisk gräns- och kustbevakning, främjar förslaget en anda av samarbete, informationsutbyte och samordning av ansträngningar mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, samt mellan nationella myndigheter och unionens organ och byråer, med hjälp av konkreta och bindande åtaganden. Det bygger också vidare på förordning (EU) nr 656/2014⁸ om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Frontex.

I förslaget klargörs förhållandet mellan den sårbarhetsbedömning som genomförts av byrån och utvärderingsmekanismen för Schengen som fastställs i förordning (EU) 1053/2013⁹ i

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 189, 27.6.2014, s. 93).

⁹ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av

syfte att maximera synergieffekterna mellan dessa två mekanismer som är grundläggande för EU:s kvalitetskontroll av Schengenområdets funktion.

Detta förslag bygger på och vidareutvecklar dessa befintliga policybestämmelser och sammanför dem i den europeiska gräns- och kustbevakningen och inrättar därmed ett integrerat system för förvaltningen av de yttre gränserna, på unionsnivå, i enlighet med föreskrifterna i artikel 77.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är förenligt med den övergripande långsiktiga strategi för bättre migrationshantering som lades fram av kommissionen inom ramen för den europeiska migrationsagendan, som utvecklade ordförande Junckers politiska riktlinjer till en uppsättning sammanhängande och ömsesidigt förstärkande initiativ på grundval av fyra pelare. Dessa pelare består i att minska incitamenten för irreguljär migration, säkra yttre gränser och rädda liv samt främja en stark asylpolitik och en ny politik för laglig migration. Förslaget genomför den europeiska migrationsagendan ytterligare, mer specifikt i fråga om målet att säkra de yttre gränserna med tanke på att den europeiska gräns- och kustbevakningen kommer att genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen. Vidare är det ett svar på Europeiska rådets begäran om att ytterligare stärka Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns stödjande roll, även i samarbetet med tredjeländer, genom ökade resurser och ett utökat mandat, i syfte att säkerställa en effektiv kontroll av EU:s yttre gränser och avsevärt öka irreguljära migranternas faktiska återvändande.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslagets rättsliga grund är artiklarna 77.2 b och d samt artikel 79.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF).

I artikel 77.1 b föreskrivs att unionen ska utforma en politik med syftet att säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna, och stegvis införa ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna. I dessa syften ska Europaparlamentet och rådet, med stöd av artikel 77.2 b och d, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet anta åtgärder om kontroll av de personer som passerar de yttre gränserna, och alla nödvändiga åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna.

Genom artikel 79.2 c ges Europaparlamentet och rådet befogenhet att besluta om åtgärder i fråga om olaglig invandring och olaglig vistelse, inbegripet avvisning, utvisning och återvändande av personer som vistas olagligt.

verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

- **Subsidiaritetsprincipen**

Syftet med detta förslag är att säkerställa en europeisk integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser för att hantera migration effektivt och säkerställa en hög nivå av säkerhet inom unionen, samtidigt som den fria rörligheten för personer inom EU skyddas. I ett område utan inre gränser påverkar irreguljär migration vid en av medlemsstaternas yttre gränser alla andra medlemsstater i Schengenområdet. Ett område utan inre gränser är hållbart endast om de yttre gränserna bevakas och skyddas på ett effektivt sätt.

Eftersom kontrollen av unionens yttre gränser utgör ett gemensamt och delat intresse och måste utföras i enlighet med höga och enhetliga unionsstandarder, och målen för detta förslag inte i tillräckligt utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna men kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är avsett att svara på de nya utmaningar och politiska realiteter som unionen står inför, både i fråga om migrationsförvaltningen och den inre säkerheten. Det förstärker den verktygslåda som erbjuder kapacitet åt gräns- och kustbevakningen, framför allt genom att inrätta den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår med 10 000 operativa medarbetare som på bred bas kan hantera utmaningarna i förvaltningen av EU:s gränser och hanteringen av återvändande. Det säkerställer att reglerna om integrerad gränsförvaltning genomförs fullt ut och på ett riktigt sätt av medlemsstaterna i linje med en konsekvent fleråriga strategisk cykel och att lämpliga åtgärder vidtas för att förebygga krissituationer och för att ingripa i ett tidigt stadium vid de yttre gränserna om en sådan situation uppstår – det är först om situationen blir mer kritisk som brådskande åtgärder vidtas på unionsnivå genom direkta insatser på plats. Med tanke på målen och i enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- **Val av instrument**

Såsom förklaras i kapitel 1 utgör inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och fastställandet av de nödvändiga åtföljande åtgärderna nya grundläggande element som har en betydande inverkan på den europeiska gräns- och kustbevakningens funktion. Med hänsyn till omfattningen av dessa ändringar, är det nödvändigt att ändra förordning (EU) 2016/1624 om en europeisk gräns- och kustbevakning. Detta ger också tillfälle att bättre integrera den ändrade Eurosur-förordningen i förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning, genom att införliva de element som ändrats i förordning (EU) nr 1052/2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) i den nya förordningen, i enlighet med slutsatserna från utvärderingen av Eurosur-förordningen.

Endast en förordning kan ge den nödvändiga grad av enhetlighet som behövs för att säkerställa en integrerad förvaltning av de yttre gränserna och säkerställa en ändamålsenlig roll för byrån i fråga om återvändande. Med tanke på att den europeiska gräns- och kustbevakningen och Eurosur inrättades genom en förordning, är det lämpligt att samma

rättsliga instrument används för detta förslag om ändring och sammanslagning av de två förordningarna.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns, i synnerhet, i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. All verksamhet som bedrivs av den europeiska gräns- och kustbevakningen, vad gäller både Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga med avseende på förvaltning av gränser och hantering av återvändande, ska utföras med full respekt för de grundläggande rättigheter som stadfästs i stadgan, inklusive rätten till asyl (artikel 18 i stadgan), skyddet mot avvisning (*refoulement*) (artikel 19 i stadgan), rätten till respekt för privatliv och familjeliv (artikel 7 i stadgan), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8 i stadgan) och rätten till ett effektivt rättsmedel (artikel 47 i stadgan). Förslaget tar full hänsyn till barnets rättigheter och till de särskilda behoven hos personer i en utsatt situation.

Förslaget är därmed förenligt med artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen och med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

3. BUDGETKONSEKVENSER

EU:s bidrag till den europeiska gräns- och kustbevakningen ingår redan i unionens budget, grundat på den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer kommissionens förslag till förordning om inrättande av en europeisk gräns- och kustbevakning. Dessutom har vissa ytterligare resurser identifierats för byrån i den finansieringsöversikt som åtföljer kommissionens förslag för Etias och interoperabilitetspaketet.

För att inrätta den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och förvärva byråns egen utrustning, samt för att på ett välavvägt sätt hantera de nya eller uppgraderade uppgifter som föreskrivs i detta förslag, behöver ett belopp på 577,5 miljoner EUR läggas till det EU-bidrag för 2019 och 2020 som för närvarande ingår i den fleråriga budgettramen, vilket innebär att det kan komma att bli nödvändigt att använda de särskilda instrument som föreskrivs i förordningen om den fleråriga budgettramen. För perioden 2021–2027 kommer ett totalt belopp på 11 270 miljoner EUR i EU-bidrag att behövas för att täcka uppgraderade uppgifter och funktioner inom byrån, vilka i stor utsträckning är knutna till genomförandet av europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och förvärvet av byråns egen utrustning. Dessa belopp kommer att kompletteras med motsvarande bidrag från länderna som deltar i Schengensamarbetet.

Det EU-bidrag som begärts för perioden 2021–2017 kan finansieras inom ramen för de tak som fastställs i förslaget till den fleråriga budgettramen av den 2 maj 2018.

När det gäller personella resurser väntades byrån ha nått en siffra på 1 000 anställda till 2020. I syfte att inrätta europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår kommer byrån att tilldelas ytterligare tjänster: 750 tjänster under 2019 som kommer att ha växt till 3 000 tjänster 2025. Dessa ytterligare tjänster kommer att fördelas lika mellan tillfälligt anställda och kontraktsanställda. De nya posterna kommer till stor del att användas till att rekrytera och

utbilda operativ personal i kategori 1 inom europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Denna kategori kommer emellertid också att omfatta personal som avdelats för att inrätta och driva Etias centralenhet.

Vidare, inom den ovannämnda siffran på 3 000 tjänster kan byrån använda upp till 4 % av den permanenta kårens totala omfång till att rekrytera personal som ska stödja inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår (rekrytering, daglig förvaltning, operativ planering etc.), bemanning av operativa lokalkontor, förvärv av byråns utrustning, andra nya uppgifter som är knutna till europeiska gräns- och kustbevakningens funktion, inklusive Eurosur, det förstärkta mandatet för återvändande och övertagandet av Fado.

Utöver byråns budget kommer det, inom fonderna på området för migration och gränsförvaltning, att finnas stöd för genomförandet av det utvidgade Eurosur på medlemsstaternas sida, via de befintliga resurserna från instrumentet för ekonomiskt stöd för förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken (52,5 miljoner EUR) under 2020 och via den framtida Fonden för integrerad gränsförvaltning (647,5 miljoner EUR) under perioden 2021–2017, varav 10 % kommer att tilldelas Eurosur. De relevanta åtgärderna kommer att genomföras inom ramen för delad eller direkt förvaltning.

Den reviderade rambudgetförordningen för decentraliserade byråer och organ, inklusive skärpta regler om styrningen av dessa byråer och organ när det gäller bedrägerier, oriktigheter, regler om intressekonflikt och intern kontroll, kommer att komplettera reglerna i detta förslag.

4. FÖRBEREDANDE PROCESS OCH SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Under 2017 riktade kommissionen fem lägesrapporter till Europeiska rådet, Europaparlamentet och rådet med redogörelser för de framsteg som nåtts i det operativa genomförandet av den europeiska gräns- och kustbevakningen samt analys av de brister som konstaterats. Rapporterna åtföljdes i flera fall av diskussioner i rådet och presentationer i relevanta utskott i Europaparlamentet.

I sitt februarimeddelande¹⁰ har kommissionen fastställt prioriteringar och flera alternativ för nästa fleråriga budgetram för unionen, med en stark och fullt operativ europeisk gräns- och kustbevakning i centrum av ett fullt integrerat europeiskt system för integrerad gränsförvaltning. I sitt meddelande av den 2 maj 2018¹¹ som åtföljer förslaget till nästa fleråriga budgetram upprepade kommissionen sitt åtagande att arbeta för detta mål och föreslog inrättandet av en permanent kår på omkring 10 000 gränskontrolltjänstemän.

Den 5 juli höll byråns styrelse en informell workshop för att diskutera byråns framtida rättsliga ram och ett skriftligt protokoll från mötet tillsammans med separata ståndpunkter från åtta medlemsstater har överlämnats till kommissionen. Vidare diskuterades byråns nya mandat den 9 juli, vid mötet i strategiska kommittén för invandring, gränser och asyl, där medlemsstaternas företrädare uttryckte sina preliminära synpunkter om innehållet i förslaget

¹⁰ Kommissionens meddelande *En ny och modern flerårig budgetram för ett EU som effektivt genomför sina prioriteringar efter 2020* (COM(2018) 98 final).

¹¹ Kommissionens meddelande *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum, Flerårig budgetram 2021–2027* (COM(2018) 321).

om den fleråriga budgetramen. När det gäller Eurosur har kommissionen, i linje med artikel 22.3 i förordning nr 1052/2013, genomfört en övergripande utvärdering av Eurosur. Rapporten från denna utvärdering har bifogats förslaget. Enligt utvärderingsrapporten har Eurosur-ramverket uppfyllt målen, men Eurosurs funktion skulle kunna förbättras genom att det utvecklas från ett tekniskt informationssystem till att vara en styrningsram för informationsutbyte och samarbete. En uppföljning av samråden har ägt rum med expertgruppen för Eurosur, vilken inrättades och drevs av byrån till stöd för genomförandet av Eurosur, och med en särskild expertgrupp för Eurosur som inrättats av kommissionen för att diskutera och följa utvärderingsprocessen och diskutera möjliga ändringar av den befintliga förordningen. Den 6 och 7 februari 2018 organiserade kommissionen ett särskilt seminarium för att diskutera de tekniska och industriella aspekterna av Eurosur med företrädare för näringslivet, forskare och statliga experter från medlemsstaterna, EU:s institutioner och EU:s organ och byråer. För att bedöma kostnaderna/nyttan med de olika ändringar som görs genom förslaget hade kommissionen upphandlat en undersökning för att bedöma effekterna av de olika alternativ som är knutna till de olika utvecklingsalternativen för det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur).

Med beaktande av Europeiska rådets uppmaning av den 28 juni 2018 om att ytterligare stärka byråns stödjande roll genom ett utökat mandat, och nödvändigheten av att tillmötesgå denna uppmaning inom en lämplig tidsram, fattades beslutet att det inte skulle göras någon konsekvensbedömning.

5. INGÅENDE REDOGÖRELSE FÖR DE SPECIFIKA BESTÄMMELSERNA I FÖRSLAGET

Genom förslaget (artikel 8) införs en **flerårig strategisk policycykel för en europeisk integrerad gränsförvaltning** som ett sätt att säkerställa ett effektivt genomförande av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, genom den europeiska gräns- och kustbevakningen. Den fleråriga cykeln kommer att innebära att det införs en interoperabel, enhetlig och kontinuerlig process för att tillhandahålla alla relevanta aktörer på unionsnivå och i medlemsstaterna strategiska riktlinjer för gränsförvaltning och återvändanden, så att de kan genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen på ett enhetligt, integrerat och metodiskt sätt. Cykeln kommer att inledas med politisk styrning för den europeiska integrerade gränsförvaltningen som tillhandahålls i form av en delegerad akt från kommissionen, vilken sedan kommer att genomföras genom den tekniska och operativa strategi som tagits fram av europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och sedan genom nationella strategier som tagits fram av medlemsstaterna. En utvärdering av genomförandet av dessa tre stadier kommer att göras inför förberedandet av nästa cykel.

De viktigaste elementen i förslaget om inrättandet av den **europeiska kust- och gränsbevakningens permanenta kår**, åtföljt av förbättringar av annan **nyckelkapacitet** (se särskilt artiklarna 5.2, 55–60, 63 och 64).

- De väsentliga element som är kopplade till europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår förklaras i kapitel 1 ovan, särskilt när det

gäller dess sammansättning, storlek, verksamhetsomfattning, tvingande karaktär och tillämpningen av verkställande befogenheter.

- För att ta hänsyn till den sammansatta karaktären hos den permanenta kåren införs genom förslaget konceptet operativ personal i den **europiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår** som består av gränskontrolltjänstemän, ledsagare vid återvändande, återvändandeexperter och annan relevant personal. De kommer att kunna utplaceras inom ramen av tre typer av enheter: gränsförvaltningsenheter, återvändandeenheter samt stödenheter för migrationshantering
- De enskilda bidragen från medlemsstaterna till europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår fastställs i enlighet med bilagorna IV och V. Fördelningen av dessa enskilda bidrag baseras på den fördelningsnyckel som överenskommits för reserven för snabba insatser och som anges i bilaga I till den nu gällande förordningen för europeiska gräns- och kustbevakningen.
- Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och dess sammansättning kommer att bli föremål för en **halvtidsöversyn** utförd av kommissionen. Kommissionen kan, på grundval av halvtidsöversynen, överväga att ändra de relevanta bilagorna.
- För att säkerställa en gemensam yrkeskultur bör **särskild utbildning och en uniform** tillhandahållas de enheter som utplaceras från europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår.
- Inför utplaceringen av enheter från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår inom tredjeländers territorium bör byrån utveckla **kapaciteten för de egna lednings- och kontrollstrukturerna**.
- För att komma till rätta med de kvarstående luckorna i den frivilliga sammanslagningen av teknisk utrustning från medlemsstaterna, framför allt vad gäller storskaliga tillgångar, bör byrån ha **sin egen utrustning** som kan sättas in vid gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser eller annan operativ verksamhet. Byrån har visserligen haft laglig rätt att förvärva eller hyra sin egen tekniska utrustning sedan 2011, men denna möjlighet har försvårats avsevärt genom bristen på budgetmedel. Med antagandet av 2016 års förordning fick byrån en egen budget på 40 miljoner euro för att förvärva mindre och medelstor utrustning och byrån har gjort framsteg när det gäller att utnyttja dessa möjligheter. Som en naturlig konsekvens av denna utveckling samt för att matcha den ambitionsnivå som ligger till grund för inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, har kommissionen öronmärkt ett betydande belopp inom ramen för den fleråriga budgetramen 2021–2027 för att göra det möjligt för **byrån att förvärva, underhålla och driva de luft-, sjö- och markresurser** som motsvarar de operativa behoven.

- Förvärvet av de nödvändiga resurserna kan bli en långdragen process, särskilt för stora resurser, men byråns egen utrustning bör ytterst bli ryggraden i den operativa verksamheten medan ytterligare bidrag kan begäras från medlemsstaterna under exceptionella omständigheter. Byråns utrustning bör till stor del drivas av byråns tekniska besättningar som ingår i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Med avseende på att säkerställa att de föreslagna finansiella resurserna för byråns egen utrustning används på ett effektivt sätt kommer processen att bygga på en **flerårig strategi** som beslutas av styrelsen så tidigt som möjligt och åtföljs av en handlingsplan.
- För att underlätta byråns arbete i de medlemsstater som är värd för dess operativa verksamhet vid de yttre gränserna och för verksamhet kopplad till återvändande, kommer byrån att ha möjlighet att inrätta **lokalkontor** belägna i dessa medlemsstater under den period då den operativa verksamheten pågår. Lokalkontoren kommer att fungera som kontakt mellan byrån och värdmedlemsstaterna, för att säkerställa samordnings-, kommunikations- och logistikstöd och för att garantera att alla processer kopplade till den operativa verksamheten fungerar smidigt. Kontoren kommer att inrättas på platser som ligger geografiskt nära de områden där den operativa verksamheten bedrivs.

Förslaget (artiklarna 9 och 67) fastställer **en ram för integrerad planering inom den europeiska gräns- och kustbevakningen**. Denna planering kommer att integrera de olika planeringsprocesserna inom medlemsstaternas gränsbevakningar och återvändandemyndigheter och inom byrån på kort, medellång och lång sikt. Den integrerade planeringen kommer att följa den fleråriga strategiska policycykeln för den europeiska integrerade gränsförvaltningen.

- Genom förslaget fastställs en standardmetod för **planering utifrån scenarier** som utarbetats av byrån. Dessa scenarier som är baserade på riskanalys kommer att beakta det geopolitiska sammanhanget och måste godkännas av byråns styrelse.
- Genom förslaget införs **kapacitetsutvecklingsplanering** för den europeiska gräns- och kustbevakningen. Den kapacitetsutvecklingsplanering som fastställs i detta förslag är en mekanism genom vilken medlemsstaternas och byråns långsiktiga planer sammanförs och samordnas i syfte att identifiera möjligheter vad gäller utbildning och teknisk och operativ standardisering, gemensam upphandling av utrustning samt forskning och utveckling. Byrån kommer att förvärva ny kapacitet för att stödja medlemsstaternas individuella behov. Den kommer också att spela en viktig roll när det gäller att samordna kapacitetsutvecklingen för hela den europeiska gräns- och kustbevakningen.
- Processerna för kapacitetsutvecklingsplanering kommer att resultera i en **kapacitetsfärdplan för den europeiska gräns- och kustbevakningen**, som måste godkännas av byråns styrelse och som kommer att fogas till den tekniska och operativa integrerade strategin för gränsförvaltning. Kapacitetsfärdplanen kommer att omfatta strategiska riktlinjer för kapacitetsutvecklingen inom den

europiska gräns- och kustbevakningen. Kapacitetsfärdplanen kommer att leda till att det upprättas upphandlingsplaner och teknikfärdplaner. Upphandlingsplanerna kommer att hjälpa medlemsstaterna och byrån att förvärva och hyra teknisk utrustning¹², och teknikfärdplanerna kommer att ge byrån stöd när det gäller att identifiera centrala forskningsområden¹³, och de kommer att beaktas vid programplaneringen av de EU-instrument som stöder både operativ verksamhet och forskningsverksamhet på området integrerad gränsförvaltning och återvändandefrågor.

- Förslaget stärker de befintliga kraven om **beredskapsplanering** på medlemsstatsnivå som ett led i den övergripande processen för integrerad planering. Beredskapsplaneringen ska omfatta nödvändiga åtgärder och resurser för att möjliggöra kapacitetsförstärkning, även logistik och stöd, när det uppstår högre påverkansgrader vid de yttre gränserna, däribland kapacitet att stödja insättning av ytterligare kapacitet samordnad av Europeiska gräns- och kustförvaltningsbyrån. Dessa planer bör fortsätta att omfattas av mekanismen för kvalitetskontroll som en del av sårbarhetsanalysen.
- På kortare sikt kommer den operativa planeringen att samordnas mellan medlemsstaterna och med byrån inom ramen för Eurosur i linje med planeringsprocessen för de gemensamma gränsinsatser som inrättats av byrån¹⁴.

Förslaget (artikel 18 och följande) **införlivar Eurosur i förordningen om den europeiska gräns- och kustbevakningen** som ett nödvändigt element i den europeiska gräns- och kustbevakningens funktion.

- Eurosur utvecklas till en styrningsram för utbytet av information och för samarbetet mellan de nationella myndigheter i medlemsstaterna som har ansvaret för gränsförvaltningen och byrån, genom att bygga vidare på de olika informationssystem som används av medlemsstaterna och byrån och utvidga och **utöka de nationella samordningscentralernas roll och befogenheter**.
- Förslaget **förenklar de befintliga elementen i den nuvarande Eurosur-förordningen** och förbättrar Eurosurs reaktionsförmåga. Vissa av de tekniska delarna i den nuvarande Eurosur-förordningen kommer att flyttas till genomförandeakter för att skapa större klarhet i det tekniska genomförandet, medge öka flexibilitet och eventuella operativa uppdateringar, samtidigt som deras bindande karaktär säkerställs.

Förslaget **utökar det nuvarande tillämpningsområdet för Eurosur** från land- och sjöövervakning till gränskontroll (genom att lägga till kontroller vid gränsövergångsställen och luftgränsövervakning, något som för närvarande rapporteras på frivillig grund av medlemsstaterna), i syfte att få till stånd en omfattande situationsmedvetenhet vid de yttre

¹² I linje med artikel 38 i förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning.

¹³ I linje med artikel 37 i förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning.

¹⁴ Beskrivs i artikel 16 i förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning.

gränserna och utöka reaktionskapacitetens räckvidd. Byrån kommer att utveckla nya typer av samarbete med och mellan myndigheter inom luftfartssektorn för att bättre upptäcka och svara på nya hot från flygplan och drönare.

Förslaget **stärker den europeiska gräns- och kustbevakningens situationsmedvetenhet, riskanalys, förebyggande kapacitet och reaktionsförmåga** ur följande aspekter:

- För att **stärka riskanalysfunktionen** inom den europeiska gräns- och kustbevakningen kommer de olika informationsskällorna och -metoderna, Eurosurs gränssnitt och påverkansgrader och de som används av byrån och medlemsstaterna genom den gemensamma integrerade modellen för riskanalys (CIRAM) via Frontex nätverk för riskanalys (FRAN), och sårbarhetsbedömningarna, att anpassas till varandra (artikel 31).
- Genom att bygga vidare på Eurosurs **förbättrar förslaget situationsmedvetenheten** inom den europeiska gräns- och kustbevakningen. Genom förslaget sammanslås den nuvarande gemensamma underrättelsebilden för området före gränserna med den europeiska situationsbilden, som i den nuvarande förordningen motsvarar den information som samlas in inom Schengenområdet. Sekundära förflyttningar ingår numera i situationsbilden för bedömningen av migrationssituationen vid EU:s yttre gränser både på strategisk och taktisk nivå. Medlemsstaterna och byrån kommer nu att kunna dra nytta av och bidra till denna information direkt i Eurosurs via de nationella samordningscentralerna.
- Mekanismen **Eurosurs samkörningstjänst** inrättas formellt (artikel 29) och ersätter den ”gemensamma tillämpningen av övervakningsverktyg” som det hänvisas till i den nuvarande Eurosurs-förordningen. Genom Eurosurs samkörningstjänst förser byrån de nationella samordningscentralerna och sig själv med relevant information om de yttre gränserna. Eurosurs samkörningstjänst fortsätter att tillhandahållas genom samarbete mellan byrån och tredje parter. Byrån kommer att fortsätta att använda satellitobservationstjänster genom Copernicus rymdprogram för övervakningen av området före gränserna, men kommer att utveckla nya samkörningstjänster med andra EU-organ/EU-byråer och internationella partner, inom ramen för Eurosurs, för att matcha Eurosurs nya tillämpningsområde. Ett sådant samarbete mellan organ/byråer bör till exempel upprättas på området för luftgränsövervakning mellan byrån, nätverksförvaltaren för det europeiska nätet för flygledningstjänst (Eurocontrol) och Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa).
- Genom förslaget (artikel 30) införs krav på en **strategisk riskanalys** för europeisk integrerad gränsförvaltning som ska tas fram av Europeiska gräns- och kustbevakningen vartannat år och som ska innehålla långsiktiga insikter och analyser för de närmaste åren. Denna analys är avsedd att tjäna som utgångspunkt för kommissionens fleråriga strategiska policycykel för den europeiska integrerade gränsförvaltningen. Den strategiska riskanalysen

kommer att bidra till de högnivåscenarier som den integrerade planeringen ska baseras på.

- Med tanke på att sårbarhetsbedömningen och den utvärderingsmekanism för Schengen som fastställs i förordning (EU) nr 1053/2013 kompletterar varandra som mekanismer för att garantera **EU:s kvalitetskontroll av Schengenområdets funktion**, behöver tydliga arrangemang för ett regelbundet informationsutbyte om mekanismernas resultat upprättas mellan kommissionen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i syfte att få ut en maximal samverkanseffekt mellan dessa två mekanismer (artikel 34).
- I syfte att bättre kunna hantera krissituationer när situationen vid ett gränsavsnitt är sådan att Schengenområdets funktion utsätts för en risk, har en ytterligare fjärde ”kritisk” påverkansgrad skapats i Eurosur. Den ”kritiska” påverkansgraden kommer automatiskt att utlösa ett svar från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns permanenta kår (artiklarna 35, 36 och 42).
- När det gäller stödenheterna för migrationshantering förslår kommissionen nya bestämmelser (i artikel 41) för att säkerställa samstämmighet med dess ändrade förslag till en förordning om Europeiska unionens asylbyrå som läggs fram tillsammans med detta förslag. Kommissionen föreslår en breddning av de omständigheter som utlöser insatser från stödenheterna för migrationshantering – utplaceringen av sådana enheter sker fortfarande på begäran av den berörda medlemsstaten men är inte längre begränsad till situationer med oproportionella migrationsutmaningar. Kommissionen kommer att ha ansvaret för samordningen på plats, vilket redan återspeglas i den nuvarande förordningen, samt för samordningen av medlemsstaternas begäranden och behovsbedömningen. Detta kommer att säkerställa samstämmighet mellan de berörda EU-byråernas och -organens åtgärder samt samverkanseffekter mellan byråernas/organens och medlemsstaternas resurser.
- Genom att bygga vidare på befintliga bestämmelser konsoliderar förslaget (artikel 42) den verkställande direktörens uppgift att **erbjuda de berörda medlemsstaterna konkreta operativa insatser från byråns sida**, när detta motiveras av resultaten från sårbarhetsbedömningen och riskanalysen, eller när en kritisk påverkan konstateras för ett eller flera gränsavsnitt. Vid bristande samarbete i samband med sådana föreslagna åtgärder, bör kommissionen underrättas så att den kan bedöma och besluta om huruvida ytterligare åtgärder kommer att behövas, i enlighet med artikel 43, för att hantera en situation vid EU:s yttre gränser som kräver brådskande åtgärder.

Förslaget **förbättrar informationsutbytet och samarbetet** inom europeiska gräns- och kustbevakningen (se framför allt artikel 12):

- Genom genomförandeakter kommer det att ytterligare specificeras vilken typ av information som ska tillhandahållas, inom ramen för Eurosur, men också vilka enheter som ska ansvara för att samla in, bearbeta, arkivera och överföra

specifik information, de maximala tidsfristerna för rapportering, reglerna för datasäkerhet och dataskydd (se t.ex. artikel 25).

- **Byrån kommer att realtidsövervaka** både nätverkens och systemens tekniska status och kvaliteten på den information som rapporteras av medlemsstaterna samt dela denna med användarna som ett väsentligt element i Eurosur-ramverkets tillförlitlighet (artikel 24).
- **Kommunikationsnätverket** utvecklades inom ramen för den nuvarande Eurosur-förordningen och har kapacitet att utbyta säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter mellan medlemsstaterna och byrån. Detta kommunikationsnätverk används nu (artiklarna 14 och 15) för allt informationsutbyte mellan den europeiska gräns- och kustbevakningens olika delar och dess nivå för säkerhetsskyddsklassificering höjs från RESTREINT UE/EU RESTRICTED till CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL för att förbättra informationssäkerheten och förtroendet mellan aktörer.
- Byrån kommer att utarbeta tekniska standarder för att förbättra informationsutbytet medan informationssäkeringen stärks genom de nationella samordningscentralerna (artikel 16).

Förslaget förbättrar **EU:s insatser på området för återvändande** med avseende på följande aspekter (se artikel 49 och följande).

- Detta förslag utökar ytterligare byråns mandat att ge medlemsstaterna tekniskt och operativt stöd i återvändandeprocessen, utan att det påverkar deras ansvar vad gäller utarbetandet av beslut om återvändande, vilket också inbegriper förberedandet av beslut om återvändande, identifiering av tredjelandsmedborgare och andra åtgärder inför och i samband med återvändande, i medlemsstaterna.
- För att bistå medlemsstaterna ytterligare har byrån även till uppgift att
 - utveckla en referensmodell för ett system för hantering av återvändande som bestämmer strukturen hos de nationella systemen för hantering av återvändande,
 - stödja utvecklingen av de nationella systemen eller anpassa dem till modellen,
 - inrätta en central system- och kommunikationsinfrastruktur med/mellan nationella system för hantering av återvändande och det centrala systemet för behandling av all information och alla data som krävs för att byrån ska kunna tillhandahålla tekniskt och operativt stöd i enlighet med förordningen.
- **Ökat samarbete med tredjeländer:** Tillhandahålla stöd i samband med återvändandeverksamhet som utförs av och i tredjeländer, även genom att utplacera europeiska kust- och gränsbevakningens permanenta kår i tredjeländer, samt genom ett förstärkt samarbete med tredjeländers

myndigheter om återvändandehantering, inbegripet vad gäller anskaffandet av resehandlingar.

- **Stärka byråns mandat att behandla personuppgifter** i samband med dess verksamhet på området för återvändande såväl som i informationsutbytet med tredjeländer och internationella organisationer med avseende på återvändandeverksamhet.

Förslaget **förbättrar den europeiska gräns- och kustbevakningens yttre dimension** (se artiklarna 72–79):

- Europeiska gräns- och kustbevakningen kommer att kunna agera i tredjeländer utan att vara begränsad till angränsande tredjeländer, även på återvändandeområdet enligt vad som anges ovan.
- Förslaget **beskriver på vilka villkor byrån kommer att erbjuda tekniskt och operativt stöd till tredjeländer**. Byråns insatser kan, när så är lämpligt, äga rum vid vilka gränser som helst i det berörda tredjelandet, med godkännande från den eller de medlemsstater som gränsar till det operativa området.
- Förslaget förbättrar informationsutbytet med tredjeländer inom ramen för Eurosur, via de nationella samordningscentralerna, samtidigt som historiska förbindelser mellan medlemsstater och tredjeländer bevaras. Bestämmelserna kommer att ange under vilka villkor som data kommer att utbytas med, och Eurosurs samkörningstjänster kan tillhandahållas till, tredjeländers myndigheter.
- I linje med kommissionens förslag om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring (omarbetning) erkänns **den roll som innehas av sambandsmännen för invandring** när det gäller informationsutbyte och samarbete. Utöver det europeiska nätverket av sambandsmän för invandring inrättas förbindelselänkarna till de nationella samordningscentralerna och till byrån formellt.
- **Kommissionens roll i samarbetet med tredjeländer klargörs**: Kommissionen stöder medlemsstaterna och byrån på området för samarbete med tredjeländer genom att utarbeta mallbestämmelser och kontrollera om de relevanta bestämmelserna i de bilaterala och multilaterala arbetsformerna är förenliga med förordningen.

Slutligen, genom att bygga vidare på rådets slutsatser av den 27 mars 2017 föreslår kommissionen att FADO-systemet (falska och äkta handlingar online) integreras i ramlagstiftningen för den europeiska gräns- och kustbevakningen. FADO är ett europeiskt system för arkivering av bilder som utformats för utbyte av information mellan medlemsstater om äkta och falska dokument, och förvaltas för närvarande av rådets generalsekretariat. Ett sådant gemensamt och delat EU-bildsystem är ett mycket användbart verktyg för att bekämpa dokumentförfalskning, eftersom det gör det lättare att upptäcka förfalskade dokument. Integreringen av FADO i ramlagstiftningen för europeiska gräns- och kustbevakningen

kommer att göra det möjligt för byrån att ta över och förvalta systemet. Integreringen av **FADO** kommer att leda till följande (artikel 80);

- För att stödja medlemsstater som kontrollerar handlingars äkthet vid gränsen anförtros byrån, genom förslaget, att ta över systemet för **falska och äkta handlingar online (FADO)** och anpassa det till nu gällande och framtida krav. Rådets gemensamma åtgärd av den 3 december 1998, 98/700/JHA, kommer att upphävas i sin helhet och ersättas med en rättslig grund i förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning, som gör det möjligt för byrån att ta över det nuvarande systemet. Genomförandebestämmelser kommer att fastställas genom genomförandeakter. Detta skulle säkerställa deltagande av medlemsstaternas experter (via den befintliga artikel 6-kommittén) och skulle även ge utrymme för anpassning av systemet till framtida behov.
- FADO-systemens **flernivåstruktur** bör behållas eftersom den är nödvändig för att tillhandahålla olika nivåer av information om dokument till olika intressenter, däribland allmänheten. Vad gäller **övergångsperioden** bör det säkerställas att det nuvarande FADO-systemet förblir funktionellt till dess att det nya systemet kan tas i drift och att existerande data överförs till det nya systemet med medlemsstaternas samtycke i deras egenskap av dataägare.

Slutligen tar förslaget också upp flera aspekter av byråns styrning och administrativa frågor:

- Med hänsyn till inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår samt den allmänna utökningen av byråns mandat, särskilt på området för återvändande, kommer **tre biträdande verkställande direktörer** att utses i stället för en såsom föreskrivs i den nuvarande förordningen (artikel 105). Samtliga **tre biträdande verkställande direktör bör tilldelas ett särskilt ansvarsområde.**
- På grund av byråns grundläggande betydelse som den del av den europeiska gräns- och kustbevakningen som har ansvar för den integrerade förvaltningen av de yttre gränserna, och kommissionens roll med avseende på den fleråriga strategiska policycykeln för en europeisk integrerad gränsförvaltning (se artikel 8), bör kommissionens ansvar inom ramen för byråns styrning bringas i överensstämmelse med **principerna i den gemensamma strategi för unionens decentraliserade byråer** som antogs den 12 juli 2012 av Europaparlamentet, rådet och kommissionen (t.ex. med hänsyn till utseendet av biträdande verkställande direktörer, artikel 105).
- Genom förslaget inrättas en **kommitté** som ska bistå kommissionen i utarbetandet av ett antal genomförandeakter som föreskrivs i förordningen. Vad avser FADO bör den befintliga artikel 6-kommittén användas (artikel 117).

Förslaget upprepar bestämmelserna i den nuvarande förordningen för Irland och Förenade kungariket.

Kommissionen betraktar de ovannämnda ändringarna som väsentliga när det gäller att garantera att den europeiska gräns- och kustbevakningen är välutrustad, effektiv och fullt operativ i syfte att kunna säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt stöd till medlemsstaterna för skyddet av unionens yttre gränser.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om den europeisk gräns- och kustbevakningen
och om upphävande av rådets gemensamma åtgärd nr 98/700/RIF, Europaparlamentets
och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 och Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) 2016/1624**

*Ett bidrag från Europeiska kommissionen till stats- och regeringschefernas möte i Salzburg
den 19–20 september 2018*

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och
d och artikel 79.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁶,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med unionens politik rörande förvaltning av de yttre gränserna är att utveckla och genomföra europeisk integrerad gränsförvaltning på nationell nivå och unionsnivå, vilket är en förutsättning för den fria rörligheten för personer inom unionen och ett grundläggande inslag i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. En europeisk integrerad gränsförvaltning är av central betydelse för att förbättra hanteringen av migrationen. Målet är att förvalta gränspassagera vid de yttre gränserna effektivt och ta itu med migrationsutmaningarna och eventuella framtida hot vid dessa gränser och därigenom bidra till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag och säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen. Samtidigt är det nödvändigt att handla med full respekt för de grundläggande rättigheterna och på ett sätt som skyddar den fria rörligheten för personer inom unionen.

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ EUT C , , s. .

- (2) Europeiska byrån för förvaltning av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004¹⁷. Alltsedan den byrån inledde sitt arbete den 1 maj 2005 har den framgångsrikt hjälpt medlemsstaterna med att genomföra operativa aspekter av förvaltningen av de yttre gränserna med hjälp av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, riskanalys, informationsutbyte, förbindelser med tredjeländer och återvändande av personer som är föremål för ett beslut om återvändande.
- (3) Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser har döpts om till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (nedan kallad *byrån*), och dess uppgifter har utvidgats med full kontinuitet i alla dess verksamheter och förfaranden. Huvuduppgifterna för byrån bör vara att upprätta en teknisk och operativ strategi som en del av den fleråriga strategiska policycykeln för genomförande av en europeisk integrerad gränsförvaltning, att utöva tillsyn över hur gränskontrollen vid de yttre gränserna faktiskt fungerar, att utföra riskanalys och sårbarhetsanalyser, att ge teknisk och operativ förstärkning till medlemsstaterna och tredjeländer med hjälp av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, att säkerställa det praktiska genomförandet av åtgärder i situationer som kräver brådskande åtgärder vid de yttre gränserna, att tillhandahålla tekniskt och operativt stöd i samband med sök- och räddningsinsatser för personer i sjönöd, organisera, samordna och genomföra återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner samt ge tekniskt och operativt stöd till tredjeländers återvändandeverksamhet.
- (4) Sedan början av migrationskrisen 2015 har kommissionen tagit viktiga initiativ för att stärka skyddet av unionens gränser. Ett förslag om att avsevärt stärka mandatet för Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna lades fram i december 2015 och förhandlades fram på rekordtid under 2016. Förordningen om Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån trädde i kraft den 6 oktober 2016.
- (5) Unionens ram för kontroll av yttre gränser, återvändande och asyl måste dock förbättras ytterligare. För detta ändamål och för att ytterligare underbygga de nuvarande och framtida operativa insatserna bör den europeiska gräns- och kustbevakningen reformeras genom att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ges ett starkare mandat och framför allt genom att tillhandahålla den nödvändiga kapaciteten i form av en europeisk gräns- och kustbevakning med 10 000 medlemmar i den operativa personalen som har verkställande befogenheter för att effektivt stödja medlemsstaterna i deras arbete för att skydda de yttre gränserna, bekämpa sekundära förflyttningar och avsevärt öka irreguljära migranternas faktiska återvändande.
- (6) I sina slutsatser av den 28 juni 2018 efterlyste Europeiska rådet en ytterligare stärkning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns stödjande roll, även i samarbetet med tredjeländer, genom ökade resurser och ett stärkt mandat, i syfte att säkerställa en effektiv kontroll av de yttre gränserna och avsevärt öka irreguljära migranternas faktiska återvändande.

¹⁷

Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (7) Det är nödvändigt att effektivt övervaka gränspassagerna vid de yttre gränserna, hantera migrationsutmaningarna och eventuella framtida hot vid de yttre gränserna, säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen, värna Schengenområdets funktion och respektera den övergripande solidaritetsprincipen. Detta bör åtföljas av en proaktiv migrationshantering, inbegripet nödvändiga åtgärder i tredjeländer. Med tanke på vad som anförts är det nödvändigt att konsolidera den europeiska gräns- och kustbevakningen och att ytterligare utvidga mandatet för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Byrån bör huvudsakligen utgöras av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår bestående av 10 000 medlemmar i den operativa personalen.
- (8) För att avspegla den ytterligare kvalitativa förstärkningen av dess mandat, särskilt genom att den får en egen operativ verksamhet, den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår med 10 000 medlemmar i den operativa personalen, bör den byrå som tidigare kallades Frontex från och med nu benämnas och uteslutande verka under namnet ”Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån”. Denna ändring bör återspeglas i alla relevanta fall, inklusive dess visualisering i externa kommunikationsmaterial.
- (9) När den europeiska integrerade gränsförvaltningen genomförs bör överensstämmelse med andra politiska mål, däribland korrekt fungerande gränsöverskridande transporter, säkerställas.
- (10) En europeisk integrerad gränsförvaltning bör genomföras som ett gemensamt ansvar för byrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför sjögränsövervakning och andra gränskontrolluppgifter, och de som ansvarar för återvändanden. Medan medlemsstaterna behåller det främsta ansvaret för förvaltningen av sina yttre gränser i eget och alla medlemsstaters intresse och även är ansvariga för att utfärda beslut om återvändande, bör byrån stödja tillämpningen av unionsåtgärder för förvaltningen av de yttre gränserna och återvändanden genom att stärka, bedöma och samordna medlemsstaternas insatser för att genomföra dessa åtgärder.
- (11) För att säkerställa ett effektivt genomförande av europeisk integrerad gränsförvaltning och öka effektiviteten i den gemensamma återvändandepolitiken bör en europeisk gräns- och kustbevakning inrättas. Den bör tilldelas de finansiella resurser och den personal och utrustning som krävs. Den europeiska gräns- och kustbevakningen bör bestå av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, och myndigheter med ansvar för återvändanden. I den funktionen kommer den att behöva gemensam användning av information, kapacitet och system på nationell nivå och byråns insatser på unionsnivå.
- (12) Europeisk integrerad gränsförvaltning påverkar inte kommissionens och medlemsstaternas respektive befogenheter på tullområdet, framför allt inte vad gäller kontroller, riskhantering och informationsutbyte.
- (13) Utformningen av politiken och lagstiftningen om yttre gränskontroll och återvändande, inklusive utvecklingen av en strategi för en europeisk integrerad gränsförvaltning, förblir unionsinstitutionernas ansvar. En nära samordning mellan byrån och dessa institutioner bör garanteras.

- (14) Det effektiva genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen genom den europeiska gräns- och kustbevakningen bör säkerställas genom en flerårig strategisk policycykel för en europeisk integrerad gränsförvaltning. Den fleråriga cykeln bör utgöra en integrerad, enhetlig och kontinuerlig process för att tillhandahålla alla relevanta aktörer på unionsnivå och i medlemsstaterna strategiska riktlinjer för gränsförvaltning och återvändanden, så att aktörerna kan genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen på ett enhetligt sätt. Den ska också behandla alla relevanta interaktioner mellan Europeiska gräns- och kustbevakningen och kommissionen, övriga institutioner och organ samt samarbete med andra relevanta partner, inbegripet tredjeländer och tredje parter, beroende på vad som är lämpligt.
- (15) En europeisk integrerad gränsförvaltning kräver en integrerad planering mellan medlemsstaterna och byrån för insatser som rör gränser och återvändande, för att förbereda svar på större påverkan vid de yttre gränserna för beredskapsplanering och för att samordna den långsiktiga kapacitetsutvecklingen både i fråga om rekrytering och utbildning, men också för förvärv och utveckling av utrustning.
- (16) Tillämpningen av denna förordning påverkar inte kompetensfördelningen mellan unionen och dess medlemsstater eller medlemsstaternas skyldigheter enligt Förenta nationernas havsrättskonvention, internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss, internationella sjöräddningskonventionen, Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och dess tilläggsprotokoll mot människosmuggling land- luft- och sjövägen, konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och andra relevanta internationella instrument.
- (17) Genomförandet av denna förordning påverkar inte Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014¹⁸.
- (18) Byrån bör utföra sina uppgifter utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.
- (19) Byrån bör utföra sina uppgifter utan att det påverkar medlemsstaternas befogenheter på försvarsområdet.
- (20) Som motvikt till byråns utökade uppgifter och befogenheter bör det införas ett stärkt skydd av de grundläggande rättigheterna och ökade möjligheter att utkräva ansvar.
- (21) Byrån förlitar sig på samarbete med medlemsstaterna för att kunna utföra sina uppgifter på ett verkningsfullt sätt. Det är därför viktigt att byrån och medlemsstaterna agerar lojalt och i vederbörlig tid utbyter korrekt information. Ingen medlemsstat bör vara förpliktad att lämna information vars röjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen.
- (22) Medlemsstaterna bör också, i eget intresse och i de andra medlemsstaternas intresse, bidra med relevanta data som behövs för byråns verksamhet, bland annat för situationsmedvetenhet, riskanalys, sårbarhetsanalyser och integrerad planering. De

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 189, 27.6.2014, s. 93).

bör även säkerställa att alla data är korrekta och uppdaterade och erhållna och införda på ett lagenligt sätt.

- (23) Det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosir) är nödvändigt för att den europeiska gräns- och kustbevakningen ska kunna fungera som ram för informationsutbytet och det operativa samarbetet mellan medlemsstaternas nationella myndigheter och med byrån. Eurosir förser dessa myndigheter och byrån med den infrastruktur och de verktyg som behövs för att förbättra deras situationsmedvetenhet och reaktionsförmåga vid de yttre gränserna i syfte att upptäcka, förhindra och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet och bidra till att rädda och säkerställa skydd för migranternas liv.
- (24) Medlemsstaterna bör inrätta nationella samordningscentraler för att förbättra informationsutbytet och samarbetet om gränsövervakning och om utförandet av kontroller vid gränsövergångsställen, emellan och med byrån. För att Eurosir ska kunna fungera korrekt är det nödvändigt att alla nationella myndigheter som enligt den nationella lagstiftningen har ansvar för övervakning av yttre gränser samarbetar via nationella samordningscentraler.
- (25) Denna förordning bör inte förhindra att medlemsstaterna ger sina nationella samordningscentraler ansvar även för samordning av informationsutbytet och för samarbete avseende andra komponenter av integrerad gränsförvaltning, t.ex. återvändanden.
- (26) Kvaliteten på den information som utbyts mellan medlemsstaterna och byrån är en förutsättning för att den integrerade gränsförvaltningen ska fungera på ett tillfredsställande sätt. Med utgångspunkt i framgången med Eurosir bör denna kvalitet säkerställas genom standardisering, automatisering av informationsutbytet mellan nätverk och system, informationssäkring och kvalitetskontroll av de data och den information som överförs.
- (27) Byrån bör tillhandahålla nödvändigt bistånd för att utveckla och driva Eurosir, inklusive kompatibiliteten mellan systemen, särskilt genom att inrätta, upprätthålla och samordna Eurosir-ramverket.
- (28) Eurosir bör ge en uttömmande situationsbild vid de yttre gränserna, men även inom Schengenområdet och inom området före gränserna. Det bör omfatta övervakning av land-, sjö- och luftgränserna men också kontroller vid gränsövergångsställen.
- (29) Luftgränsövervakning bör vara en del av gränsförvaltningen, eftersom både kommersiella och privata flygningar och fjärrstyrda luftfartygssystem används för olaglig verksamhet kopplad till invandring och gränsöverskridande brottslighet.
- (30) Eurosirs samkörningstjänst som tillhandahålls av byrån bör baseras på gemensam tillämpning av övervakningsverktyg och samarbete mellan organ på unionsnivå, inbegripet tillhandahållande av Copernicus säkerhetstjänster. Den bör förse medlemsstaterna och byrån med informationstjänster med mervärde i fråga om integrerad gränsförvaltning. Eurosirs samkörningstjänst bör utvidgas till stöd för kontroller vid gränsövergångsställen, luftövervakning och övervakning av migrationsströmmar.
- (31) Användningen av små, sjöodugliga båtar har lett till en dramatisk ökning av antalet drunknade migranter vid de södra yttre havsgränserna. Eurosir bör märkbart förbättra byråns och medlemsstaternas operativa och tekniska förmåga att upptäcka och spåra sådana små båtar samt förbättra medlemsstaternas reaktionsförmåga, och därigenom bidra till en minskning av antalet migranter som förlorar sina liv.

- (32) Det erkänns i denna förordning att migrationsrutter även används av personer i behov av internationellt skydd.
- (33) Byrån bör utveckla en allmän och individuellt anpassad riskanalys som bygger på en gemensam integrerad modell för riskanalys, som bör användas av byrån själv och av medlemsstaterna. Byrån bör, även på grundval av uppgifter från medlemsstaterna, tillhandahålla lämplig information om alla aspekter av relevans för europeisk integrerad gränsförvaltning, i synnerhet gränskontroll, återvändande, tredjelandsmedborgares irreguljära sekundära förflyttning inom unionen, förebyggande av gränsöverskridande brottslighet, däribland hjälp till obehörig gränspassage, människohandel, terrorism och hot av hybrid art, samt situationen i relevanta tredjeländer, så att det blir möjligt att vidta lämpliga åtgärder eller att hantera identifierade hot och risker, för att förbättra den integrerade förvaltningen av de yttre gränserna.
- (34) Byrån bör, med tanke på sin verksamhet vid de yttre gränserna, bidra till att förebygga och avslöja allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism, när det är lämpligt för byrån att agera och när den har fått relevant information genom sin verksamhet. Byrån bör samordna sin verksamhet med Europol, såsom ansvarig byrå för att stödja och stärka medlemsstaternas insatser och deras samarbete när det gäller att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet som berör två eller fler medlemsstater. Gränsöverskridande brottslighet förutsätter med nödvändighet en gränsöverskridande dimension. En sådan gränsöverskridande dimension kännetecknar brott med direkt koppling till obehörig passage av de yttre gränserna, inklusive människohandel eller smuggling av migranter. Artikel 1.2 i rådets direktiv 2002/90/EG¹⁹ tillåter emellertid att medlemsstaterna inte inför påföljder för fall där syftet med handlandet är att ge humanitärt stöd till migranter.
- (35) I en anda av delat ansvar bör byrån ha till uppgift att regelbundet övervaka förvaltningen av de yttre gränserna. Byrån bör kunna garantera lämplig och effektiv övervakning inte bara genom situationsmedvetenhet och riskanalys, utan även genom att experter från dess egen personal är närvarande i medlemsstaterna. Byrån bör därför ha möjlighet att utplacera sambandsmän i medlemsstaterna under en period under vilken sambandsmännen kommer att rapportera till den verkställande direktören. Sambandsmännens rapport bör ingå i sårbarhetsanalysen.
- (36) Byrån bör utföra en sårbarhetsanalys, baserad på objektiva kriterier, för att bedöma vilken kapacitet och beredskap medlemsstaterna har när det gäller att hantera de utmaningar som uppkommer vid de yttre gränserna, och för att bidra till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och reserv för teknisk utrustning. Sårbarhetsanalysen bör inbegripa en bedömning av medlemsstaternas utrustning, infrastruktur, personal, budget och finansiella resurser samt deras beredskapsplanering för eventuella kriser vid de yttre gränserna. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att avhjälpa alla eventuella brister som fastställs vid denna bedömning. Den verkställande direktören bör identifiera vilka åtgärder som bör vidtas och lämna en rekommendation till den berörda medlemsstaten. Den verkställande direktören bör också ange inom vilken tid åtgärderna bör vidtas och noggrant övervaka att de genomförs inom den fastställda tidsfristen. Om de

¹⁹ Rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 17).

nödvändiga åtgärderna inte vidtas inom utsatt tid, bör ärendet överlämnas till styrelsen för vidare beslut.

- (37) Om byrån inte i tid erhåller korrekt information som är nödvändig för att genomföra en sårbarhetsanalys bör den kunna beakta detta vid sårbarhetsanalysen, såvida det inte redovisas vederbörligen motiverade skäl för att hålla inne uppgifterna.
- (38) Sårbarhetsanalysen och utvärderingsmekanismen för Schengen, som inrättats genom rådets förordning (EU) nr 1053/2013²⁰, är två kompletterande mekanismer för att garantera den europeiska kvalitetskontrollen av att Schengenområdet fungerar korrekt och för att säkerställa den ständiga beredskapen på unionsnivå och nationell nivå när det gäller att möta eventuella utmaningar vid de yttre gränserna. Samverkanseffekterna mellan dessa mekanismer bör maximeras i syfte att skapa en bättre situationsbild av Schengenområdets funktion och i möjligaste mån undvika dubbelarbete på medlemsstaternas sida, samt säkerställa en bättre samordnad användning av unionens relevanta finansieringsinstrument för att stödja förvaltningen av de yttre gränserna. För detta ändamål bör det upprättas ett regelbundet informationsutbyte mellan byrån och kommissionen om resultaten av de båda mekanismerna.
- (39) Mot bakgrund av att medlemsstaterna inrättar gränsavsnitt till vilka byrån fastställer påverkansgrader, och att medlemsstaternas och byråns reaktionsförmåga bör kopplas till dessa påverkansgrader, bör en fjärde påverkansgrad fastställas som motsvarar en situation där Schengenområdet är utsatt för risk och där byrån bör ingripa.
- (40) Byrån bör organisera lämpligt tekniskt och operativt stöd till medlemsstaterna, för att stärka deras kapacitet att genomföra sina skyldigheter med avseende på kontrollen av de yttre gränserna och hantera utmaningar som uppkommer vid de yttre gränserna till följd av olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet. Detta stöd bör inte påverka relevanta nationella myndigheters behörighet att inleda brottsutredningar. Byrån bör därför på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ organisera och samordna gemensamma insatser för en eller flera medlemsstater och utplacera enheter från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår samt tillhandahålla nödvändig teknisk utrustning.
- (41) I situationer med specifika och oproportionella utmaningar vid de yttre gränserna bör byrån på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ organisera och samordna snabba gränsinsatser och utplacera både enheter från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och teknisk utrustning, inbegripet från reserven för snabba insatser. Snabba gränsinsatser bör under en begränsad tid tillhandahålla förstärkning i situationer som kräver omedelbara åtgärder och där en sådan insats skulle utgöra en effektiv åtgärd. För att se till att sådana insatser genomförs på ett effektivt sätt bör medlemsstaterna ställa operativ personal från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår till förfogande för att bilda relevanta enheter och tillhandahålla nödvändig teknisk utrustning. Byrån och den berörda medlemsstaten bör komma överens om en operativ plan.
- (42) Om en medlemsstat står inför specifika och oproportionella migrationsutmaningar vid särskilda områden av dess yttre gränser som kännetecknas av stora inkommande

²⁰ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

blandade migrationsflöden, bör medlemsstaterna kunna förlita sig på teknisk och operativ förstärkning. Sådan förstärkning bör tillhandahållas i hotspot-områden av stödenheter för migrationshantering. Dessa enheter bör bestå av operativ personal som utplaceras från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och av experter från medlemsstaterna utplacerade av Easo och Europol eller andra relevanta unionsbyråer. Byrån bör bistå kommissionen med samordningen mellan de olika byråerna på fältet.

- (43) Medlemsstaterna bör säkerställa att myndigheter som kan förväntas få ta emot ansökningar om internationellt skydd, som till exempel polisen, gränsbevakningstjänstemän, invandringsmyndigheter och personal vid förvarsenheter har relevant information. De bör även säkerställa att dessa myndigheters personal erhåller nödvändig utbildning som är lämplig i förhållande till deras uppgifter och ansvar, och instruktioner om att upplysa sökande om var och hur ansökningar om internationellt skydd kan lämnas in.
- (44) I juni 2018 bekräftade Europeiska rådet åter vikten av att förlita sig på en övergripande strategi för migration och ansåg att migration är en utmaning inte endast för den enskilda medlemsstaten, utan för Europa i dess helhet. I detta avseende betonades vikten av att unionen tillhandahåller fullt stöd för att säkerställa en ordnad förvaltning av migrationsströmmarna. Detta stöd är möjligt genom inrättandet av kontrollerade centrum där tredjelandsmedborgare som landstiger i unionen skulle omfattas av snabb handläggning för att säkerställa tillgången till skydd för dem som har behov av det, med snabba återvändanden för dem som inte har det. De kontrollerade centrumen bör inrättas på frivillig grund men det bör vara möjligt för unionen att ge medlemsstaterna i fråga fullständigt ekonomiskt och operativt stöd via relevanta unionsbyråer, däribland Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
- (45) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och [Europeiska unionens asylbyrå] bör ha ett nära samarbete för att effektivt ta itu med migrationsutmaningarna, särskilt vid de yttre gränser som kännetecknas av stora inkommande blandade migrationsströmmar. Framför allt bör de båda byråerna samordna sin verksamhet och stödja medlemsstaterna i arbetet med att underlätta förfarandet för internationellt skydd och förfarandet för återvändande när det gäller tredjelandsmedborgare vars ansökan om internationellt skydd avslås. Byrån och [Europeiska unionens asylbyrå] bör också samarbeta i annan gemensam operativ verksamhet, såsom delad riskanalys, insamling av statistiska data, utbildning och stöd till medlemsstaterna när det gäller beredskapsplanering.
- (46) Medlemsstaterna bör kunna förlita sig på en ökad operativ och teknisk förstärkning av stödenheter för migrationshantering, särskilt i hotspot-områden eller kontrollerade centrum. Stödenheterna för migrationshantering bör bestå av experter från byråns personal och experter som utstationeras av medlemsstaterna, och experter från personal vid/eller experter från medlemsstaterna som är utstationerade av [Europeiska byrån för asylfrågor], Europol eller andra relevanta unionsbyråer. Kommissionen bör säkerställa den nödvändiga samordningen i bedömningen av behov och insatser på fältet med beaktande av deltagandet från olika unionsbyråer.
- (47) I hotspot-områden bör medlemsstaterna samarbeta med relevanta unionsbyråer som bör agera inom ramen för sina respektive mandat och befogenheter och under kommissionens samordning. Kommissionen bör i samarbete med de relevanta

unionsbyråerna säkerställa att verksamheten i hotspot-områden är förenlig med tillämplig unionslagstiftning.

- (48) I kontrollerade centrum bör unionsbyråerna på begäran av den medlemsstat som hyser sådana centrum och under kommissionens samordning agera för att stödja värdmedlemsstaten i syfte att tillämpa snabba förfaranden för internationellt skydd och/eller återvändande. I sådana centrum bör det vara möjligt att snabbt skilja mellan tredjelandsmedborgare som är i behov av internationellt skydd och personer som inte behöver sådant skydd, att genomföra säkerhetskontroller och att genomföra hela eller delar av förfarandet för internationellt skydd och/eller återvändande.
- (49) När det är motiverat med hänsyn till resultaten av sårbarhetsanalysen, riskanalysen eller när en kritisk påverkan tillskrivs ett eller flera gränssnitt bör byråns verkställande direktör rekommendera den berörda medlemsstaten att inleda och genomföra gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser.
- (50) Om kontrollen av den yttre gränsen blir så ineffektiv att Schengenområdets förmåga att fungera äventyras, antingen därför att en medlemsstat inte vidtar nödvändiga åtgärder i enlighet med en sårbarhetsanalys eller därför att en medlemsstat som står inför specifika och oproportionella utmaningar vid de yttre gränserna inte har begärt tillräckliga stödåtgärder från byrån eller inte genomför dessa åtgärder, bör unionen reagera enhetligt, snabbt och effektivt. För att minska dessa risker och säkerställa bättre samordning på unionsnivå bör kommissionen identifiera vilka åtgärder som ska genomföras av byrån och ålägga den berörda medlemsstaten att samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder. Byrån bör sedan fastställa vad som krävs för det praktiska genomförandet av de åtgärder som anges i kommissionens beslut. Byrån bör tillsammans med den berörda medlemsstaten upprätta en operativ plan. Den berörda medlemsstaten bör underlätta genomförandet av kommissionens beslut och den operativa planen genom att bland andra genomföra de skyldigheter som anges i artiklarna 44, 83 och 84. Om en medlemsstat inte rättar sig efter kommissionens beslut inom 30 dagar och inte samarbetar med byrån vid genomförandet av åtgärderna i beslutet, bör kommissionen kunna utlösa det särskilda förfarandet vid exceptionella omständigheter som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399²¹.
- (51) Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår bör ha 10 000 medlemmar i den operativa personalen som är gränskontrolltjänstemän, ledsagare vid återvändande, återvändandeexperter och annan relevant personal. Den permanenta kåren bör bestå av tre kategorier av operativ personal, nämligen ordinarie personal vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, personal som är utstationerad till byrån från medlemsstaterna för längre tidsperioder och personal som tillhandahålls av medlemsstaterna för kortvariga utplaceringar. Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår bör utplaceras inom ramen för gränskontrollenheter, stödenheter för migrationshantering eller återvändandeenheter.
- (52) Den operativa personal i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår som utplaceras som enhetsmedlemmar bör ha alla nödvändiga befogenheter för att utföra gränskontroller och återvändandeuppgifter, inklusive de uppgifter som

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

kräver verkställande befogenheter enligt relevant nationell lagstiftning eller, för byråns personal, i enlighet med bilaga V.

- (53) Medlemsstaterna bör säkerställa sina respektive bidrag till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår i enlighet med bilaga III för långvariga utstationeringar och bilaga IV för kortvariga utplaceringar. De enskilda bidragen från medlemsstaterna har fastställts på grundval av den fördelningsnyckel som överenskommits under förhandlingarna under 2016 för reserven för snabba insatser och som anges i bilaga I till förordning (EU) 2016/1624. Denna fördelningsnyckel har anpassats proportionellt i förhållande till storleken på den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Dessa bidrag har också fastställts proportionellt för Schengenassocierade länder.
- (54) Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och dess sammansättning bör bli föremål för en halvtidsöversyn utförd av kommissionen.
- (55) Den långsiktiga utvecklingen av personalresurserna i syfte att säkra medlemsstaternas bidrag till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår bör stödjas genom ett system för ekonomiskt stöd. För detta ändamål är det lämpligt att bemyndiga byrån att använda beviljande av bidrag till medlemsstaterna utan någon ansökningsomgång inom ramen för ”finansiering som inte är kopplad till kostnader” i enlighet med artikel 125.1 a i förordning (EU, Euratom) 2018/1046. Det ekonomiska stödet bör göra det möjligt för medlemsstaterna att anställa och utbilda ytterligare personal för att ge dem den flexibilitet som krävs för att uppfylla det obligatoriska bidraget till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Det särskilda finansieringssystemet bör ha rätt balans mellan risken för oriktigheter och bedrägerier och kostnaderna för kontroll. I förordningen fastställs de viktigaste villkoren för finansiellt stöd, nämligen rekrytering och utbildning av det lämpliga antalet gränsbevakningstjänstemän eller andra specialister motsvarande det antal tjänstemän som är långvarigt utstationerade till byrån eller den faktiska utplaceringen av tjänstemän under byråns operativa verksamhet under minst 4 månader. Med tanke på bristen på relevanta och jämförbara data om faktiska kostnader i medlemsstaterna skulle utarbetandet av en kostnadsbaserad stödordning vara alltför komplicerat och skulle inte tillgodose behovet av ett enkelt, snabbt, effektivt och ändamålsenligt finansieringssystem. För detta ändamål bör byrån bemyndigas att bevilja medlemsstaterna bidrag utan ansökningsomgång i form av ”finansiering som inte är kopplad till kostnader”, under förutsättning att villkoren i enlighet med artikel 125.1 a i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 är uppfyllda. För att fastställa storleken på denna finansiering till olika medlemsstater är det lämpligt att som referensbelopp använda den årliga lönen för en kontraktsanställd tjänsteman i tjänstegrupp III grad 8 grad 1 i de europeiska institutionerna med en utjämningskoefficient för varje medlemsstat i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och principen om likabehandling. Vid genomförandet av detta finansiella stöd bör byrån och medlemsstaterna säkerställa att principerna för medfinansiering och om att ingen dubbelfinansiering får förekomma efterlevs.
- (56) Inför utplacering av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår inom tredjeländers territorium bör byrån utveckla kapaciteten för sina egna lednings- och kontrollstrukturer.
- (57) För att möjliggöra effektiva utplaceringar från den europeiska gräns- och kustförvaltningens permanenta kår från och med den 1 januari 2020 bör vissa beslut

och genomförandåtgärder antas och införas så snart som möjligt. Genom undantag från den normala tidsfrist som anges i förordningen bör i synnerhet det beslut av styrelsen som avses i artikel 55.4 om profilerna för den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår antas inom 6 veckor efter förordningens ikraftträdande. Detta beslut bör följas av medlemsstaternas nomineringar enligt artikel 56.4 och artikel 57.1 inom 12 veckor efter förordningens ikraftträdande.

- (58) Dessutom bör styrelsen, genom undantag från den normala tidsfrist som anges i förordningen, fatta beslut om minsta antal enheter av teknisk utrustning för att uppfylla byråns behov under 2020 i enlighet med artikel 64.4 inom 6 veckor efter förordningens ikraftträdande.
- (59) Samtidigt, för att säkerställa kontinuiteten i stödet till den operativa verksamhet som organiseras av byrån, bör alla utplaceringar till och med den 31 december 2019, inklusive inom ramen för reserven för snabba insatser, planeras och genomföras i enlighet med artiklarna 20, 30 och 31 i förordning (EU) 2016/1624 och i enlighet med de årliga bilaterala förhandlingarna under 2018. Därför bör dessa bestämmelser upphöra att gälla med verkan först från och med den 1 januari 2020.
- (60) Byråns personal kommer att bestå av personal som utför de uppgifter som tilldelas byrån, antingen i huvudkontoret eller som en del av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår kan omfatta ordinarie personal samt personal som är långvarigt utstationerad eller som tillhandahålls för kortvarig utplacering av de nationella myndigheterna. Ordinarie personal inom den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår kommer främst att utplaceras som enhetsmedlemmar; endast en begränsad och klart definierad del av denna personal kan anställas för att utföra stödjande funktioner för upprättandet av den permanenta kåren, särskilt vid huvudkontoret.
- (61) För att komma till rätta med de kvarstående bristerna i den frivilliga sammanslagningen av teknisk utrustning från medlemsstaterna, särskilt när det gäller storskaliga resurser, bör byrån själv ha den utrustning som behövs för gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser eller annan operativ verksamhet. Byrån har visserligen haft laglig rätt att förvärva eller hyra sin egen tekniska utrustning sedan 2011, men denna möjlighet har försvårats avsevärt genom bristen på budgetmedel.
- (62) Följaktligen har kommissionen, för att matcha den ambitionsnivå som ligger till grund för inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, öronmärkt ett betydande anslag inom ramen för den fleråriga budgetramen 2021–2027 för att göra det möjligt för byrån att förvärva, underhålla och driva de luft-, sjö- och markresurser som motsvarar de operativa behoven. Förvärvet av de nödvändiga resurserna kan bli en långdragen process, särskilt för stora resurser, men byråns egen utrustning bör i till sist bli ryggraden i den operativa verksamheten medan ytterligare bidrag kan begäras från medlemsstaterna under exceptionella omständigheter. Byråns utrustning bör till stor del drivas av byråns tekniska besättningar som ingår i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. För att säkerställa att de föreslagna finansiella resurserna används på ett effektivt sätt bör processen bygga på en flerårig strategi som beslutas av styrelsen så tidigt som möjligt.
- (63) Vid genomförandet av denna förordning bör byrån och medlemsstaterna på bästa sätt utnyttja befintlig kapacitet i form av personalresurser och teknisk utrustning, både på unionsnivå och på nationell nivå.

- (64) Den långsiktiga utvecklingen av ny kapacitet inom den europeiska gräns- och kustbevakningen bör samordnas mellan medlemsstaterna och byrån i linje med den fleråriga strategiska policycykeln, med beaktande av att vissa processer tar lång tid. Detta innebär rekrytering och utbildning av nya gränsbevakningstjänstemän (vilka under sin karriär kan användas både i medlemsstaterna och som en del av den permanenta kåren), förvärv, underhåll och bortskaffande av utrustning (för vilka möjligheter till interoperabilitet och stordriftsfördelar bör eftersträvas), men också utveckling av ny utrustning och tillhörande teknik, bland annat genom forskning.
- (65) Kapacitetsfärdplanen bör sammanföra medlemsstaternas kapacitetutvecklingsplaner och den fleråriga planeringen av byråns resurser för att optimera de långsiktiga investeringarna för att på bästa sätt skydda de yttre gränserna.
- (66) Med beaktande av det utökade mandatet för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, dess förstärkta närvaro på fältet vid de yttre gränserna och dess ökade deltagande i fråga om återvändande, bör det vara möjligt för byrån att inrätta lokalkontor belägna på platser i närheten av sin betydande operativa verksamhet under denna aktivitetsperiod, fungera som kontakt mellan byrån och värdmedlemsstaten och hantera samordnings-, logistik- och stöduppgifter samt underlätta samarbete mellan byrån och värdmedlemsstaten.
- (67) Återvändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG²², är en väsentlig del av de övergripande insatserna för att bekämpa olaglig invandring och utgör en viktig fråga av stort allmänintresse.
- (68) Byrån bör öka stödet till medlemsstaterna för att återsända tredjelandsmedborgare i överensstämmelse med unionens återvändandepolitik och med hänsyn till direktiv 2008/115/EG. Byrån bör i synnerhet samordna och organisera återvändandeinsatser från en eller flera medlemsstater samt organisera och genomföra återvändandeinterventioner för att stärka systemet för återvändande i medlemsstater som behöver teknisk och operativ förstärkning för att kunna fullgöra sin skyldighet att återsända tredjelandsmedborgare i enlighet med det direktivet.
- (69) Byrån bör, med full respekt för de grundläggande rättigheterna och utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att utfärda beslut om återvändande, ge medlemsstaterna tekniskt och operativt stöd i återvändandeprocessen, inbegripet förberedande av beslut om återvändande, identifiering av tredjelandsmedborgare och andra åtgärder inför och i samband med återvändande i medlemsstaterna. Byrån bör även, i samarbete med myndigheterna i de berörda tredjeländerna, bistå medlemsstaterna i att anskaffa resehandlingar för återvändande.
- (70) Stödet till medlemsstaterna när det gäller att genomföra återvändandeförfaranden bör omfatta tillhandahållande av praktisk information om mottagande tredjeländer som är relevant för genomförandet av denna förordning, såsom tillhandahållande av kontaktuppgifter eller annan logistisk information som är nödvändig för ett smidigt genomförande av återvändandeinsatserna. Stödet bör även omfatta inrättande, drift

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

och underhåll av ett centralt system för behandling av all information och alla data som krävs för att byrån ska kunna tillhandahålla tekniskt och operativt stöd i enlighet med förordningen, och som meddelas automatiskt via medlemsstaternas nationella system för hantering av återvändande.

- (71) Byrån bör också ge tekniskt och operativt stöd till tredjeländers återvändandeverksamhet, särskilt när sådant stöd är motiverat på grundval av prioriteringarna i unionens politik i fråga om irreguljär migration.
- (72) En eventuell överenskommelse mellan en medlemsstat och ett tredjeland fritar inte byrån eller medlemsstaterna från de skyldigheter som följer av unionsrätten eller internationell rätt, särskilt inte vad gäller iakttagandet av principen om non-refoulement.
- (73) Medlemsstaterna bör kunna bedriva operativt samarbete med andra medlemsstater och/eller tredjeländer vid de yttre gränserna, däribland militära insatser i brottsbekämpande syfte, i den mån samarbetet är förenligt med byråns insatser.
- (74) Byrån bör förbättra informationsutbytet och samarbetet med andra unionsorgan och unionsbyråer, t.ex. Europol, Easo, Europeiska sjösäkerhetsbyrån, Europeiska unionens satellitcentrum, Europeiska luftsäkerhetsbyrån och nätverksförvaltaren för den europeiska flygledningstjänsten, för att på bästa sätt använda information, kapacitet och system som redan finns tillgängliga på europeisk nivå, t.ex. det europeiska jordobservationsprogrammet Copernicus.
- (75) Samarbete med tredjeländer är en del av europeisk integrerad gränsförvaltning. Det bör syfta till att främja europeiska standarder för gränsförvaltning och återvändande, att utbyta information och riskanalys, att underlätta genomförandet av återvändanden i syfte att öka deras effektivitet och stödja tredjeländer på området gränsförvaltning och migration, inklusive utplacering av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår när sådant stöd krävs för att skydda de yttre gränserna och en effektiv förvaltning av unionens migrationspolitik.
- (76) Samarbete med tredjeländer bör ske inom ramen för unionens yttre åtgärder och i överensstämmelse med principerna och målen i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. Kommissionen kommer att säkerställa överensstämmelse mellan den europeiska integrerade gränsförvaltningen och annan unionspolitik på området för unionens yttre åtgärder, särskilt den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Kommissionen bör biträdas av unionens höga representant och hans eller hennes avdelningar. Detta samarbete bör särskilt gälla byråns verksamhet som bedrivs på tredjeländers territorium eller där tjänstemän från tredjeland deltar på områden som riskanalys, planering och genomförande av insatser, utbildning, informationsutbyte och samarbete.
- (77) För att säkerställa att informationen i Eurosur är så fullständig och uppdaterad som möjligt, särskilt med avseende på situationen i tredjeländer, bör byrån samarbeta med myndigheterna i tredjeländer, antingen inom ramen för bilaterala och multilaterala avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer, inbegripet regionala nätverk, eller genom samarbetsavtal som upprättats mellan byrån och de berörda myndigheterna i tredjeländer. I detta syfte bör Europeiska utrikestjänsten, unionens delegationer och kontor tillhandahålla all information som är relevant för Eurosur.
- (78) I denna förordning ingår bestämmelser om samarbete med tredjeländer, eftersom ett välstrukturerat och bestående informationsutbyte och samarbete med de länderna, som inbegriper men inte är begränsat till angränsande tredjeländer, är nyckelfaktorer

för att uppnå målen för europeisk integrerad gränsförvaltning. Det är avgörande att allt informationsutbyte och allt samarbete mellan medlemsstater och tredjeländer sker helt i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna.

- (79) För att upprätta en övergripande situationsbild och riskanalys som omfattar området före gränserna bör byrån och de nationella samordningscentralerna samla in information och samordna med sambandsmän för invandring som utplaceras i tredjeländer av medlemsstaterna, Europeiska kommissionen, byrån eller andra unionsbyråer.
- (80) Systemet för falska och äkta handlingar online (FADO) inrättades genom gemensam åtgärd 98/700/RIF inom rådets generalsekretariat och ger medlemsstaternas myndigheter tillgång till information om nya förfalskningsmetoder som upptäcks och om de nya äkta handlingar som är i omlopp.
- (81) I sina slutsatser av den 27 mars 2017 förklarade rådet att förvaltningen av FADO-systemet är föråldrad och att det krävs en ändring av dess rättsliga grund för att fortsätta att uppfylla kraven i politiken för rättsliga och inrikes frågor. Rådet noterade också att man i detta sammanhang kan dra nytta av samverkans effekter genom att ta tillvara byråns expertis när det gäller dokumentbedrägerier och det arbete som byrån redan har utfört på området. Byrån bör därför ta över såväl förvaltningen som den operativa och tekniska förvaltningen av FADO-systemet från Europeiska unionens råds generalsekretariat.
- (82) FADO-systemet bör behålla sin flernivåstruktur för att tillhandahålla olika nivåer av information om dokument till olika intressenter, däribland allmänheten.
- (83) Under övergångsperioden bör det säkerställas att FADO-systemet är fullt operativt till dess att överföringen faktiskt sker och befintliga data överförs till det nya systemet. Äganderätten till befintliga data bör därefter överföras till byrån.
- (84) All behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna inom ramen för denna förordning bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680²³, beroende på vad som är tillämpligt.
- (85) I samband med återvändande händer det ofta att tredjelandsmedborgare inte har några identitetshandlingar och att de inte samarbetar i fastställandet av deras identitet genom att de undanhåller information eller lämnar felaktiga personuppgifter. Med tanke på det särskilda politiska behovet av skyndsamhet i återvändandeförfaranden är det nödvändigt att byrån kan begränsa vissa rättigheter för de registrerade för att förhindra att missbruk av sådana rättigheter försvårar ett korrekt genomförande av förfaranden för återvändande korrekt, försvårar för medlemsstaterna att framgångsrikt verkställa besluten om återvändande eller hindrar byrån från att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Framför allt kan utövandet av rätten till begränsning av behandling avsevärt försena och hindra genomförandet av återvändandeinsatserna. I vissa fall kan den registrerades åtkomsträtt äventyra en återvändandeåtgärd genom att öka risken för att personen avviker om den registrerade får reda på att byrån behandlar den registrerades uppgifter i samband

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

med en planerad återvändandeinsats. Rätten till rättelse kan å andra sidan öka risken för att den berörda tredjelandsmedborgaren kommer att vilseleda myndigheterna genom att lämna oriktiga uppgifter.

- (86) För att på ett korrekt sätt genomföra sina uppgifter när det gäller återvändande, bland annat genom att bistå medlemsstaterna med ett korrekt genomförande av återvändandeförfaranden och ett framgångsrikt verkställande av beslut om återvändande, samt för att underlätta återvändandeinsatser, kan byrån behöva överföra återvändandes personuppgifter till tredjeländer. De mottagande tredjeländerna omfattas ofta inte av beslut om adekvat skyddsnivå som antas av kommissionen i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) 2016/679, eller enligt artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, och har ofta inte ingått eller avser inte att ingå ett avtal om återtagande med unionen eller på annat sätt föreskriva lämpliga skyddsåtgärder i den mening som avses i artikel 49 i [förordning (EU) nr 45/2001] eller i den mening som avses i de nationella bestämmelser som införlivar artikel 37 i direktiv (EU) 2016/680. Trots unionens omfattande insatser i samarbete med de viktigaste ursprungsländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU och som är skyldiga att återvända, är det emellertid inte alltid möjligt att säkerställa att sådana tredjeländer systematiskt uppfyller skyldigheten enligt internationell rätt att återta sina egna medborgare. Återtagandeavtal, som unionen eller medlemsstaterna har ingått eller förhandlat fram och som ger lämpliga garantier för personuppgifter, omfattar ett begränsat antal sådana tredjeländer. Om sådana avtal ännu inte finns bör byrån överföra personuppgifter i syfte att underlätta unionens återvändandeinsatser om villkoren i artikel 49.1 d i [förordning (EU) nr 45/2001] är uppfyllda.
- (87) Denna förordning överensstämmer med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), särskilt principerna om respekten för människans värdighet, rätten till liv, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, förbudet mot människohandel, rätten till frihet och säkerhet, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till tillgång till handlingar, rätten till asyl, och till skydd mot avvisning eller utvisning, non-refoulement, icke-diskriminering, och barns rättigheter.
- (88) Denna förordning bör inrätta ett system för klagomål till byrån i samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter, för att skydda respekten för de grundläggande rättigheterna i all verksamhet vid byrån. Detta bör utformas som ett administrativt system där ombudet för grundläggande rättigheter ansvarar för handläggning av klagomål till byrån i enlighet med rätten till god förvaltning. Ombudet för grundläggande rättigheter bör bedöma om klagomålet kan tas upp till prövning, registrera klagomål som kan tas upp till prövning, vidarebefordra alla registrerade klagomål till den verkställande direktören, vidarebefordra klagomål som avser medlemmar i enheterna till hemmedlemsstaten samt registrera byråns eller medlemsstatens uppföljning. Detta system bör vara effektivt och säkerställa att klagomål följs upp på rätt sätt. Systemet för klagomål bör inte påverka tillgången till administrativa medel och rättsmedel och inte utgöra ett villkor för utnyttjande av sådana medel. Brottsutredningar bör utföras av medlemsstaterna. För att öka insynen och möjligheterna att utkräva ansvar bör byrån i sin årsrapport redogöra för systemet för klagomål. Den bör särskilt behandla antalet klagomål som den mottagit, de typer av kränkningar av grundläggande rättigheter som aktualiserats, de berörda insatserna och, när det är möjligt, de uppföljningsåtgärder som byrån och medlemsstaterna

vidtagit. Ombudet för grundläggande rättigheter bör ha tillgång till all information om respekten för de grundläggande rättigheterna i hela byråns verksamhet.

- (89) Byrån bör vara oberoende i tekniska och operativa frågor och självbestämmande i rättsligt, administrativt och finansiellt hänseende. Därför är det nödvändigt och lämpligt att den är ett unionsorgan som har ställning som juridisk person och utövar de genomförandebefogenheter som tilldelas den genom denna förordning.
- (90) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädare i en styrelse för att utöva kontroll över byrån. Styrelsen bör, om möjligt, vara sammansatt av operativa chefer för de nationella myndigheter som har ledningsansvar för gränsbevakningstjänstemän eller deras företrädare. För att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete bör samtliga parter som är representerade i styrelsen arbeta för att begränsa omsättningen av sina företrädare. Styrelsen bör ha de befogenheter som krävs för att fastställa byråns budget, kontrollera dess genomförande, anta lämpliga finansiella bestämmelser, inrätta öppna förfaranden för byråns beslutsfattande samt utse verkställande direktör och tre biträdande verkställande direktörer som var och en kan tilldelas ansvar inom ett visst område av byråns befogenheter, såsom förvaltning av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, övervakning av byråns uppgifter när det gäller återvändande eller förvaltning av deltagande i de storskaliga it-systemen. Byrån bör styras och arbeta med beaktande av principerna i den gemensamma strategi för unionens decentraliserade byråer som godkändes av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 19 juli 2012.
- (91) För att garantera att byrån är oberoende bör den ha en fristående budget, där inkomsterna främst kommer från ett bidrag från unionen. Unionens budgetförfarande bör tillämpas på unionens bidrag och för alla andra bidrag från unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten.
- (92) Byrån förväntas möta svåra omständigheter under de kommande åren för att tillgodose exceptionella behov av rekrytering och bevarande av kvalificerad personal från bredast möjliga geografiska bas.
- (93) Med tanke på byråns mandat och personalens stora rörlighet, å ena sidan, och för att förhindra skillnader i behandling bland byråns personal, å andra sidan, eftersom personalens anställningsort i princip bör vara Warszawa, bör byråns styrelse under en period på fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft ges möjlighet att bevilja en "avvikande" månatlig betalning till byråns personalmedlemmar, med vederbörlig hänsyn till den totala ersättning som enskilda personalmedlemmar får, inklusive ersättning för utgifter i samband med tjänsteresa. Villkoren för att bevilja sådan betalning bör godkännas på förhand av kommissionen, så att den står i proportion till de eftersträlvade målens betydelse och inte ger upphov till ojämlik behandling av personal vid EU:s institutioner, byråer och andra organ. Dessa villkor bör ses över senast 2024 i syfte att bedöma hur väl betalningen bidrar till de eftersträlvade målen.
- (94) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013²⁴ bör tillämpas fullt ut på byrån, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)²⁵.

- (95) I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371.
- (96) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001²⁶ bör tillämpas på byrån. Byrån bör vara så öppen som möjligt med sin verksamhet, utan att det därigenom blir svårare att nå målen med insatserna. Byrån bör offentliggöra information om all sin verksamhet. Den bör även säkerställa att allmänheten och alla berörda parter snabbt får information om dess arbete.
- (97) Byrån bör också rapportera om sin verksamhet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen i största möjliga utsträckning.
- (98) All behandling av personuppgifter som utförs av byrån inom ramen för denna förordning bör utföras i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.
- (99) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att utveckla och genomföra ett system med integrerad förvaltning av de yttre gränserna för att säkerställa Schengenområdets funktion, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan samordning utan snarare, på grund av avsaknaden av kontroller vid de inre gränserna och med tanke på de stora migrationsutmaningarna vid de yttre gränserna, behovet av att effektivt övervaka passagera över dessa gränser och att bidra till en hög nivå av inre säkerhet inom unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (100) De yttre gränser som avses i denna förordning är de på vilka bestämmelserna i avdelning II i förordning (EU) 2016/399 är tillämpliga, vilka omfattar Schengenmedlemsstaternas yttre gränser i enlighet med protokoll 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (101) För att säkerställa ett effektivt genomförande av europeisk integrerad gränsförvaltning genom en flerårig strategisk policycykel bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av politiska prioriteringar och tillhandahållandet av strategiska riktlinjer för europeisk integrerad gränsförvaltning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges

²⁵ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (102) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller den praktiska handledningen för genomförande och förvaltning av Eurosur, detaljerade uppgifter om informationsskikten i situationsbilderna och reglerna för upprättande av särskilda situationsbilder, de åtgärder för att minska riskerna vid de yttre gränserna som ska genomföras av byrån varvid medlemsstaterna åläggs att samarbeta med byrån vid genomförandet, reglerna för utbetalning av ekonomiskt stöd för utvecklingen av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och övervakningen av villkoren för det ekonomiska stödet, den praktiska handledningen om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter samt tekniska specifikationer och förfaranden för FADO. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁷.
- (103) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket²⁸ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG²⁹. Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island och Konungariket Norge om villkoren för dessa staters deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser³⁰ innehåller bestämmelser om dessa staters deltagande i byråns verksamhet, däribland bestämmelser om finansiella bidrag och personal.
- (104) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG³².
- (105) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet,

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁸ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

²⁹ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

³⁰ EUT L 188, 20.7.2007, s. 19.

³¹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

³² Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³³, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU³⁴.

- (106) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, om villkoren för dessa staters deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser³⁵ innehåller regler för dessa länders deltagande i byråns arbete, inbegripet bestämmelser om finansiella bidrag och personal.
- (107) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket, ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (108) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG³⁶. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (109) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG³⁷. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (110) Byrån bör underlätta organisationen av specifik verksamhet där medlemsstaterna får använda sig av sakkunskap och resurser vilka Irland och Förenade kungariket kan vilja ställa till deras förfogande, på villkor som ska fastställas från fall till fall av styrelsen. I detta syfte får företrädare för Irland inbjudas att närvara vid styrelsens sammanträden så att de till fullo kan delta i förberedelserna av sådan specifik verksamhet. Företrädare för Förenade kungariket får inbjudas att närvara vid styrelsens sammanträden till och med [den dag då Förenade kungariket utträder ur Europeiska unionen].
- (111) Även om Förenade kungariket inte deltar i denna förordning har det [beviljats] en möjlighet att samarbeta med den europeiska gräns- och kustbevakningen på grund av dess ställning som en av unionens medlemsstater. Mot bakgrund av Förenade

³³ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

³⁴ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

³⁵ EUT L 243, 16.9.2010, s. 4.

³⁶ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

³⁷ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

kungarikets anmälan av sin önskan att utträda ur unionen bör särskilda arrangemang för det operativa samarbetet med Förenade kungariket på grundval av denna förordning tillämpas så länge som Förenade kungariket är en medlemsstat eller, om Förenade kungariket har ingått ett avtal grundat på artikel 50 i fördraget, så länge som Förenade kungariket jämföras med en medlemsstat på grundval av ett sådant avtal.

- (112) En motsättning föreligger mellan Konungariket Spanien och Förenade kungariket om gränsdragningen kring Gibraltar.
- (113) Den uppskjutna tillämpningen av denna förordning på Gibraltars gränser medför ingen ändring av de berörda staternas respektive ståndpunkt.
- (114) [Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den ...]
- (115) Syftet med denna förordning är att ändra och utvidga bestämmelserna i förordning (EG) 2016/1624, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1052/2013 samt anpassa rådets beslut 98/700/RIF till den institutionella ram som fastställs i EUF-fördraget. Eftersom ett stort antal väsentliga ändringar genomförs bör dessa rättsakter av tydlighetsskäl ersättas och upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Den europeiska gräns- och kustbevakningen

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas en europeisk gräns- och kustbevakning som ska säkerställa europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna i syfte att effektivt hantera passager över de yttre gränserna, samt att effektivisera den gemensamma återvändandepolitiken som ett centralt inslag i en hållbar migrationshantering.

Genom denna förordning hanteras migrationsutmaningar, inbegripet återvändande, och eventuella framtida hot vid dessa gränser, vilket bidrar till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, för att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen med full respekt för de grundläggande rättigheterna och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *yttre gränser*: yttre gränser enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2016/399, på vilka avdelning II i den förordningen är tillämplig.
- (2) *gränsövergångsställe*: gränsövergångsställe enligt definitionen i artikel 8.2 i förordning (EU) 2016/399.
- (3) *gränskontroll*: gränskontroll enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) 2016/399.

- (4) *gränsövervakning*: gränsövervakning enligt definitionen i artikel 12.2 i förordning (EU) 2016/399.
- (5) *utrikesflyg*: all flygtrafik med ett bemannat eller obemannat luftfartyg och dess passagerare och/eller gods till eller från medlemsstaternas territorier som inte är inrikesflyg enligt definitionen i artikel 2.3 i förordning (EU) 2016/399.
- (6) *övervakning av luftgränser*: övervakning av utrikesflyg.
- (7) *situationsmedvetenhet*: förmågan att övervaka, upptäcka, identifiera, spåra och förstå olaglig gränsöverskridande verksamhet för att finna välgrundade skäl för reaktionsåtgärder genom att kombinera ny information med befintliga kunskaper och för att bättre kunna minska antalet migranter som förlorar sina liv vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna.
- (8) *reaktionsförmåga*: förmåga att genomföra insatser som syftar till att motverka olaglig gränsöverskridande verksamhet vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna, inbegripet den tid och de medel som krävs för att reagera på ett adekvat sätt.
- (9) *Eurosur*: en ram för informationsutbyte och samarbete mellan medlemsstaterna och byrån.
- (10) *situationsbild*: en samling geografibaserade uppgifter och information i nära realtid som mottagits från olika myndigheter, sensorer, plattformar och andra källor som överförs via säkra kommunikations- och informationskanaler och kan behandlas och selektivt visas och delas med andra relevanta myndigheter för att uppnå situationsmedvetenhet och stödja reaktionsförmågan vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna och i området före gränserna.
- (11) *yttre gränsavsnitt*: hela eller delar av en medlemsstats yttre gräns enligt definitionen i nationell rätt eller enligt vad som fastställts av den nationella samordningscentralen eller en annan ansvarig nationell myndighet.
- (12) *gränsöverskridande brottslighet*: allvarlig brottslighet som har en gränsöverskridande dimension och som bedrivs eller som det görs försök att bedriva vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna.
- (13) *område före gränserna*: det geografiska området utanför de yttre gränserna.
- (14) *incident*: situation som avser olaglig invandring, gränsöverskridande brottslighet eller som utgör en risk för migranternas liv vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna.
- (15) *ordinarie personal*: byråns anställda i enlighet med tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*) och anställningsvillkor för övriga anställda i unionen (nedan kallade *anställningsvillkoren*) som fastställs i rådets förordning nr 259/68.
- (16) *operativ personal*: gränskontrolltjänstemän, ledsagare vid återvändande, återvändandeeexperter och annan relevant personal som utgör ”den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår”. I enlighet med de tre kategorier som definieras i artikel 55.1 är den operativa personalen antingen anställd av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som ordinarie personal (kategori 1), utstationerad vid byrån av medlemsstaterna (kategori 2) eller utplacerad av medlemsstaterna under en kort period (kategori 3). Den operativa personalen ska agera som medlemmar i gränsförvaltningsenheter, stödenheter för migrationshantering eller återvändandeenheter som har verkställande befogenheter. I den operativa personalen ingår också den ordinarie personal som ansvarar för driften av Etias centralenhet.

- (17) *gränsförvaltningsenheter*: enheter som bildas från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och som ska utplaceras under gemensamma insatser vid de yttre gränserna och snabba gränsinsatser i medlemsstaterna och i tredjeländer.
- (18) *enhetsmedlem*: en medlem i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår som utplaceras genom gränsförvaltningsenheter, stödenheter för migrationshantering och återvändandeenheter.
- (19) *stödenhet för migrationshantering*: en enhet med experter som ger medlemsstaterna tekniskt och operativt stöd, inbegripet i hotspot-områden eller i kontrollerade centrum, som består av operativ personal från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, experter som utplaceras av [Europeiska unionens asylbyrå], och från Europol, eller andra relevanta unionsbyråer samt från medlemsstaterna.
- (20) *värdmedlemsstat*: en medlemsstat i vilken en gemensam insats, en snabb gränsinsats, en återvändandeinsats eller en återvändandeintervention äger rum, eller från vilken den utgår, eller i vilken en stödenhet för migrationshantering utplaceras.
- (21) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat från vilken en anställd är utplacerad eller utstationerad till den operativa personalen vid den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår.
- (22) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som deltar i en gemensam insats, en snabb gränsinsats, en återvändandeinsats, en återvändandeintervention eller en utplacering av en stödenhet för migrationshantering genom att tillhandahålla teknisk utrustning eller operativ personal för den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, samt en medlemsstat som deltar i återvändandeinsatser eller återvändandeinterventioner genom att tillhandahålla teknisk utrustning eller personal men som inte är en värdmedlemsstat.
- (23) *hotspot-område*: ett område i vilket värdmedlemsstaten, kommissionen, relevanta unionsbyråer och deltagande medlemsstater samarbetar i syfte att hantera en befintlig eller potentiell oproportionell migrationsutmaning som kännetecknas av en betydande ökning av antalet migranter som anländer till de yttre gränserna.
- (24) *kontrollerat centrum*: ett centrum som inrättats på begäran av medlemsstaten, där relevanta unionsbyråer till stöd för värdmedlemsstaten och med deltagande medlemsstater skiljer mellan tredjelandsmedborgare i behov av internationellt skydd och tredjelandsmedborgare som inte behöver sådant skydd, samt utför säkerhetskontroller och i förekommande fall tillämpar snabba förfaranden för internationellt skydd och/eller återvändande.
- (25) *återvändande*: återvändande enligt definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.
- (26) *beslut om återvändande*: beslut om återvändande enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2008/115/EG.
- (27) *person som är föremål för ett beslut om återvändande*: en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och som är föremål för ett beslut om återvändande eller ett motsvarande beslut i ett tredjeland.
- (28) *återvändandeinsats*: en insats som organiseras eller samordnas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och innefattar teknisk och operativ förstärkning som tillhandahålls en eller flera medlemsstater eller ett tredjeland, under vilken personer som är föremål för ett beslut om återvändande, från en eller flera medlemsstater eller

från ett tredjeland, återvänder antingen påtvingat eller frivilligt, oberoende av transportmedel.

- (29) *återvändandeintervention*: en verksamhet varigenom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån tillhandahåller medlemsstaterna eller tredjeländer tekniskt och operativt stöd genom att utplacera återvändandeenheter och organisera återvändandeinsatser.
- (30) *återvändandeenheter*: enheter som består av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår som ska utplaceras vid återvändandeinsatser, återsändandeinterventioner i medlemsstater och tredjeländer eller annan operativ verksamhet som har samband med genomförandet av uppgifter i samband med återvändande.
- (31) *sambandsman för invandring*: sambandsman för invandring enligt definitionen i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 377/2004³⁸.

Artikel 3

Europeisk integrerad gränsförvaltning

Europeisk integrerad gränsförvaltning ska bestå av följande:

- (a) Gränskontroll, däribland åtgärder för att underlätta laglig gränspassage och vid behov åtgärder för att förebygga och avslöja gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism, samt åtgärder i samband med hänvisning av personer som behöver eller önskar ansöka om internationellt skydd.
- (b) Efterforsknings- och räddningsinsatser för personer i sjönöd, inledda och utförda i enlighet med förordning (EU) nr 656/2014 och internationell rätt, som äger rum i situationer som kan uppkomma under gränsövervakningsinsatser till sjöss.
- (c) Analys av risker för den inre säkerheten och analys av hot som kan påverka funktionen eller säkerheten vid de yttre gränserna.
- (d) Informationsutbyte och samarbete mellan medlemsstaterna och byrån.
- (e) Samarbete mellan medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränskontroll eller andra uppgifter som utförs vid gränsen samt mellan de myndigheter som ansvarar för återvändande i varje medlemsstat, inbegripet ett regelbundet informationsutbyte genom befintliga verktyg för informationsutbyte.
- (f) Samarbete mellan relevanta unionsinstitutioner, -organ och -byråer på de områden som omfattas av denna förordning, inbegripet genom ett regelbundet informationsutbyte.
- (g) Samarbete med tredjeländer på de områden som omfattas av denna förordning.

³⁸ Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1).

- (h) Tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet som har anknytning till gränskontroll och som utformats för att vidta åtgärder mot olaglig invandring och motverka gränsöverskridande brottslighet på ett bättre sätt.
- (i) Återvändande av tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat.
- (j) Användning av den senaste tekniken, däribland stora informationssystem.
- (k) Ett system för kvalitetskontroll, särskilt utvärderingsmekanismen för Schengen, sårbarhetsanalysen och eventuella nationella mekanismer, för att säkerställa att unionslagstiftningen om gränsförvaltning genomförs.
- (l) Solidaritetsmekanismer, särskilt instrument för unionsfinansiering och andra operativa stödåtgärder.

Artikel 4

Den europeiska gräns- och kustbevakningen

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (nedan kallad *byrån*) och medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, samt de myndigheter som ansvarar för återvändande, ska utgöra den europeiska gräns- och kustbevakningen.

Artikel 5

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån

- (1) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som ursprungligen inrättades genom förordning (EG) nr 2007/2004, ska regleras av den här förordningen.
- (2) Byrån ska omfatta den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår på 10 000 medlemmar i den operativa personalen i enlighet med artikel 55.
- (3) För att säkerställa en konsekvent europeisk integrerad gränsförvaltning ska byrån underlätta och effektivisera tillämpningen av befintliga och framtida unionsåtgärder avseende förvaltningen av de yttre gränserna och återvändande, i synnerhet kodexen om Schengengränserna, som inrättades genom förordning (EU) 2016/399.
- (4) Byrån ska bidra till att unionsrätten, däribland unionens regelverk avseende grundläggande rättigheter, tillämpas kontinuerligt och enhetligt överallt vid alla yttre gränser. Byråns bidrag ska omfatta utbyte av god praxis.

Artikel 6

Ansvarighet

Byrån ska vara ansvarig inför Europaparlamentet och rådet i enlighet med denna förordning.

Artikel 7
Delat ansvar

- (1) Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska genomföra europeisk integrerad gränsförvaltning som ett delat ansvar mellan byrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränsövervakningsinsatser till sjöss och andra gränskontrolluppgifter. Medlemsstaterna ska alltså vara huvudansvariga för att förvalta sina avsnitt av de yttre gränserna.
- (2) Byrån ska tillhandahålla tekniskt och operativt stöd vid genomförandet av åtgärder som rör verkställighet av beslut om återvändande. Medlemsstaterna ska behålla ansvaret för att utfärda beslut om återvändande och de åtgärder som rör förvar av personer som är föremål för ett beslut om återvändande i enlighet med direktiv 2008/115/EG.
- (3) Medlemsstaterna ska säkerställa förvaltningen av sina yttre gränser och verkställigheten av beslut om återvändande i eget och alla medlemsstats gemensamma intresse, i full överensstämmelse med unionsrätten och i enlighet med den fleråriga strategiska policycykel för europeisk integrerad gränsförvaltning som avses i artikel 8, i nära samarbete med byrån.
- (4) Byrån ska stödja tillämpningen av unionsåtgärder rörande förvaltningen av de yttre gränserna och verkställigheten av beslut om återvändande genom att stärka, bedöma och samordna medlemsstaternas arbete samt tillhandahålla direkt tekniskt och operativt stöd när det gäller att genomföra dessa åtgärder och när det gäller återvändandefrågor.
- (5) Medlemsstaterna får fortsätta med operativt samarbete med andra medlemsstater och/eller tredjeländer när detta samarbete är förenligt med byråns uppgifter. Medlemsstaterna ska avhålla sig från alla åtgärder som kan äventyra byråns arbete eller dess mål. Medlemsstaterna ska underrätta byrån om detta operativa samarbete med andra medlemsstater och/eller tredjeländer vid de yttre gränserna samt i fråga om återvändande. Den verkställande direktören ska regelbundet och minst en gång om året underrätta styrelsen i dessa frågor.

Artikel 8
Flerårig strategisk policycykel för europeisk integrerad gränsförvaltning

- (1) Kommissionen och den europeiska gräns- och kustbevakningen ska säkerställa att den europeiska integrerade gränsförvaltningen är effektiv genom en flerårig strategisk policycykel för den europeiska integrerade gränsförvaltningen.
- (2) I den fleråriga strategiska policyn för den europeiska integrerade gränsförvaltningen ska det fastställas hur utmaningarna på området gränsförvaltning och återvändande ska hanteras på ett konsekvent, integrerat och systematiskt sätt.
- (3) Den fleråriga strategiska policycykeln för den europeiska integrerade gränsförvaltningen ska bestå av fyra delar som fastställs i punkterna 4–7.
- (4) På grundval av den strategiska riskanalysen för europeisk integrerad gränsförvaltning som avses i artikel 30.2 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 118 för att utveckla en flerårig strategisk policy för europeisk integrerad gränsförvaltning. I den delegerade akten ska det fastställas politiska

prioriteringar och tillhandahållas strategiska riktlinjer för de följande fyra åren avseende de beståndsdelar som fastställs i artikel 3.

- (5) För att genomföra den delegerade akt som avses i punkt 4 ska byrån, genom ett styrelsebeslut baserat på ett förslag från den verkställande direktören, fastställa en teknisk och operativ strategi för europeisk integrerad gränsförvaltning. Byrån ska, när det är motiverat, ta hänsyn till medlemsstaternas specifika situation, särskilt deras geografiska läge. Denna strategi ska vara förenlig med artikel 3 och den delegerade akt som avses i punkt 4. Den ska främja och stödja genomförandet av europeisk integrerad gränsförvaltning i samtliga medlemsstater.
- (6) För att genomföra den delegerade akt som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna fastställa sina nationella strategier för integrerad gränsförvaltning genom ett nära samarbete mellan alla nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning och återvändande. Dessa nationella strategier ska vara förenliga med artikel 3, den delegerade akt som avses i punkt 4 och den tekniska och operativa strategi som avses i punkt 5.
- (7) Fyrtiotvå månader efter antagandet av den delegerade akt som avses i punkt 4 ska kommissionen med byråns stöd göra en grundlig utvärdering av dess genomförande. Utvärderingens resultat ska beaktas vid utarbetandet av följande cykel.
- (8) Om situationen vid de yttre gränserna eller på området återvändande kräver en ändring av de politiska prioriteringarna ska kommissionen ändra den fleråriga strategiska policyn för europeisk integrerad gränsförvaltning i enlighet med det förfarande som fastställs i punkt 4. Även de strategier som nämns i punkterna 5 och 6 ska anpassas vid behov.

Artikel 9

Integrerad planering

- (1) På grundval av den fleråriga strategiska policycykel för europeisk integrerad gränsförvaltning som avses i artikel 8 ska den europeiska gräns- och kustbevakningen upprätta en integrerad planering för gränsförvaltning och återvändanden.
- (2) Den integrerade planeringen ska omfatta operativ planering, beredskapsplanering och planering av kapacitetsutvecklingen och ska fastställas i enlighet med artikel 67.
- (3) Varje plan i den integrerade planeringen ska innehålla det scenario som den utarbetats för. Scenarierna ska härledas från riskanalyser och ska återspegla situationens möjliga utveckling vid de yttre gränserna och på området olaglig migration och de utmaningar som identifierats i den fleråriga strategiska policycykeln för europeisk integrerad gränsförvaltning.
- (4) Byråns styrelse ska sammanträda minst en gång per år för att diskutera och godkänna den europeiska gräns- och kustbevakningens kapacitetsfärdplan i enlighet med 67.6. När kapacitetsfärdplanen har godkänts av styrelsen ska den bifogas den tekniska och operativa strategi som avses i artikel 8.5.

KAPITEL II

Den europeiska gräns- och kustbevakningens funktion

AVSNITT I

EUROPEISKA GRÄNS- OCH KUSTBEVAKNINGSBYRÅNS UPPGIFTER

Artikel 10

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns uppgifter

- (1) Byrån ska fullgöra följande uppgifter, för att bidra till att gränskontroll och återvändande håller en effektiv, hög och enhetlig nivå:
 1. Övervaka migrationsflöden och utföra riskanalyser i alla frågor som rör integrerad gränsförvaltning.
 2. Övervaka medlemsstaternas operativa behov i samband med genomförandet av återvändanden, bland annat genom insamling av operativa data.
 3. Utföra en sårbarhetsanalys, inbegripet en bedömning av vilken kapacitet och beredskap medlemsstaterna har när det gäller att hantera hot och utmaningar vid de yttre gränserna.
 4. Övervaka förvaltningen av de yttre gränserna genom byråns sambandsmän i medlemsstaterna.
 5. Stödja utvecklingen och driften av Eurosur-ramverket.
 6. Bistå medlemsstaterna i situationer som kräver tekniskt och operativt stöd vid de yttre gränserna, genom att samordna och organisera gemensamma insatser, med beaktande av att vissa situationer kan inbegripa humanitära krissituationer och sjöräddning i enlighet med unionsrätten och internationell rätt.
 7. Bistå medlemsstaterna i situationer som kräver tekniskt och operativt stöd vid de yttre gränserna genom att inleda snabba gränsinsatser vid de yttre gränserna i medlemsstater som utsätts för specifika och oproportionella utmaningar, med beaktande av att vissa situationer kan inbegripa humanitära krissituationer och sjöräddning i enlighet med unionsrätten och internationell rätt.
 8. Tillhandahålla medlemsstaterna och tredjeländer tekniskt och operativt stöd i enlighet med förordning (EU) nr 656/2014 och internationell rätt i samband med efterforsknings- och räddningsinsatser för personer i sjönöd som kan uppkomma under gränsövervakningsinsatser till sjöss.
 9. Utplacera den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår inom ramen för gränsförvaltningsenheter, stödenheter för migrationshantering och återvändandeenheter under gemensamma insatser och vid snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner.
 10. Inrätta en reserv med teknisk utrustning, inbegripet en reserv med utrustning för snabba insatser, som ska utplaceras vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser, inom ramen för stödenheter för migrationshantering samt vid återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner.
 11. Utveckla och hantera sina egna personalresurser och tekniska resurser för att bidra till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och reserven med

teknisk utrustning, inbegripet rekrytering och utbildning av den personal som arbetar som medlemmar i enheterna.

12. Inom ramen för stödenheter för migrationshantering i hotspot-områden eller i kontrollerade centrum
13. utplacera operativ personal och teknisk utrustning för att tillhandahålla stöd för screening, intervjuer för informationsinhämtning (debriefing), identifiering och upptagande av fingeravtryck,
14. inrätta ett förfarande för hänvisning och tillhandahållande av inledande information till personer som behöver, eller önskar ansöka om, internationellt skydd, i samarbete med [Europeiska stödkontoret för asylfrågor] och behöriga nationella myndigheter,
15. tillhandahålla stöd i alla stadier av återvändandeförfarandet och med samordningen och organisationen av återvändandeinsatser, samt återvändandeinterventioner,
16. bistå medlemsstaterna i situationer som kräver tekniskt och operativt stöd för att genomföra skyldigheten att återbördla irreguljära migranter, bland annat genom att samordna eller anordna återvändandeinsatser,
17. inrätta en reserv med övervakare vid påtvingat återvändande,
18. inrätta en återvändandeenhet under återvändandeinterventioner.
19. Inom de berörda byråernas respektive uppdrag samarbeta med Europol och Eurojust och bistå medlemsstaterna i situationer som kräver tekniskt och operativt stöd vid de yttre gränserna i kampen mot organiserad gränsöverskridande brottslighet och terrorism.
20. Samarbeta med Europeiska unionens asylbyrå, särskilt i syfte att underlätta åtgärder där tredjelandsmedborgare vilkas ansökan om internationellt skydd har avslagits genom ett slutligt beslut, är föremål för återvändande.
21. Samarbeta med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån inom deras respektive uppdrag för att stödja de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter i enlighet med artikel 70, genom att tillhandahålla tjänster, information, utrustning och utbildning samt genom att samordna multifunktionella insatser.
22. Samarbeta med tredjeländer på de områden som omfattas av förordningen, bland annat genom att eventuellt operativt utplacera gränsförvaltningsenheter och återvändandeenheter i tredjeländer.
23. Stödja tredjeländer med att samordna eller organisera återvändandeverksamhet till andra tredjeländer, inbegripet utbyte av personuppgifter för återvändandeändamål.
24. Bistå medlemsstaterna och tredjeländer i deras tekniska och operativa samarbete i frågor som omfattas av denna förordning.
25. Bistå medlemsstaterna och tredjeländer med utbildning av nationella gränsbevakningstjänstemän, annan relevant personal och återvändandeexperter, inklusive genom att fastställa gemensamma utbildningsstandarder.
26. Delta i utveckling och förvaltning av forsknings- och innovationsverksamhet av betydelse för kontroll och övervakning av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad övervakningsteknik, samt utveckla pilotprojekt i frågor som omfattas av denna förordning.

27. Stödja utvecklingen av tekniska standarder för utrustning på området gränskontroll och återvändande, inbegripet för sammankoppling av system och nätverk.
 28. Inrätta och upprätthålla det kommunikationsnätverk som avses i artikel 14.
 29. I enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 utveckla och hantera informationssystem som gör det möjligt att snabbt och säkert utbyta information om framväxande risker vid förvaltningen av de yttre gränserna, olaglig invandring samt återvändande, i nära samarbete med kommissionen, unionsorgan och unionsbyråer samt det europeiska migrationsnätverket, vilket inrättats genom beslut 2008/381/EG.
 30. När så är lämpligt tillhandahålla nödvändigt stöd för att utveckla en gemensam miljö för informationsutbyte, inbegripet interoperabilitet mellan systemen.
 31. Hantera och driva systemet för falska och äkta handlingar online som avses i artikel 80.
 32. Fullgöra de uppgifter och skyldigheter som åläggs byrån enligt [förordningen om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)] och säkerställa inrättandet och driften av Etias centralenhet enligt artikel 7 i [förordningen om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)].
- (2) Byrån ska på eget initiativ kommunicera om frågor som omfattas av dess uppdrag. Den ska tillhandahålla allmänheten korrekt och utförlig information om sin verksamhet.

Kommunikationen får inte inverka negativt på de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel, särskilt inte genom att röja operativ information som, om den offentliggjordes, skulle äventyra målen med insatserna. Kommunikationen ska genomföras utan att det påverkar tillämpningen av artikel 91 och i enlighet med de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som antagits av styrelsen och i nära samarbete med andra byråer när det är lämpligt.

AVSNITT 2

INFORMATIONsutbyte och kommunikation

Artikel 11

Skyldighet att samarbeta lojalt

Byrån och medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning och återvändande, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, ska vara skyldiga att samarbeta lojalt och utbyta information.

Artikel 12

Skyldighet att utbyta information

1. För att kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning, och i synnerhet för att byrån ska kunna övervaka migrationsflödena till och inom unionen, göra riskanalys och ta fram sårbarhetsanalysen samt tillhandahålla tekniskt och operativt stöd på området återvändande, ska byrån och de nationella myndigheterna med ansvar för gränsförvaltning och återvändande, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, i enlighet med denna förordning och annan relevant

unionsrätt och nationell rätt om utbyte av information, i god tid och på korrekt sätt dela med sig av all nödvändig information.

2. Byrån ska vidta lämpliga åtgärder för att underlätta utbyte av information som är relevant för dess arbetsuppgifter med kommissionen och medlemsstaterna, och vid behov med relevanta unionsbyråer.
3. Byrån och [Europeiska unionens asylbyrå] ska utbyta information för riskanalyser, insamling av statistiska uppgifter, bedömning av situationen i tredjeländer, utbildning och stöd till medlemsstaterna när det gäller beredskapsplanering. För detta ändamål ska nödvändiga verktyg och strukturer utvecklas mellan byråerna.
4. Byrån ska vidta de åtgärder som krävs för att underlätta informationsutbyte med Irland och Förenade kungariket som är relevant för dess arbetsuppgifter, när denna information gäller verksamhet där den deltar enligt artiklarna 71 och 98.5.

Artikel 13

Nationell kontaktpunkt

Medlemsstaterna ska utse en nationell kontaktpunkt för kommunikation med byrån i alla frågor som rör byråns verksamhet. Den nationella kontaktpunkten ska ständigt kunna nås och säkerställa snabb spridning av all information från byrån till alla relevanta myndigheter i den berörda medlemsstaten, särskilt styrelsemedlemmarna och medlemmarna i den nationella samordningscentralen.

Artikel 14

Kommunikationsnätverk

1. Byrån ska inrätta och upprätthålla ett kommunikationsnätverk för att tillhandahålla verktyg för kommunikation och analys, samt möjliggöra ett utbyte, på ett säkert sätt och i nära realtid, av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, med och mellan de nationella samordningscentralerna. Nätverket ska vara i drift dygnet runt alla dagar i veckan och ska möjliggöra
 - (a) bilateralt och multilateralt informationsutbyte i nära realtid,
 - (b) audio- och videokonferenser,
 - (c) säker hantering, lagring, överföring och behandling av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter,
 - (d) säker hantering, lagring, överföring och behandling av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter upp till nivån CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL eller motsvarade nationell nivå för säkerhetsskyddsklassificering, genom att det säkerställs att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter hanteras, lagras, överförs och behandlas i en separat och vederbörligen ackrediterad del av kommunikationsnätverket.
2. Byrån ska tillhandahålla tekniskt stöd och säkerställa att kommunikationsnätverket är ständigt tillgängligt och kan stödja det kommunikations- och informationssystem som förvaltas av byrån.

Artikel 15

System för informationsutbyte och applikationer som förvaltas av byrån

1. Byrån får vidta de åtgärder som krävs för att underlätta utbyte av information som är relevant för dess arbetsuppgifter med kommissionen och medlemsstaterna, och vid behov med tredje parter och tredjeländer enligt artiklarna 69 och 71.
2. Byrån ska, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444³⁹, kommissionens beslut 2015/443⁴⁰ och [förordning (EG) nr 45/2001], utveckla, ta i bruk och driva ett informationssystem som kan utbyta säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med dessa aktörer och som kan utbyta de personuppgifter som avses i artiklarna 80 och 87-91.
3. Byrån ska införa de informationssystem som avses i punkt 2 för det kommunikationsnät som avses i artikel 14, när så är lämpligt.
4. När det gäller återvändande ska byrån utveckla och driva ett centralt system för förvaltning av återvändande för att bearbeta all information som krävs för att byrån ska kunna tillhandahålla operativt stöd i enlighet med artikel 49 som automatiskt kommuniceras av medlemsstaternas nationella system, inbegripet operativa data om återvändanden.

Artikel 16

Tekniska standarder för informationsutbyte

Byrån ska utarbeta tekniska standarder för att

- (a) koppla samman kommunikationsnätet med nationella nät som används för att upprätta de nationella situationsbilderna och andra relevanta informationssystem i enlighet med denna förordning,
- (b) utveckla och sammankoppla byråns och medlemsstaternas relevanta system för informationsutbyte och programvaruapplikationer i enlighet med denna förordning,
- (c) sända situationsbilder och, i förekommande fall, specifika situationsbilder och säkerställa kommunikationen mellan nationella myndigheters relevanta enheter och centraler och de enheter som utplaceras av byrån genom att använda olika kommunikationsmedel såsom satellitkommunikation och radionät,
- (d) rapportera om de egna tillgångarnas position och på bästa sätt utnyttja den tekniska utvecklingen av systemet för satellitnavigering som inrättats genom Galileoprogrammet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013⁴¹,

³⁹ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

⁴⁰ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 av den 11 december 2013 om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 876/2002 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 1).

Artikel 17
Informationssäkring

Medlemsstaterna ska genom sina nationella samordningscentraler säkerställa att deras nationella myndigheter, byråer och andra organ som använder byråns kommunikationsnät och system för informationsutbyte

- (a) har korrekt tillgång till de relevanta systemen och näten,
- (b) genomför de tekniska standarder som avses i artikel 16,
- (c) tillämpar motsvarande säkerhetsbestämmelser och säkerhetsstandarder som de som byrån tillämpar för hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter,
- (d) utbyter, behandlar och lagrar känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i enlighet med kommissionens beslut 2015/443/EU.

AVSNITT 3
EUROSUR

Artikel 18
Eurosur

Genom denna förordning inrättas Eurosur som ett integrerat ramverk för informationsutbytet och samarbetet inom den europeiska gräns- och kustbevakningen i syfte att förbättra situationsmedvetenheten och öka reaktionsförmågan för unionens gränsförvaltning i syfte att upptäcka, förhindra och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt bidra till att säkerställa skydd för och att rädda migranternas liv.

Artikel 19
Tillämpningsområde för Eurosur

- (1) Eurosur ska tillämpas på in- och utresekontroller vid godkända gränsövergångsställen och på övervakning av yttre land-, sjö- och luftgränser, inbegripet övervakning, upptäckt, identifiering, spårning och förebyggande av obehörig gränspassage samt ingripande mot detta i syfte att upptäcka, förebygga och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt bidra till att säkerställa skydd för och att rädda migranternas liv.
- (2) Eurosur ska inte tillämpas på några rättsliga eller administrativa åtgärder som vidtas när de ansvariga myndigheterna i en medlemsstat väl har ingripit mot gränsöverskridande brottslighet eller personers obehöriga passage över de yttre gränserna.

Artikel 20
Eurosurs delar

- (1) Vid informationsutbytet och samarbetet inom gränskontroll ska medlemsstaterna och byrån använda sig av Eurosur-ramverket, som ska bestå av följande delar:
 - (a) Nationella samordningscentraler.

- (b) Nationella situationsbilder.
 - (c) En europeisk situationsbild som omfattar yttre gränssnitt med motsvarande påverkansgrader.
 - (d) Specifika situationsbilder.
 - (e) Eurosurs samkörningstjänst som avses i artikel 29.
 - (f) Integrerad planering i enlighet med artiklarna 9 och 67.
- (2) De nationella samordningscentralerna ska via kommunikationsnätverket och de relevanta systemen förse byrån med information från sina nationella situationsbilder och i förekommande fall från specifika situationsbilder, vilket krävs för att inrätta och underhålla den europeiska situationsbilden.
 - (3) Byrån ska via kommunikationsnätverket ge de nationella samordningscentralerna obegränsad tillgång dygnet runt alla dagar i veckan till specifika situationsbilder och till den europeiska situationsbilden.

Artikel 21

Nationella samordningscentraler

- (1) Varje medlemsstat ska utse, driva och upprätthålla en nationell samordningscentral, som ska samordna och utbyta information mellan alla myndigheter som ansvarar för kontroll av de yttre gränserna på nationell nivå, samt med de andra nationella samordningscentralerna och med byrån. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen när den har inrättat sin nationella samordningscentral, och denna ska vidarebefordra information om detta till de övriga medlemsstaterna och byrån.
- (2) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13, och inom ramverket för Eurosur, ska den nationella samordningscentralen vara den enda kontaktpunkten för informationsutbytet och samarbetet med andra nationella samordningscentraler och med byrån.
- (3) Den nationella samordningscentralen ska
 - (a) säkerställa informationsutbyte och samarbete i rätt tid mellan alla nationella myndigheter som har ansvar för kontroll av de yttre gränserna samt med andra nationella samordningscentraler och byrån,
 - (b) säkerställa informationsutbyte i rätt tid med räddningstjänsten, brottsbekämpande myndigheter samt asyl- och invandringssmyndigheter och hantera spridning av relevant information på nationell nivå,
 - (c) bidra till en effektiv och ändamålsenlig förvaltning av resurser och personal,
 - (d) skapa och upprätthålla den nationella situationsbilden i enlighet med artikel 26,
 - (e) ge stöd till och samordna planering och genomförande av nationell gränskontrollverksamhet,
 - (f) samordna det nationella gränskontrollsystemet, i enlighet med nationell rätt,
 - (g) bidra till regelbunden mätning av effekterna av den nationella gränskontrollverksamheten vid tillämpning av denna förordning,

- (h) samordna operativa åtgärder med andra medlemsstater och tredjeländer, utan att detta påverkar byråns och de andra medlemsstaternas befogenheter.
 - (i) utbyta relevant information med de nationella sambandsmännen för invandring när de agerar i syfte att bidra till den europeiska situationsbilden och stödja gränskontrollinsatser,
 - (j) samordna användarnas åtkomst och säkerheten för nationella informationssystem och byråns informationssystem.
- (4) De nationella samordningscentralerna ska vara i drift dygnet runt alla dagar i veckan.

Artikel 22

Tilldelning av uppgifter till andra myndigheter i medlemsstaterna

- (1) Regionala, lokala, funktionella eller andra myndigheter som kan fatta operativa beslut, kan av medlemsstaterna få i uppdrag att säkerställa situationsmedvetenheten och reaktionsförmågan inom sina respektive behörighetsområden, inbegripet de uppgifter och behörigheter som avses i artikel 21.3 c, e och f.
- (2) De beslut av medlemsstaterna om att tilldela uppgifter i enlighet med punkt 1 får inte påverka den nationella samordningscentralens förmåga att samarbeta och utbyta information med andra nationella samordningscentraler och byrån.
- (3) I fall som på förhand fastställts på nationell nivå kan den nationella samordningscentralen ge en sådan myndighet som avses i punkt 1 tillstånd att förmedla och utbyta information med de regionala myndigheterna eller den nationella samordningscentralen i en annan medlemsstat eller de behöriga myndigheterna i ett tredjeland, under förutsättning att denna myndighet regelbundet informerar sin egen nationella samordningscentral om sådan kommunikation och sådant informationsutbyte.

Artikel 23

Eurosur-handboken

- (1) Kommissionen ska biträdas av en kommitté i enlighet med det förfarande som avses i artikel 117.2, och i nära samarbete med byrån och andra relevanta unionsorgan eller -byråer anta och tillhandahålla en praktisk handbok för genomförandet och förvaltningen av Eurosur (nedan kallad *handboken*). Handboken ska tillhandahålla tekniska och operativa riktlinjer, rekommendationer och goda exempel, inbegripet i fråga om samarbete med tredjeländer. Kommissionen ska anta handboken i form av en rekommendation.
- (2) Kommissionen får efter samråd med medlemsstaterna och byrån besluta att säkerhetsskyddsklassificera delar av handboken i kategorin RESTREINT EU/EU RESTRICTED i enlighet med bestämmelserna i kommissionens arbetsordning.

Artikel 24

Övervakning av Eurosur

- (1) Byrån och medlemsstaterna ska säkerställa att det finns förfaranden för att övervaka Eurosur tekniska och operativa funktion i förhållande till målen att uppnå adekvat situationsmedvetenhet och reaktionsförmåga vid de yttre gränserna.

- (2) Byrån ska kontinuerligt övervaka kvaliteten på den tjänst som erbjuds av kommunikationsnätverket och kvaliteten på de data som delas i Eurosurs situationsbild.
- (3) Byrån ska översända information om kvalitetskontrollen till relevanta användare som en del av Eurosurs samkörningstjänst. Sådan information ska klassificeras som RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

AVSNITT 4

SITUATIONSMEDVETENHET

Artikel 25

Situationsbilder

- (1) De nationella situationsbilderna, den europeiska situationsbilden och de specifika situationsbilderna ska tas fram genom insamling, utvärdering, sammanställning, analys, tolkning, generering, visualisering och spridning av information.

De situationsbilder som avses i punkt 1 ska bestå av följande skikt:

- (a) Ett händelseskikt som omfattar alla händelser som har samband med obehörig gränspassage, gränsöverskridande brottslighet och upptäckt av otillåtna sekundära förflyttningar.
 - (b) Ett operativt skikt som innehåller information om insatser inbegripet insatsplanen, insatsområde, patrulleringsscheman och kommunikationskoder samt position, tid, status och typ av resurser som deltar som planerat i den operativa planen.
 - (c) Ett analysskikt som innehåller analyserad information som är relevant för denna förordning, särskilt tilldelningen av påverkansgrader för de yttre gränsavsnitten, inklusive bilder och geodata, viktig utveckling och viktiga indikatorer, analytiska rapporter och andra relevanta stödande uppgifter.
- (2) De situationsbilder som avses i punkt 1 ska göra det möjligt att identifiera och spåra händelser, insatser och motsvarande analyser som rör situationer där människoliv utsätts för risk.
 - (3) Händelseskiktet, det operativa skiktet och analysskiktet i de situationsbilder som avses i punkt 1 ska struktureras på samma sätt.
 - (4) Närmare uppgifter om situationsbildernas informationsskikt och reglerna för att upprätta särskilda situationsbilder ska fastställas i en genomförandeakt som antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 117.3.

I genomförandeakten ska anges vilken typ av information som ska tillhandahållas, vilka enheter som ansvarar för att samla in, bearbeta, arkivera och överföra specifik information, de maximala tidsfristerna för rapportering, regler för datasäkerhet och dataskydd samt mekanismer för kvalitetskontroll i samband med detta.

Artikel 26

Nationell situationsbild

- (1) Den nationella samordningscentralen ska skapa och upprätthålla en nationell situationsbild för att i god tid kunna förse alla myndigheter som har ansvar för gränskontroll med ändamålsenlig och korrekt information.
- (2) Den nationella situationsbilden ska sättas samman av information som samlats in från följande källor:
 - (a) Det nationella gränsövervakningssystemet i enlighet med nationell rätt.
 - (b) Fasta och mobila sensorer som drivs av nationella myndigheter med ansvar för övervakning av de yttre gränserna.
 - (c) Gränspatrullering och andra övervakningsinsatser.
 - (d) Lokala, regionala och andra samordningscentraler.
 - (e) Andra relevanta nationella myndigheter och system, inbegripet sambandsmän för invandring, operativa centraler och kontaktpunkter.
 - (f) In- och utresekontroller.
 - (g) Byrån.
 - (h) Nationella samordningscentraler i andra medlemsstater.
 - (i) Myndigheter i tredjeländer på grundval av de bilaterala eller multilaterala avtal och regionala nätverk som avses i artikel 75.
 - (j) Rapporteringssystem för fartyg i enlighet med deras respektive rättsliga grunder.
 - (k) Andra relevanta europeiska och internationella organisationer.
 - (l) Andra källor.
- (3) Den nationella samordningscentralen ska tilldela varje incident i den nationella situationsbildens händelseskikt en vägledande påverkansgrad, på skalan låg–medel–hög och kritisk. Alla incidenter ska meddelas byrån.
- (4) Den nationella samordningscentralen får på begäran av den ansvariga nationella myndigheten begränsa åtkomst till information om militära tillgångar på grundval av principen om behovsenlig behörighet.
- (5) De nationella samordningscentralerna i angränsande medlemsstater ska direkt och i nära realtid dela situationsbilden av angränsande yttre gränssnitt, inbegripet positioner, status och typ av egna resurser i angränsande yttre gränssnitt.

Artikel 27

Europeisk situationsbild

- (1) Byrån ska skapa och upprätthålla en europeisk situationsbild för att i god tid kunna förse de nationella samordningscentralerna och kommissionen med ändamålsenlig och korrekt information och analys, som omfattar de yttre gränserna, området före gränserna och otillåtna sekundära förflyttningar.

- (2) Den europeiska situationsbilden ska sättas samman av information som samlats in från följande källor:
- (a) Nationella samordningscentraler och nationella situationsbilder, i den utsträckning som krävs enligt denna artikel samt information och rapporter som mottagits från sambandsmännen för invandring.
 - (b) Byrån, information och rapporter som tillhandahållits av dess sambandsmän i enlighet med artiklarna 32 och 77.
 - (c) Unionens delegationer och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens uppdrag och insatser.
 - (d) Andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer samt internationella organisationer som avses i artikel 69.
 - (e) Myndigheter i tredjeländer på grundval av de bilaterala eller multilaterala avtal och regionala nätverk som avses i artikel 73 och samarbetsavtal som avses i artikel 74.1.
 - (f) Andra källor.
- (3) Den europeiska situationsbildens händelseskikt ska innehålla information om följande:
- (a) Incidenter och andra händelser som finns med i den nationella situationsbildens händelseskikt.
 - (b) Incidenter och andra händelser som finns med i den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.
 - (c) Incidenter i insatsområdet för gemensamma insatser eller snabba insatser som samordnas av byrån eller i ett hotspot-område eller ett kontrollerat centrum.
- (4) Det operativa skiktet i den europeiska situationsbilden ska innehålla information om de gemensamma insatser och snabba insatser som samordnas av byrån och om hotspot-områden och kontrollerade centrum, inbegripet uppdragsbeskrivning, lokalisering, status, varaktighet, information om de medlemsstater och andra aktörer som är involverade, dagliga och veckovisa situationsrapporter, statistiska uppgifter och informationspaket till medierna.
- (5) Informationen om egna resurser i den europeiska situationsbildens operativa skikt får i lämpliga fall säkerhetsskyddsklassificeras i kategorin RESTREINT EU/EU RESTRICTED.
- (6) I den europeiska situationsbilden ska byrån ta hänsyn till den påverkansgrad som den nationella samordningscentralen har tilldelat en specifik incident i den nationella situationsbilden och för varje incident i området före gränserna, byrån ska tilldela en enda indikativ påverkansgrad och informera de nationella samordningscentralerna.

Artikel 28

Specifika situationsbilder

- (1) Byrån och medlemsstaterna får skapa och upprätthålla specifika situationsbilder för att stödja specifik operativ verksamhet vid de yttre gränserna eller dela information

med tredje parter som avses i artikel 69 eller tredjeländer i enlighet med artikel 76 eller båda artiklarna.

- (2) De specifika situationsbilderna ska bestå av en deluppsättning av information om de nationella och europeiska situationsbilderna.
- (3) Metoderna för att skapa och dela de specifika situationsbilderna ska beskrivas i den operativa planen för den operativa verksamheten i fråga och i det bilaterala eller multilaterala avtalet när den specifika situationsbilden skapas inom ramen för ett bilateralt eller multilateralt samarbete med tredjeländer.

Artikel 29

Eurosurs samkörningstjänst

- (1) Byrån ska samordna Eurosurs samkörningstjänst i syfte att förse de nationella samordningscentralerna, kommissionen och byrån själv med information om de yttre gränserna och om området före gränserna på ett regelbundet, pålitligt och kostnadseffektivt sätt.
- (2) Byrån ska på en nationell samordningscentral begära förse den med information om den begärande medlemsstatens yttre gränser och om området före gränserna, som kan härröra från
 - (a) selektiv övervakning av utpekade tredjeländers hamnar och kuststräckor som genom riskanalys och information har identifierats som embarkerings- eller transitpunkter för fartyg eller andra transportmedel som används vid olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet,
 - (b) spårning av fartyg eller andra transportmedel på det fria havet som används eller misstänks användas för olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet,
 - (c) övervakning av utpekade områden inom sjöområdet för att upptäcka, identifiera och spåra fartyg och andra transportmedel som används eller misstänks användas för olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet,
 - (d) miljöbedömning av utpekade områden inom sjöområdet och vid de yttre land- och luftgränserna för att optimera övervaknings- och patrulleringsinsatserna,
 - (e) selektiv övervakning av vissa områden före de yttre gränserna, som genom riskanalys och information har identifierats som potentiella avrese- eller transitområden för olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet,
 - (f) övervakning av migrationsströmmar till och inom unionen,
 - (g) mediebevakning, underrättelseinhämtning genom öppna källor och analys av internetverksamhet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU)

2016/680⁴² för att förhindra olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet,

- (h) analys av stora informationssystem för att upptäcka ändrade rutter och metoder som används för olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet.
- (3) Byrån får avvisa en begäran från en nationell samordningscentral av tekniska, finansiella eller operativa skäl. Byrån ska informera den nationella samordningscentralen i god tid om orsakerna för en sådan vägran.
- (4) Byrån får på eget initiativ använda de övervakningsverktyg som avses i punkt 2 för att samla information om området före gränserna som är relevant för den europeiska situationsbilden.

AVSNITT 5 ***RISKANALYS***

Artikel 30 ***Riskanalys***

1. Byrån ska övervaka migrationsflödena till och inom unionen, trender och andra eventuella utmaningar vid unionens yttre gränser samt i fråga om återvändande. I detta syfte ska byrån, genom ett styrelsebeslut baserat på ett förslag av den verkställande direktören, fastställa en gemensam integrerad modell för riskanalys, som ska användas av byrån och medlemsstaterna. Den gemensamma integrerade modellen för riskanalys ska uppdateras på grundval av utvärderingen av den fleråriga strategiska policycykel för europeisk integrerad gränsförvaltning som avses i artikel 8.7. Byrån ska också genomföra sårbarhetsanalysen i enlighet med artikel 33.
2. Byrån ska utarbeta allmänna årliga riskanalyser – som ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet och kommissionen i enlighet med artikel 91 – och särskilt anpassade riskanalyser för operativ verksamhet. Vartannat år ska byrån utarbeta och till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna en strategisk riskanalys för europeisk integrerad gränsförvaltning, vilken ska beaktas vid utarbetandet av den fleråriga strategiska policycykeln för europeisk integrerad gränsförvaltning.
3. De riskanalyser som avses i punkt 2 och som byrån utarbetar ska omfatta alla aspekter av relevans för europeisk integrerad gränsförvaltning i syfte att utveckla ett förvarningssystem.
4. Medlemsstaterna ska förse byrån med all nödvändig information om situationen, trender och möjliga hot vid de yttre gränserna samt i fråga om återvändande. Medlemsstaterna ska regelbundet, eller på byråns begäran, förse byrån med all relevant information, såsom statistiska och operativa uppgifter som samlats in i samband med genomförandet av Schengenregelverket och information som hämtats från analysskiktet i den nationella situationsbild som föreskrivs i artikel 26.

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

5. Resultaten av riskanalysen ska i vederbörlig tid och på korrekt sätt överlämnas till styrelsen.
6. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till riskanalysen när de planerar sina insatser och sin verksamhet vid de yttre gränserna och sin verksamhet i fråga om återvändande.
7. Byrån ska ta hänsyn till resultaten av den gemensamma integrerade modellen för riskanalys när den utarbetar gemensamma läroplaner för utbildningen av gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återvändande.

AVSNITT 6

FÖREBYGGANDE OCH REAKTIONSFÖRMÅGA

Artikel 31

Fastställande av yttre gränsavsnitt

Vid tillämpning av denna förordning ska varje medlemsstat dela upp sina yttre land- och sjögränser samt, om så är relevant, luftgränser i gränsavsnitt och ska meddela dem till byrån.

Varje ändring av gränsavsnitten som görs av en medlemsstat ska samordnas med byrån för att säkerställa kontinuitet i byråns riskanalys.

Artikel 32

Byråns sambandsmän i medlemsstaterna

1. Byrån ska säkerställa regelbunden övervakning av alla medlemsstaters förvaltning av de yttre gränserna och hantering av återvändande genom byråns sambandsmän.
Byrån får besluta att en sambandsman täcker upp till fyra medlemsstater som ligger nära varandra geografiskt.
2. Den verkställande direktören ska bland byråns ordinarie personal utse experter som ska utplaceras som sambandsmän. På grundval av en riskanalys och efter samråd med de berörda medlemsstaterna ska den verkställande direktören lägga fram ett förslag om utplaceringens typ och villkoren för den, om den medlemsstat eller region i vilken en sambandsman kan utplaceras samt om möjliga uppgifter som inte omfattas av punkt 3. Förslaget från den verkställande direktören ska godkännas av styrelsen. Den verkställande direktören ska underrätta den berörda medlemsstaten om vem som utsetts och ska tillsammans med medlemsstaten fastställa var utplaceringen ska ske.
3. Sambandsmännen ska agera för byråns räkning och ska främja samarbete och dialog mellan byrån och de nationella myndigheterna med ansvar för gränsförvaltning och återvändande, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter. Sambandsmännen ska särskilt göra följande:
 - (a) Fungera som förbindelselänk mellan byrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning och återvändande, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter.
 - (b) Stödja den insamling av information som byrån behöver för övervakning av olaglig invandring och för riskanalyser enligt artikel 30.

- (c) Stödja den insamling av information som avses i artikel 33 och som byrån behöver för att göra sårbarhetsanalysen.
 - (d) Övervaka de åtgärder som medlemsstaterna vidtar vid gränssnitt som tilldelats en hög påverkansgrad i enlighet med artikel 35.
 - (e) Bidra till att främja tillämpningen av unionens regelverk för förvaltningen av de yttre gränserna och hanteringen av återvändande, bland annat när det gäller respekten för grundläggande rättigheter.
 - (f) Om möjligt, hjälpa medlemsstaterna att utarbeta sina beredskapsplaner för gränsförvaltning.
 - (g) Underlätta kommunikationen mellan medlemsstaten och byrån och dela med sig av relevant information från byrån till medlemsstaten, inklusive information om pågående insatser.
 - (h) Regelbundet rapportera till den verkställande direktören om situationen vid de yttre gränserna och om den berörda medlemsstatens kapacitet att effektivt hantera situationen vid de yttre gränserna. Rapportera även om verkställandet av återvändandeinsatser till berörda tredjeländer.
 - (i) Övervaka de åtgärder som medlemsstaten vidtar i situationer som kräver brådskande åtgärder vid de yttre gränserna enligt vad som avses i artikel 43.
 - (j) Övervaka de åtgärder som medlemsstaten vidtar i fråga om återvändande och stödja insamlingen av information som byrån behöver för att utföra verksamhet som avses i artikel 49.
4. Om de rapporter från sambandsmannen som avses i punkt 3 h ger anledning till oro avseende en eller flera aspekter av relevans för den berörda medlemsstaten, informeras den sistnämnda utan dröjsmål av den verkställande direktören.
 5. Vid tillämpning av punkt 3 ska sambandsmannen, i överensstämmelse med nationella bestämmelser och unionsbestämmelser om säkerhet och dataskydd,
 - (a) få information från den nationella samordningscentralen och den nationella situationsbild som upprättats i enlighet med artikel 26,
 - (b) hålla regelbunden kontakt med nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning och återvändandehantering, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontrolluppgifter, och informera en kontaktpunkt som utsetts av den berörda medlemsstaten.
 6. Sambandsmannens rapport ska ingå i den sårbarhetsanalys som avses i artikel 33. Rapporten ska översändas till den berörda medlemsstaten.
 7. Sambandsmännen ska vid utförandet av sina uppgifter ta emot instruktioner endast från byrån.

Artikel 33

Sårbarhetsanalys

1. Byrån ska, genom beslut av styrelsen baserat på ett förslag från den verkställande direktören, fastställa en gemensam metod för sårbarhetsanalyser. Denna metod ska inbegripa objektiva kriterier mot bakgrund av vilka byrån ska utföra sårbarhetsanalysen, uppgift om dessa analysers frekvens, om hur senare

sårbarhetsanalyser ska utföras samt villkoren för ett effektivt system för att övervaka genomförandet av rekommendationerna.

2. Byrån ska övervaka och bedöma tillgången till teknisk utrustning, system, kapacitet, resurser, infrastruktur och personal med adekvat kompetens och utbildning i medlemsstaterna som krävs för gränskontroll enligt vad som anges i artikel 3 a. I detta sammanhang ska byrån bedöma de planer för kapacitetsutveckling som avses i artikel 67.4 när det gäller genomförbarhet och genomförande. För framtida planering ska den göra detta som en förebyggande åtgärd på grundval av en riskanalys som utarbetats i enlighet med artikel 30.2. Byrån ska utföra sådan övervakning och göra en sådan bedömning minst en gång per år, såvida inte den verkställande direktören på grundval av riskbedömningar eller en tidigare sårbarhetsanalys beslutar annat.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 9 och 67 ska medlemsstaterna, på begäran av byrån, lämna information om teknisk utrustning, personal och, i den mån det är möjligt, de ekonomiska resurser som på nationell nivå är tillgängliga för gränskontroll. Medlemsstaterna ska även, på byråns begäran, lämna information om sina beredskapsplaner för gränsförvaltning.
4. Syftet med sårbarhetsanalysen är att byrån ska kunna bedöma medlemsstaternas förmåga och beredskap att hantera kommande utmaningar, inbegripet nuvarande och framtida hot och utmaningar vid de yttre gränserna, att identifiera, särskilt för de medlemsstater som står inför särskilda och oproportionella utmaningar, möjliga omedelbara konsekvenser vid de yttre gränserna och därav följande konsekvenser för Schengenområdets funktion samt att bedöma deras förmåga att bidra till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och dess reserv för teknisk utrustning, inbegripet reserven med utrustning för snabba insatser. Denna analys påverkar inte tillämpningen av utvärderingsmekanismen för Schengen.
5. Inom ramen för sårbarhetsanalysen ska byrån beakta medlemsstaternas kapacitet att utföra alla gränsförvaltningsuppgifter, inklusive deras kapacitet att hantera det stora antal människor som kan komma att anlända till deras territorier.
6. Resultatet av sårbarhetsanalysen ska överlämnas till de berörda medlemsstaterna. De berörda medlemsstaterna får lämna synpunkter på analysen.
7. Vid behov ska den verkställande direktören i samråd med den berörda medlemsstaten lämna en rekommendation om nödvändiga åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten och den tid inom vilken åtgärderna ska genomföras. Den verkställande direktören ska uppmana de berörda medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder på grundval av en handlingsplan som utarbetats av medlemsstaten i samråd med den verkställande direktören.
8. Den verkställande direktören ska rekommendera åtgärder för de berörda medlemsstaterna på grundval av resultatet av sårbarhetsanalysen, med beaktande av byråns riskanalys, den berörda medlemsstatens synpunkter och resultatet av utvärderingsmekanismen för Schengen.

Åtgärderna bör syfta till att undanröja de sårbarheter som identifierats i analysen så att medlemsstaterna kan höja sin beredskap för att möta kommande utmaningar genom att stärka eller förbättra sin kapacitet och tekniska utrustning och sina system, resurser och beredskapsplaner.

9. Den verkställande direktören ska övervaka genomförandet av rekommendationerna genom regelbundna rapporter från medlemsstaterna på grundval av de handlingsplaner som avses i punkt 7 i den här artikeln.

Om en medlemsstat löper risk för att dess genomförande av en rekommendation försenas inom den fastställda tidsfristen, ska den verkställande direktören omedelbart informera styrelseledamoten från den berörda medlemsstaten samt kommissionen och förhålla sig hos medlemsstatens berörda myndigheter om skälen till förseningen och erbjuda stöd från byrån för att underlätta genomförandet av åtgärden.
10. Om en medlemsstat inte genomför de nödvändiga åtgärderna enligt rekommendationen inom den tidsfrist som avses i punkt 7 i denna artikel ska den verkställande direktören överlämna ärendet till styrelsen och underrätta kommissionen. Styrelsen ska på den verkställande direktörens förslag anta ett beslut om nödvändiga åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten och om den tidsfrist inom vilken åtgärderna ska genomföras. Styrelsens beslut ska vara bindande för medlemsstaten. Om medlemsstaten inte genomför åtgärderna inom den tid som föreskrivits i beslutet ska styrelsen underrätta rådet och kommissionen, och ytterligare åtgärder kan vidtas i enlighet med artikel 43.
11. Resultatet av sårbarhetsanalysen ska regelbundet och minst en gång per år överföras till Europaparlamentet, rådet och kommissionen, i enlighet med artikel 91.

Artikel 34

Samverkanseffekter mellan sårbarhetsanalysen och utvärderingsmekanismen för Schengen

1. Samverkanseffekterna mellan sårbarhetsanalyserna och den utvärderingsmekanism för Schengen som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 ska maximeras i syfte att skapa en bättre situationsbild av Schengenområdet funktion och i möjligaste mån undvika dubbelarbete på medlemsstaternas sida, samt säkerställa en bättre samordnad användning av unionens relevanta finansieringsinstrument för att stödja förvaltningen av de yttre gränserna.
2. För det ändamål som avses i punkt 1 ska kommissionen och byrån inrätta de arrangemang som krävs för att på ett regelbundet och säkert sätt och i god tid inbördes utbyta all information som rör resultaten av sårbarhetsanalyserna och utvärderingsmekanismen för Schengen på området gränsförvaltning. Utbytesmekanismen ska omfatta rapporterna om sårbarhetsanalyser och om utvärderingsbesök inom Schengen, efterföljande rekommendationer, handlingsplaner och eventuella uppdateringar om genomförandet av de handlingsplaner som medlemsstaterna lämnar in.
3. De åtgärder som avses i punkt 2 ska omfatta resultaten av utvärderingsmekanismen för Schengen inom området för återvändande, för att säkerställa att byrån är fullt medveten om de identifierade bristerna och därmed kan föreslå lämpliga åtgärder till stöd för de berörda medlemsstaterna i detta avseende.

Artikel 35

Tilldelning av de yttre gränsavsnittens påverkansgrader

1. På grundval av byråns riskanalys och sårbarhetsanalys och i överenskommelse med den berörda medlemsstaten ska byrån tilldela varje yttre gränsavsnitt längs

medlemsstaternas yttre land- och sjögränser samt, om så är relevant, luftgränser någon av följande påverkansgrader eller ändra dessa grader:

- (a) Påverkansgrad låg om incidenter i samband med olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet som inträffar vid det relevanta gränsavsnittet har en obetydlig påverkan på säkerheten vid gränserna.
 - (b) Påverkansgrad medel om incidenter i samband med olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet som inträffar vid det relevanta gränsavsnittet har en måttlig påverkan på säkerheten vid gränserna.
 - (c) Påverkansgrad hög om incidenter i samband med olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet som inträffar vid det relevanta gränsavsnittet har en betydande påverkan på säkerheten vid gränserna.
 - (d) Påverkansgrad kritisk om incidenter i samband med olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet som inträffar vid det relevanta gränsavsnittet har en avgörande påverkan på säkerheten vid gränserna och är av en sådan omfattning att de äventyrar Schengenområdets funktion.
2. Den nationella samordningscentralen ska kontinuerligt bedöma om det finns ett behov av att ändra påverkansgraden för något gränsavsnitt genom att beakta informationen i den nationella situationsbilden och informera byrån i enlighet med detta.
3. Byrån ska visualisera de påverkansgrader som tilldelats de yttre gränserna i den europeiska situationsbilden.

Artikel 36

Reaktioner motsvarande påverkansgraderna

1. Medlemsstaterna ska se till att de gränskontrollinsatser som genomförs vid de yttre gränsavsnitten motsvarar den tilldelade påverkansgraden enligt följande:
- (a) Om ett yttre gränsavsnitt har tilldelats påverkansgraden låg, ska de nationella myndigheter som är ansvariga för yttre gränskontroll organisera regelbunden kontroll på grundval av riskanalys och se till att tillräckliga resurser och personal hålls i beredskap vid gränsområdet för spårning, identifiering och ingripande.
 - (b) Om ett yttre gränsavsnitt har tilldelats påverkansgraden medel ska de nationella myndigheter som är ansvariga för yttre gränskontroll, utöver de åtgärder som vidtas i enlighet med led a, se till att lämpliga kontrollåtgärder genomförs vid det gränsavsnittet. När sådana kontrollåtgärder vidtas ska den nationella samordningscentralen informeras om detta. Den nationella samordningscentralen ska samordna eventuellt stöd i enlighet med artikel 21.3.
 - (c) Om ett yttre gränsavsnitt har tilldelats påverkansgraden hög ska den berörda medlemsstaten, utöver de åtgärder som vidtas i enlighet med led b, genom den nationella samordningscentralen säkerställa att de nationella myndigheter som är verksamma vid det gränsavsnittet får allt nödvändigt stöd och att förstärkta

kontrollåtgärder vidtas. Medlemsstaten i fråga kan begära stöd från byrån på de villkor för inledande av gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser som fastställs i artikel 37.

- (d) Om en kritisk påverkansgrad tilldelas ett yttre gränsavsnitt ska byrån anmäla detta till kommissionen. Den berörda medlemsstaten och byrån ska, utöver de åtgärder som vidtas enligt led c, genomföra den rekommendation som utfärdas av byråns verkställande direktör i enlighet med artikel 42.
- 2. Den nationella samordningscentralen ska regelbundet informera byrån om de åtgärder som vidtas på nationell nivå i enlighet med punkt 1 b, c och d.
- 3. Om man tilldelat påverkansgraden medel, hög eller kritisk till ett yttre gränsavsnitt som ansluter till en annan medlemsstats gränsavsnitt eller till ett gränsavsnitt i ett tredjeland med vilket det har ingåtts avtal eller inrättats regionala nätverk som avses i artiklarna 73 och 74, ska den nationella samordningscentralen kontakta den angränsande medlemsstatens nationella samordningscentral eller det angränsande landets behöriga myndighet och sträva efter att samordna de nödvändiga gränsöverskridande åtgärderna med byrån.
- 4. Byrån ska, tillsammans med de berörda medlemsstaterna, utvärdera tilldelningen av påverkansgrader och motsvarande åtgärder som vidtagits på nationell nivå och unionsnivå. Utvärderingen ska bidra till byråns sårbarhetsanalys i enlighet med artikel 33.

AVSNITT 7

BYRÅNS ÅTGÄRDER VID DE YTTRE GRÄNSERNA

Artikel 37

Byråns åtgärder vid de yttre gränserna

- 1. En medlemsstat får begära byråns stöd i arbetet med att genomföra sina skyldigheter i fråga om kontrollen av de yttre gränserna. Byrån ska även vidta åtgärder i enlighet med artiklarna 42 och 43.
- 2. Byrån ska organisera lämpligt tekniskt och operativt stöd till värdmedlemsstaten och får, i enlighet med relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland principen om non-refoulement, vidta en eller flera av följande åtgärder:
 - (a) Samordna gemensamma insatser för en eller flera medlemsstater och utplacera den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och tekniska utrustning.
 - (b) Anordna snabba gränsinsatser och utplacera den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och tekniska utrustning.
 - (c) Samordna en eller flera medlemsstaters och tredjeländers verksamhet vid de yttre gränserna, däribland gemensamma insatser tillsammans med angränsande tredjeländer.
 - (d) Utplacera den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår inom ramen för stödenheter för migrationshantering, bland annat i hot spot-områden

eller i kontrollerade centrum, inklusive om nödvändigt för att tillhandahålla tekniskt och operativt stöd i samband med återvändandeverksamheter.

- (e) Inom ramen för de insatser som anges i leden a, b och c i denna punkt och i enlighet med förordning (EU) nr 656/2014 och internationell rätt tillhandahålla medlemsstater och tredjeländer tekniskt och operativt stöd i samband med sök- och räddningsinsatser för personer i sjönöd som kan uppkomma under gränsövervakningsinsatser till sjöss.
 - (f) Ge prioriterad behandling åt Eurosurs samkörningstjänst.
- 3. Byrån ska finansiera eller medfinansiera den verksamhet som avses i punkt 2 ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.
 - 4. Om byrån har betydande ytterligare finansiella behov på grund av en situation vid de yttre gränserna ska den utan dröjsmål underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta.

Artikel 38

Inledande av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser vid de yttre gränserna

- 1. En medlemsstat får begära att byrån inleder gemensamma insatser för att bemöta kommande utmaningar, däribland olaglig invandring, befintliga eller framtida hot vid dess yttre gränser eller gränsöverskridande brottslighet, eller för att tillhandahålla teknisk och operativ förstärkning när den genomför sina skyldigheter i fråga om kontrollen av de yttre gränserna.
- 2. På begäran av en medlemsstat som står inför en situation med specifika och oproportionella utmaningar, särskilt om ett stort antal tredjelandsmedborgare kommer till vissa ställen vid den yttre gränsen och utan tillstånd försöker ta sig in på medlemsstatens territorium, får byrån göra en snabb gränsinsats under begränsad tid på den värdmedlemsstatens territorium.
- 3. Den verkställande direktören ska utvärdera, godkänna och samordna förslag till gemensamma insatser som läggs fram av medlemsstaterna. Gemensamma insatser och snabba gränsinsatser ska föregås av en uttömmande, tillförlitlig och aktuell riskanalys så att byrån kan fastställa en prioritetsordning för de föreslagna gemensamma insatserna och de snabba gränsinsatserna, med beaktande av påverkan på yttre gränsavsnitt i enlighet med artikel 35 och tillgängliga resurser.
- 4. Målen med en gemensam insats eller snabb gränsinsats kan uppnås inom ramen för en multifunktionell insats. Dessa insatser kan omfatta kustbevakningsuppgifter och förebyggande av gränsöverskridande brottslighet, inbegripet kampen mot smuggling av migranter eller människohandel, samt migrationsförvaltning, inbegripet identifiering, registrering, intervjuer för informationsinhämtning (debriefing) och återvändande.

Artikel 39

Operativ plan för gemensamma insatser

- 1. För att förbereda en gemensam insats ska den verkställande direktören i samarbete med värdmedlemsstaten upprätta en förteckning över den tekniska utrustning och personal som behövs, med hänsyn till värdmedlemsstatens tillgängliga resurser. Med

utgångspunkt i dessa uppgifter ska byrån fastställa ett paket för teknisk och operativ förstärkning samt kapacitetsuppbyggnad som ska tas med i den operativa planen.

2. Den verkställande direktören ska utarbeta en operativ plan för gemensamma insatser vid de yttre gränserna. Den verkställande direktören och värdmedlemsstaten ska, i samråd med de deltagande medlemsstaterna, komma överens om den operativa planen, i vilken det ska redogöras för de organisatoriska och förfarandemässiga aspekterna av den gemensamma insatsen.
3. Den operativa planen ska vara bindande för byrån, värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Den ska omfatta alla aspekter som bedöms nödvändiga för genomförandet av den gemensamma insatsen, inbegripet följande:
 - (a) En beskrivning av situationen med uppgifter om utplaceringens upplägg och mål, inklusive det operativa ändamålet.
 - (b) Den planerade längden på den gemensamma insatsen.
 - (c) Det geografiska område där den gemensamma insatsen ska genomföras.
 - (d) En beskrivning av uppgifterna och ansvarsområdena, även vad gäller respekten för de grundläggande rättigheterna, och särskilda anvisningar för enheterna, bland annat om tillåtna databassökningar samt de tjänstevapen och den ammunition och utrustning som tillåts i värdmedlemsstaten.
 - (e) Enheternas sammansättning samt utplaceringen av annan relevant personal.
 - (f) Bestämmelser om befäl och kontroll, däribland namn och grad för de gränsbevakningstjänstemän i värdmedlemsstaten som ansvarar för samarbetet med medlemmarna i enheterna och byrån, i synnerhet namn och grad för de gränsbevakningstjänstemän som för befäl under utplaceringstiden samt enhetsmedlemmarnas plats i befälsordningen.
 - (g) Den tekniska utrustning som ska utplaceras under den gemensamma insatsen, inbegripet särskilda krav, såsom användningsvillkor, begärd personal, transport och annan logistik samt finansiella bestämmelser.
 - (h) Detaljerade bestämmelser om byråns omedelbara rapportering av händelser till styrelsen och till relevanta nationella myndigheter.
 - (i) Ett system för rapportering och utvärdering med riktmärken för utvärderingsrapporten, även vad gäller skyddet av de grundläggande rättigheterna, och sista datum för inlämnande av den slutliga utvärderingsrapporten.
 - (j) I fråga om operativa insatser till havs, specifika uppgifter om tillämpningen av relevant jurisdiktion och lagstiftning i det geografiska område där den gemensamma insatsen ska äga rum, inbegripet hänvisningar till nationell rätt, internationell rätt och unionsrätt om ingripande, sjöräddning och landsättning. Den operativa planen ska i det avseendet upprättas i enlighet med förordning (EU) nr 656/2014.

- (k) Villkoren för samarbete med tredjeländer, andra unionsorgan och unionsbyråer eller internationella organisationer.
 - (l) Förfaranden som hänvisar personer i behov av internationellt skydd, offer för människohandel, ensamkommande barn och personer i utsatta situationer till behöriga nationella myndigheter för lämpligt stöd.
 - (m) Förfaranden för att ta emot och till byrån överlämna klagomål rörande alla personer som deltar i en gemensam insats eller snabb gränsinsats, inbegripet värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal och enhetsmedlemmar, med påstående om eventuella kränkningar av grundläggande rättigheter under deras deltagande i en gemensam insats eller snabb gränsinsats.
 - (n) Logistiska arrangemang, inbegripet information om arbetsförhållanden och omgivningen i de områden där den gemensamma insatsen beräknas äga rum.
4. Den operativa planen får ändras eller anpassas endast med den verkställande direktörens och värdmedlemsstatens godkännande, efter samråd med de deltagande medlemsstaterna. Byrån ska omedelbart skicka en kopia av den ändrade eller anpassade operativa planen till de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 40

Förfarande för att inleda en snabb gränsinsats

1. En begäran från en medlemsstat om inledande av en snabb gränsinsats ska innehålla en beskrivning av situationen, eventuella mål och beräknade behov. Den verkställande direktören får vid behov omedelbart skicka experter från byrån för att bedöma situationen vid den berörda medlemsstatens yttre gränser.
2. Den verkställande direktören ska omedelbart underrätta styrelsen om en medlemsstats begäran om en snabb gränsinsats.
3. När den verkställande direktören fattar beslut om en medlemsstats begäran ska han eller hon ta hänsyn till byråns riskanalyser, analysskiktet i den europeiska situationsbilden och resultatet av den sårbarhetsanalys som avses i artikel 33 samt all annan relevant information som den berörda medlemsstaten eller någon annan medlemsstat lämnat.
4. Den verkställande direktören ska fatta beslut om begäran om inledande av en snabb gränsinsats inom två arbetsdagar från den dag då begäran mottogs. Den verkställande direktören ska samtidigt skriftligen underrätta den berörda medlemsstaten och styrelsen om beslutet. I beslutet ska de huvudsakliga skälen för beslutet anges. Den verkställande direktören ska omedelbart bedöma möjligheterna till omfördelning av de tillgängliga enhetsmedlemmarna inom den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, särskilt byråns ordinarie personal i andra operativa områden.
5. Om den verkställande direktören beslutar att inleda en snabb gränsinsats ska han eller hon utplacera tillgängliga gränsförvaltningsenheter från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och utrustning från reserven för teknisk utrustning i enlighet med artikel 64, samt vid behov besluta om omedelbar förstärkning via en eller flera gränsförvaltningsenheter i enlighet med artikel 58.

6. Den verkställande direktören ska tillsammans med värdmedlemsstaten upprätta en sådan operativ plan som avses i artikel 39.3 omedelbart, och under alla omständigheter senast tre arbetsdagar efter beslutsdatumet.
7. Så snart den operativa planen har godkänts och tillhandahållits medlemsstaterna, ska den verkställande direktören besluta om att omedelbart utplacera den operativa personalen genom omfördelningar från andra operativa områden eller andra uppgifter.
8. Parallellt med den utplacering som avses i punkt 7, och om det är nödvändigt för att säkra en omedelbar förstärkning av de gränsförvaltningsenheter som har flyttats från andra områden eller uppgifter, ska den verkställande direktören begära att varje medlemsstat lämnar uppgift om antalet och profilerna för ytterligare personal som ska utplaceras från deras nationella förteckningar för kortvariga utplaceringar som avses i artikel 58. Denna underrättelse ska göras skriftligen till de nationella kontaktpunkterna och ska även ange när utplaceringen ska äga rum. Dessa ska även erhålla ett exemplar av den operativa planen.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att antalet och profilerna för operativ personal omedelbart ställs till byråns förfogande för att garantera en komplett utplacering i enlighet med artikel 58.5 och 58.7.
10. Utplaceringen av de första gränsförvaltningsenheter som omfördelas från andra områden och uppgifter ska äga rum senast fem arbetsdagar efter den dag då den verkställande direktören och värdmedlemsstaten kom överens om den operativa planen. Utplacering av ytterligare gränsförvaltningsenheter ska ske vid behov, inom sju arbetsdagar från den dag då de första enheterna utplacerades.
11. Om snabba gränsinsatser ska vidtas ska den verkställande direktören, i samråd med styrelsen, omedelbart överväga prioritetsordningen vad gäller byråns pågående och planerade gemensamma insatser vid andra yttre gränser för att möjliggöra en eventuell resursomfördelning till de områden vid de yttre gränserna där förstärkt utplacering behövs som mest.

Artikel 41

Stödenheter för migrationshantering

1. Stödenheter för migrationshantering får på en medlemsstats begäran eller på byråns initiativ och med den berörda medlemsstatens samtycke utplaceras för att tillhandahålla teknisk och operativ förstärkning till den medlemsstaten, särskilt i hotspot-områden och kontrollerade centrum.

Den medlemsstat som avses i första stycket ska lämna in en begäran om förstärkning med stödenheter för migrationshantering tillsammans med en bedömning av sina behov till kommissionen. Kommissionen ska, på grundval av den medlemsstatens behov, översända begäran till byrån, till [Europeiska unionens asylbyrå], Europol eller andra relevanta unionsbyråer, beroende på vad som är lämpligt.
2. De berörda unionsbyråerna ska bedöma en medlemsstats begäran om förstärkning och bedömningen av dess behov för att, under samordning av kommissionen, fastställa de nödvändiga åtgärderna, inklusive utplaceringen av teknisk utrustning, varvid den berörda medlemsstaten ska ge sitt samtycke.
3. Kommissionen ska i samarbete med värdmedlemsstaten och relevanta unionsbyråer fastställa villkoren för samarbetet för utplacering av stödenheter för

migrationshantering samt utplaceringen av teknisk utrustning och ska ansvara för samordningen av dessa enheters verksamhet.

4. Den tekniska och operativa förstärkning som tillhandahålls, med full respekt för de grundläggande rättigheterna, av stödenheter för migrationshantering kan innefatta följande:
 - (a) Stöd i samband med screening av tredjelandsmedborgare som anländer till de yttre gränserna, bland annat genom identifiering, registrering och intervjuer för informationsinhämtning (debriefing) samt, på medlemsstatens begäran, upptagande av tredjelandsmedborgares fingeravtryck, säkerhetskontroller samt tillhandahållande av information om syftet med dessa förfaranden.
 - (b) Inledande information till personer som vill söka internationellt skydd och att hänvisa dem till den berörda medlemsstatens behöriga nationella myndigheter eller till de experter som utplacerats av [Europeiska unionens asylbyrå].
 - (c) Tekniskt och operativt stöd i återvändandeprocessen, bland annat vid utarbetande av beslut om återvändande, anskaffande av resehandlingar, förberedelse och organisation av återvändandeinsatser, även när det gäller frivilligt återvändande.
 - (d) Nödvändig teknisk utrustning.
5. Myndigheten ska samarbeta med [Europeiska unionens asylbyrå] för att underlätta åtgärder för hänskjutande till förfarandet för internationellt skydd och, för tredjelandsmedborgare vars ansökan om internationellt skydd har avslagits genom ett slutligt beslut, till förfarandet för återvändande.
6. Stödenheterna för migrationshantering ska vid behov omfatta personal med särskild sakkunskap om skydd av barn, människohandel, skydd av grundläggande rättigheter och skydd mot könsrelaterad förföljelse.

Artikel 42

Föreslagna åtgärder vid de yttre gränserna

1. Den verkställande direktören ska, på grundval av resultaten av sårbarhetsanalysen eller när en kritisk påverkan tilldelas ett eller flera yttre gränsavsnitt och med beaktande av relevanta delar i medlemsstatens beredskapsplaner, byråns riskanalys och analysskiktet i den europeiska situationsbilden, rekommendera den berörda medlemsstaten att inleda och genomföra gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser eller andra relevanta åtgärder från byråns sida enligt vad som anges i artikel 37.
2. Den berörda medlemsstaten ska svara på den verkställande direktörens rekommendation inom fem arbetsdagar. Om de föreslagna åtgärderna besvaras negativt ska medlemsstaten också lämna en motivering till detta svar. Den verkställande direktören ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om de föreslagna åtgärderna och motiveringen till det negativa svaret i syfte att bedöma om brådskande åtgärder kan komma att krävas i enlighet med artikel 43.

Situationer vid de yttre gränserna som kräver brådsakande åtgärder

1. Om kontrollen av de yttre gränserna blir så ineffektiv att Schengenområdets funktion riskerar att äventyras därför att
 - (a) en medlemsstat inte vidtar nödvändiga åtgärder i enlighet med ett sådant beslut av styrelsen som avses i artikel 33.10, eller
 - (b) en medlemsstat som står inför specifika och oproportionella utmaningar vid de yttre gränserna antingen inte har begärt tillräckliga stödåtgärder från byrån enligt artikel 38, 40, 41 eller 42 eller inte gör det som krävs för att genomföra åtgärder enligt dessa artiklar,får kommissionen, efter samråd med byrån, utan dröjsmål anta ett beslut genom en genomförandeakt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 117.3, som anger de åtgärder byrån ska genomföra för att minska riskerna och som ålägger den berörda medlemsstaten att samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på ett väl fungerande Schengenområde, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 117.4.
2. Om det uppstår en situation som kräver brådsakande åtgärder ska Europaparlamentet och rådet utan dröjsmål underrättas om situationen samt om alla efterföljande åtgärder och beslut med anledning av den.
3. För att minska risken för att Schengenområdet äventyras ska det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 föreskriva en eller flera av följande åtgärder som ska vidtas av byrån:
 - (a) Organisera och samordna snabba gränsinsatser och utplacera den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår.
 - (b) Utplacera den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår inom ramen för stödenheterna för migrationshantering särskilt i hotspot-områden.
 - (c) Samordna en eller flera medlemsstaters och tredjeländers verksamhet vid de yttre gränserna, däribland gemensamma insatser tillsammans med angränsande tredjeländer.
 - (d) Utplacera teknisk utrustning.
 - (e) Organisera återvändandeinterventioner.
4. Den verkställande direktören ska inom två arbetsdagar från den dag då det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 antogs
 - (a) fastställa vad som krävs för det praktiska genomförandet av de åtgärder som anges i det beslutet, däribland vilken teknisk utrustning och vilket antal och vilka profiler vad gäller den operativa personalen som behövs för att uppnå målen i beslutet,
 - (b) lämna utkastet till operativ plan till de berörda medlemsstaterna.
5. Den verkställande direktören och den berörda medlemsstaten ska komma överens om den operativa planen inom tre arbetsdagar från det att den lämnades in.

6. Byrån ska utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom fem arbetsdagar från den dag då den operativa planen fastställdes, utplacera nödvändig operativ personal från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår som avses i artikel 55 för det praktiska genomförandet av de åtgärder som identifierats i det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 i den här artikeln. Ytterligare enheter ska utplaceras efter behov i en andra etapp och under alla omständigheter inom sju arbetsdagar från den dag då de första enheterna utplacerades i det operativa området.
7. Byrån ska, utan dröjsmål och under alla omständigheter inom tio arbetsdagar från fastställandet av den operativa planen, utplacera nödvändig teknisk utrustning för det praktiska genomförandet av de åtgärder som identifierats i det kommissionsbeslut som avses i punkt 1.

Ytterligare teknisk utrustning ska utplaceras efter behov i en andra etapp i enlighet med artikel 64.
8. Den berörda medlemsstaten ska rätta sig efter det kommissionsbeslut som avses i punkt 1. I det syftet ska den omedelbart samarbeta med byrån och vidta de åtgärder som krävs, särskilt genom att genomföra de skyldigheter som anges i artiklarna 44, 83 och 84, för att underlätta genomförandet av beslutet och det praktiska verkställandet av de åtgärder som anges i beslutet samt i den operativa plan som överenskommits med den verkställande direktören.
9. I enlighet med artikel 58 och, i tillämpliga fall, artikel 40 ska medlemsstaterna ställa den operativa personal till förfogande som fastställts av den verkställande direktören i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

Om den berörda medlemsstaten inte följer det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 inom 30 dagar och inte samarbetar med byrån i enlighet med punkt 8 i denna artikel, får kommissionen utlösa förfarandet i artikel 29 i förordning (EU) 2016/399.

Artikel 44

Anvisningar för enheterna

1. Under den tid som gränsförvaltningsenheter, återvändandeenheter och stödenheter för migrationshantering är utplacerade ska värdmedlemsstaten utarbeta anvisningar för dem i enlighet med den operativa planen.
2. Byrån får via sin samordnare meddela värdmedlemsstaten sina synpunkter på anvisningarna för enheterna. Om så sker ska värdmedlemsstaten beakta dessa synpunkter och rätta sig efter dem i möjligaste mån.
3. Om anvisningarna för enheterna inte följer den operativa planen ska samordnaren omedelbart rapportera till den verkställande direktören, som, om det är lämpligt, får vidta åtgärder i enlighet med artikel 47.3.
4. Medlemmarna i enheterna ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, till fullo respektera de grundläggande rättigheterna, däribland rätten att få tillträde till asylförfaranden, samt den mänskliga värdigheten. Alla åtgärder som de vidtar när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter ska stå i proportion till de mål som eftersträvas genom sådana åtgärder. När medlemmarna i enheterna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter får de inte diskriminera personer på grund av kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

5. Enhetsmedlemmar som inte tillhör byråns ordinarie personal ska fortsätta att omfattas av hemmedlemsstatens disciplinära bestämmelser. Hemmedlemsstaten ska i enlighet med sin nationella rätt föreskriva lämpliga disciplinära eller andra åtgärder för fall då någon under en gemensam insats eller snabb gränsinsats underlåter att iaktta grundläggande rättigheter, eller skyldigheter i fråga om internationellt skydd.

Artikel 45

Samordnare

1. Byrån ska säkerställa det operativa genomförandet av alla organisatoriska aspekter av gemensamma insatser, pilotprojekt eller snabba gränsinsatser, inbegripet närvaron av byråns ordinarie personal.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 60 ska den verkställande direktören bland byråns ordinarie personal utse en eller flera experter som ska utplaceras som samordnare för varje gemensam insats eller snabb gränsinsats. Den verkställande direktören ska underrätta värdmedlemsstaten om vem som utsetts.
3. Samordnaren ska agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av enheterna. Samordnaren ska ha till uppgift att främja samarbete och samordning mellan värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Samordnaren ska särskilt ha följande uppgifter:
 - (a) Fungera som förbindelselänk mellan byrån, värdmedlemsstaten och medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, och därvid för byråns räkning tillhandahålla stöd i alla frågor som rör villkoren för utplaceringen till enheterna.
 - (b) Övervaka att den operativa planen genomförs på ett korrekt sätt, bland annat vad gäller skyddet av de grundläggande rättigheterna, och rapportera till byrån om detta.
 - (c) Agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av dess enheter och rapportera till byrån om detta.
 - (d) Rapportera till den verkställande direktören om de anvisningar som utfärdas till dess enheter av värdmedlemsstaten inte är förenliga med den operativa planen och, när så är lämpligt, föreslå den verkställande direktören att överväga att fatta ett beslut i enlighet med artikel 47.
4. I samband med gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser får den verkställande direktören bemyndiga samordnaren att bistå i syfte att nå en lösning vid eventuell oenighet i fråga om verkställandet av den operativa planen och utplaceringen av enheter.

Artikel 46

Kostnader

1. Byrån ska fullt ut täcka följande kostnader som uppkommer för medlemsstaterna när de tillgängliggör sin operativa personal för kortvarig utplacering som enhetsmedlemmar från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår:

- (a) Kostnader för resan från hemmedlemsstaten till värdmedlemsstaten och för resan från värdmedlemsstaten till hemmedlemsstaten samt inom värdmedlemsstaten i utplaceringssyfte.
 - (b) Vaccinationskostnader.
 - (c) Kostnader för särskilda nödvändiga försäkringar.
 - (d) Kostnader för hälso- och sjukvård.
 - (e) Dagtraktamente, inklusive boendekostnader.
 - (f) Kostnader för byråns tekniska utrustning.
2. Efter förhandsgodkännande från kommissionen ska styrelsen fastställa närmare bestämmelser och vid behov uppdatera dem vad gäller betalningen av de kostnader som uppkommit för personal som utplaceras kortvarigt i enlighet med artikel 58. De närmare bestämmelserna ska i så stor utsträckning som möjligt grunda sig på förenklade kostnadsalternativ. När så är lämpligt ska styrelsen sträva efter överensstämmelse med de bestämmelser som gäller för ersättning av utgifter i samband med tjänsteresa för ordinarie personal.

Artikel 47

Tillfälligt avbrytande eller avslutande av verksamhet

1. Den verkställande direktören ska avsluta verksamhet som utförs av byrån om förutsättningarna för verksamheten i fråga inte längre är uppfyllda. Den verkställande direktören ska underrätta den berörda medlemsstaten innan verksamheten avslutas.
2. De medlemsstater som deltar i en gemensam insats, en snabb gränsinsats eller en utplacering av en stödenhet för migrationshantering får begära att den verkställande direktören avslutar den gemensamma insatsen, den snabba gränsinsatsen eller utplaceringen av stödenheten för migrationshantering.
3. Den verkställande direktören får, efter att ha underrättat den berörda medlemsstaten, dra tillbaka finansieringen av en verksamhet eller tillfälligt avbryta eller avsluta den om värdmedlemsstaten inte följer den operativa planen.
4. Den verkställande direktören ska, efter samråd med ombudet för grundläggande rättigheter och efter att ha underrättat den berörda medlemsstaten, dra tillbaka finansieringen av en gemensam insats, en snabb gränsinsats, ett pilotprojekt, en utplacering av en stödenhet för migrationshantering, en återvändandeinsats, en återvändandeintervention eller verksamhet enligt ett samarbetsavtal, eller helt eller delvis tillfälligt avbryta eller avsluta sådan verksamhet, om han eller hon anser att det förekommer allvarlig eller sannolikt fortgående underlåtenhet att iakttä grundläggande rättigheter, eller skyldigheter i fråga om internationellt skydd. Den verkställande direktören ska informera styrelsen om varje sådant beslut.
5. Om den verkställande direktören beslutar att tillfälligt avbryta eller avsluta byråns utplacering av en stödenhet för migrationshantering ska han eller hon informera de andra relevanta byråer som verkar i hotspot-området eller det kontrollerade centrumet om beslutet.

Artikel 48

Utvärdering av verksamhet

Den verkställande direktören ska utvärdera resultatet av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, pilotprojekt, utplaceringar av stödenheter för migrationshantering och operativt samarbete med tredjeländer. Han eller hon ska till styrelsen överlämna ingående utvärderingsrapporter inom 60 dagar från det att verksamheten avslutats, tillsammans med de synpunkter som framförts av ombudet för grundläggande rättigheter. I syfte att förbättra den framtida verksamhetens kvalitet, inbördes konsekvens och effektivitet ska den verkställande direktören göra en övergripande och jämförande analys av dessa resultat och inkludera denna analys i byråns årliga verksamhetsrapport.

AVSNITT 8

BYRÅNS ÅTGÄRDER I FRÅGA OM ÅTERVÄNDANDE

Artikel 49

Återvändande

1. Byrån ska, när det gäller återvändande, med hänsyn till de grundläggande rättigheterna och de allmänna rättsprinciperna i unionsrätten samt till internationell rätt, däribland principerna om skydd av flyktingar och barns rättigheter, särskilt göra följande:
 - (a) Bistå medlemsstaterna med tekniskt och operativt stöd vid återsändande av tredjelandsmedborgare, inbegripet förberedande av beslut om återvändande, identifiering av tredjelandsmedborgare och andra åtgärder inför och i samband med återvändande i medlemsstaterna, inbegripet frivilliga avresor, i syfte att uppnå ett integrerat system för hantering av återvändande mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, med deltagande av relevanta myndigheter i tredjeländer och andra relevanta aktörer.
 - (b) Tillhandahålla tekniskt och operativt stöd till medlemsstater som upplever utmaningar i fråga om återvändande eller migrationstryck, även genom att utplacera enheter för migrationshantering.
 - (c) Utveckla en referensmodell för ett ärendehanteringssystem som föreskriver en struktur för nationella system för hantering av återvändande, samt tillhandahålla tekniskt och operativt stöd till medlemsstaterna i samband med utarbetandet av nationella system för hantering av återvändande i enlighet med modellen.
 - (d) Utveckla och driva ett centralt system och en kommunikationsinfrastruktur mellan medlemsstaternas nationella system för hantering av återvändande och det centrala systemet, samt tillhandahålla tekniskt och operativt stöd till medlemsstaterna vid anslutning till kommunikationsstrukturen.
 - (e) Tillhandahålla medlemsstaterna tekniskt och operativt stöd vid identifiering av tredjelandsmedborgare och anskaffande av resehandlingar, inbegripet genom konsulärt samarbete, utan att lämna ut information om att en ansökan om internationellt skydd gjorts. Organisera och samordna återvändandeinsatser och tillhandahålla stöd för frivilliga avresor i samarbete med medlemsstaterna.

- (f) Organisera, främja och samordna verksamhet som gör det möjligt för medlemsstaterna att sinsemellan utbyta information samt identifiera och sammanställa bästa praxis i fråga om återvändande.
 - (g) Finansiera eller medfinansiera insatser, interventioner och verksamhet som avses i detta kapitel ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.
2. Det tekniska och operativa stöd som avses i punkt 1 b ska omfatta verksamhet för att hjälpa medlemsstaterna att, genom sina behöriga myndigheter, genomföra förfaranden för återvändande genom att tillhandahålla i synnerhet följande:
- (a) Tolktjänster.
 - (b) Praktisk information, analys och rekommendationer om mottagande tredjeländer av relevans för genomförandet av denna förordning, om så är lämpligt i samarbete med andra unionsorgan och unionsbyråer, inbegripet Easo.
 - (c) Rådgivning om och tekniskt och operativt stöd vid genomförande och förvaltning av förfaranden för återvändande i enlighet med direktiv 2008/115/EG, inbegripet i förberedandet av beslut om återvändande, identifiering och anskaffande av resehandlingar.
 - (d) Råd om och stöd för åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att personer som är föremål för ett beslut om återvändande är anträffbara för återvändandet och för att förhindra att de avviker, i enlighet med direktiv 2008/115/EG och internationell rätt.
 - (e) Utrustning, kapacitet och expertis för genomförande av beslut om återvändande och för identifiering av tredjelandsmedborgare.
3. Byrån ska sträva efter att skapa samverkans effekter och föra samman unionsfinansierade nätverk och program avseende återvändande i nära samarbete med kommissionen och med stöd av relevanta aktörer, däribland det europeiska migrationsnätverket.
4. Byrån kan i undantagsfall få bidrag från unionsmedel avsedda för återvändande verksamheter i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån. Byrån ska säkerställa att det i byråns bidragsavtal med medlemsstaterna stipuleras att eventuella ekonomiska bidrag betalas ut på villkor att stadgan följs till fullo.

Artikel 50

System för informationsutbyte och hantering av återvändande

Byrån ska utveckla, införa och driva informationssystem och tillämpningsprogram som möjliggör utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter om återsändande inom den europeiska gräns- och kustbevakningen samt utbyte av personuppgifter som avses i artiklarna 87–89 i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444, kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 och [förordning (EG) nr 45/2001].

Särskilt ska byrån inrätta, driva och upprätthålla ett centralt system för behandling av all information och alla data som tillhandahålls automatiskt av medlemsstaternas nationella system för hantering av återvändande och som behövs för att byrån ska kunna tillhandahålla tekniskt och operativt stöd i enlighet med artikel 49.

Artikel 51

Återvändandeinsatser

1. Byrån ska utan att ifrågasätta besluten om återvändande tillhandahålla tekniskt och operativt stöd och säkerställa samordningen eller organisationen av återvändandeinsatser, t.ex. genom att chartra flygplan för insatserna eller genom att organisera återvändande på reguljära flygningar. Byrån får på eget initiativ samordna eller organisera återvändandeinsatser.
2. Medlemsstaterna ska månatligen tillhandahålla operativa data om återvändande som krävs för byråns bedömning av återvändandebehov och ska underrätta byrån om sin preliminära planering vad gäller antalet personer som är föremål för ett beslut om återvändande och om de mottagande tredjeländerna, i båda fallen med avseende på relevanta nationella återvändandeinsatser, samt om sina behov av stödåtgärder eller samordning från byråns sida. Byrån ska upprätta och upprätthålla en löpande operativ plan för att tillhandahålla de medlemsstater som inkommit med begäran nödvändigt operativt stöd och nödvändig operativ förstärkning, inklusive genom teknisk utrustning. Byrån får på eget initiativ, eller på begäran av en medlemsstat, i den löpande operativa planen inkludera de datum och destinationer för återvändandeinsatser som byrån efter en behovsbedömning anser nödvändiga. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören besluta om upplägget för den löpande operativa planen.
3. Byrån får tillhandahålla tekniskt och operativt stöd och säkerställa, antingen på begäran av de deltagande medlemsstaterna eller på eget initiativ, samordningen eller organisationen av återvändandeinsatser för vilka transportmedel och ledsagare vid påtvingat återvändande tillhandahålls av ett mottagande tredjeland (nedan kallade *tredjelandsassisterade återvändandeinsatser*). De deltagande medlemsstaterna och byrån ska säkerställa att det under hela återvändandeinsatsen finns garantier för att grundläggande rättigheter och principen om non-refoulement respekteras och att tvångsmedel används på ett proportionellt sätt. Minst en företrädare för medlemsstaterna, och en övervakare av påtvingat återvändande från den reserv som upprättats enligt artikel 52 eller från den deltagande medlemsstatens nationella övervakningssystem, ska vara närvarande under hela återvändandeinsatsen fram till ankomsten i det mottagande tredjelandet.
4. Den verkställande direktören ska utan dröjsmål utarbeta en återvändandeplan för tredjelandsassisterade återvändandeinsatser. Den verkställande direktören och eventuella deltagande medlemsstater ska komma överens om planen, i vilken det ska redogöras närmare för de organisatoriska och förfarandemässiga aspekterna av den tredjelandsassisterade återvändandeinsatsen, med beaktande av sådana insatsers konsekvenser och risker med avseende på de grundläggande rättigheterna. Denna plan får ändras eller anpassas endast efter godkännande av de parter som avses i punkt 3 och i den här punkten.

5. Återvändandeplanen för tredjelandsassisterade återvändandeinsatser ska vara bindande för byrån och eventuella deltagande medlemsstater. Den ska omfatta alla nödvändiga steg för att genomföra den tredjelandsassisterade återvändandeinsatsen.

Alla återvändandeinsatser ska övervakas i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG. Övervakning av insatser för påtvingat återvändande ska utföras av övervakaren av påtvingat återvändande på grundval av objektiva och transparenta kriterier och ska omfatta hela återvändandeinsatsen, från förberedelserna för avresan fram till dess att de personer som är föremål för ett beslut om återvändande överlämnas till det mottagande tredjelandet. Övervakaren av påtvingat återvändande ska lämna in en rapport om varje insats för påtvingat återvändande till den verkställande direktören, ombudet för grundläggande rättigheter och behöriga nationella myndigheter i alla medlemsstater som var involverade i den aktuella insatsen. Vid behov ska lämplig uppföljning säkerställas av den verkställande direktören respektive behöriga nationella myndigheter.

Om byrån finner anledning till oro i fråga om respekten för de grundläggande rättigheterna i samband med en återvändandeinsats ska den underrätta de deltagande medlemsstaterna och kommissionen om detta.

6. Den verkställande direktören ska utvärdera resultaten av återvändandeinsatserna och ska var sjätte månad till styrelsen överlämna en ingående utvärderingsrapport som omfattar alla återvändandeinsatser som genomförts under föregående period, tillsammans med de synpunkter som framförts av ombudet för grundläggande rättigheter. I syfte att förbättra de framtida återvändandeinsatsernas kvalitet, inbördes konsekvens och effektivitet ska den verkställande direktören göra en övergripande och jämförande analys av dessa resultat. Den verkställande direktören ska inkludera denna analys i byråns årliga verksamhetsrapport.
7. Byrån ska finansiera eller samfinansiera återvändandeinsatser ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån, och därvid prioritera insatser som genomförs av mer än en medlemsstat eller som sker från hotspot-områden eller kontrollerade centrum.

Artikel 52

Reserv med övervakare av påtvingat återvändande

1. Byrån ska, efter samråd med ombudet för grundläggande rättigheter, inrätta en reserv med övervakare av påtvingat återvändande sammansatt av personal från behöriga organ, som genomför övervakning av påtvingat återvändande i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG och som utbildats i enlighet med artikel 62 i denna förordning.
2. Styrelsen ska, på förslag av den verkställande direktören, fastställa antal och profil för de övervakare av påtvingat återvändande som ska ställas till förfogande för denna reserv. Samma förfarande ska tillämpas vid alla efterföljande ändringar av profilen och det totala antalet. Medlemsstaterna ska ansvara för att bidra till reserven genom att utse övervakare av påtvingat återvändande med den profil som fastställts. Övervakare av påtvingat återvändande med särskild sakkunskap om skydd av barn ska ingå i reserven.

3. Medlemsstaternas bidrag i form av övervakare av påtvingat återvändande till återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa övervakare av påtvingat återvändande till förfogande för utplacering på byråns begäran, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. En sådan begäran ska framställas minst 21 arbetsdagar före den planerade utplaceringen, eller fem arbetsdagar om det handlar om en snabb återvändandeintervention.
4. Byrån ska på begäran ställa övervakarna av påtvingat återvändande till förfogande för deltagande medlemsstater för att på medlemsstaternas vägnar övervaka ett korrekt genomförande av återvändandeinsatsen och återvändandeinterventionerna under hela deras varaktighet. Byrån ska ställa till förfogande övervakare av påtvingat återvändande med särskild sakkunskap om skydd av barn vid alla återvändandeinsatser som innefattar barn.
5. Övervakare av påtvingat återvändande ska fortsätta att omfattas av sin hemmedlemsstats disciplinära bestämmelser i samband med en återvändandeinsats eller återvändandeintervention.

Artikel 53

Återvändandeenheter

1. Byrån får utplacera återvändandeenheter, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, under återsändandeinterventioner, inom ramen för enheter för migrationshantering eller vid behov för att tillhandahålla ytterligare tekniskt och operativt stöd på området för återvändande, inbegripet när sådana utmaningar är kopplade till stora inkommande blandade migrationsströmmar eller när personer från tredjeländer räddats till sjöss.
2. Artikel 41.2, 41.3, 41.4 och 41.5 samt artiklarna 44, 45 och 46 ska i tillämpliga delar tillämpas på de europeiska återvändandeenheterna.

Artikel 54

Återvändandeinterventioner

1. I situationer där en medlemsstat ställs inför en belastning vid genomförandet av skyldigheten att återsända tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat ska byrån, antingen på eget initiativ eller på begäran från den medlemsstaten, tillhandahålla lämpligt tekniskt och operativt stöd i form av en återvändandeintervention. Sådana interventioner kan bestå i utplacering av återvändandeenheter i värdmedlemsstaten som ger stöd i genomförandet av återvändandeförfaranden och organisationen av återvändandeinsatser från värdmedlemsstaten.
2. Byrån får också inleda återvändandeinterventioner i tredjeländer på grundval av de anvisningar som anges i den fleråriga strategiska policycykeln, om ett sådant tredjeland behöver ytterligare tekniskt och operativt stöd med avseende på sin återvändandeverksamhet. Sådana interventioner kan bestå i utplacering av återvändandeenheter i syfte att ge tekniskt och operativt stöd till tredjelandets återvändandeverksamheter.

3. I situationer där en medlemsstat ställs inför specifika och oproportionella utmaningar vid genomförandet av skyldigheten att återsända tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande, ska byrån, antingen på eget initiativ eller på begäran från den medlemsstaten, tillhandahålla lämpligt tekniskt och operativt stöd i form av en snabb återvändandeintervention. En snabb återvändandeintervention kan bestå i skyndsam utplacering av återvändandeenheter i värdmedlemsstaten, vilka tillhandahåller stöd i genomförandet av återvändandeförfaranden och organisationen av återvändandeinsatser från värdmedlemsstaten.
4. Inom ramen för en återvändandeintervention ska den verkställande direktören utan dröjsmål utarbeta en operativ plan, i samförstånd med värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. De relevanta bestämmelserna i artikel 39 ska tillämpas.
5. Den verkställande direktören ska fatta beslut om den operativa planen snarast möjligt och, i det fall som avses i punkt 2, inom fem arbetsdagar. Beslutet ska omedelbart skriftligen meddelas de berörda medlemsstaterna och styrelsen.
6. Byrån ska finansiera eller medfinansiera återvändandeinterventioner ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.

AVSNITT 9

KAPACITETSFRÅGOR

Artikel 55

Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår

1. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska ha en permanent kår på 10 000 medlemmar i den operativa personalen som ska utgöra en del av byrån. Denna permanenta kår ska bestå av följande tre personalkategorier i enlighet med det årliga tillgänglighetssystem som fastställs i bilaga I:
 - (a) Kategori 1: medlemmar i byråns operativa personal som rekryterats i enlighet med artikel 94.1 och som utplaceras i operativa områden i enlighet med artikel 56.
 - (b) Kategori 2: operativ personal som utstationeras från medlemsstaterna till byrån för en längre tid som en del av den permanenta kåren i enlighet med artikel 57.
 - (c) Kategori 3: operativ personal från medlemsstaterna som tillhandahålls byrån för kortvarig utplacering som en del av den permanenta kåren i enlighet med artikel 58.
2. Byrån ska utplacera medlemmar av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår som medlemmar av gränsförvaltningsenheterna, stödenheterna för migrationshantering och återvändandeenheterna i samband med gemensamma insatser, snabba gränsinsatser eller återvändandeinterventioner eller annan relevant operativ verksamhet i medlemsstaterna eller i tredjeländer.
3. I enlighet med artikel 83 ska alla medlemmar i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår kunna genomföra gränskontroll- eller återvändandeuppgifter, inklusive uppgifter som kräver verkställandebefogenheter enligt tillämplig nationell lagstiftning eller, för byråns personal, i enlighet med bilaga II.

4. På förslag av den verkställande direktören, med beaktande av byråns riskanalys, resultaten av sårbarhetsanalysen och den fleråriga strategiska policycykeln, och på grundval av de antal och profiler som byrån har tillgång till genom sin ordinarie personal och pågående utstationeringar, ska styrelsen senast den 31 mars varje år besluta
 - (a) om de antal per specifik profil av operativ personal inom var och en av de tre kategorierna inom den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår som ska bilda enheter under det påföljande året,
 - (b) om de specifika antal och profiler av operativ personal per medlemsstat som ska utstationeras till byrån i enlighet med artikel 57 och som ska utses i enlighet med artikel 58 för det påföljande året,
 - (c) en vägledande flerårig planering av profiler för åren därefter i syfte att underlätta den långsiktiga planeringen av medlemsstaternas bidrag och rekryteringen av byråns ordinarie personal.
5. Vid tillämpning av artikel 74 ska byrån utveckla och säkerställa lednings- och kontrollstrukturerna för effektiv utplacering av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår inom tredjeländers territorium.
6. Byrån får rekrytera upp till 4 procent av det totala antalet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår som personal med stödjande funktioner i samband med inrättandet av den permanenta kåren, planering och ledning av dess insatser samt för anskaffande av byråns egen utrustning.

Artikel 56

Byråns ordinarie personal i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår

1. Byrån ska bidra till att de medlemmar i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår som ingår i dess ordinarie personal (kategori 1) utplaceras till operativa områden som enhetsmedlemmar med alla uppgifter och befogenheter, inklusive uppgiften att driva byråns egen utrustning.
2. I enlighet med artikel 62.2 ska ny personal efter rekrytering genomgå en fullständig utbildning för gränsbevakningstjänstemän eller återvändanderelaterad utbildning, beroende på vad som är lämpligt, inom ramen för särskilda utbildningsprogram som utformas av byrån, och som, på grundval av överenskommelser med utvalda medlemsstater, genomförs vid deras specialiserade akademier. Kostnaderna för utbildningen ska i sin helhet täckas av byrån.
3. Byrån ska säkerställa att dess ordinarie personal, under hela sin anställning, utför sina uppgifter som enhetsmedlemmar med hög kvalitet. Lämpliga utbildningsplaner ska utformas för varje anställd för att säkerställa att de kontinuerligt har yrkeskvalifikationer för att fullgöra gränsbevakningsuppgifter eller återvändanderelaterade uppgifter.
4. Annan personal som är anställd av byrån och som inte är kvalificerad att utföra gränskontroll- eller återsändandefunktioner får endast utplaceras i samband med gemensamma insatser för samordning och andra tillhörande uppgifter. De ska inte ingå i enheterna.

Artikel 57

Medlemsstaternas deltagande i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår genom långvarig utstationering

1. Medlemsstaterna ska bidra till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår med operativ personal som utstationeras som enhetsmedlemmar hos byrån (kategori 2). Varaktigheten för enskilda utstationeringar ska fastställas i enlighet med artikel 93.7. För att underlätta genomförandet av det system för finansiellt stöd som avses i artikel 61 ska utstationeringen som regel inledas i början av ett kalenderår.
2. Varje medlemsstat ska vara ansvarig för att säkerställa ett löpande bidrag i form av operativ personal som fungerar som utstationerade enhetsmedlemmar i enlighet med bilaga III.
3. Den operativa personal som utstationeras till byrån ska ha samma uppgifter och befogenheter som enhetsmedlemmarna. Den medlemsstat som har utstationerat denna operativa personal ska betraktas som deras hemmedlemsstat. Under utstationeringen ska den verkställande direktören besluta om plats(er) och varaktighet för utplacering(ar) av utstationerade enhetsmedlemmar i enlighet med de operativa behoven.
4. Varje medlemsstat ska senast den 30 juni varje år utse sin operativa personal för utstationering i enlighet med de specifika antal och profiler som styrelsen beslutat om för det påföljande året i enlighet med artikel 55.4. Byrån får kontrollera om den operativa personal som medlemsstaterna föreslagit motsvarar de fastställda profilerna och har de språkkunskaper som krävs. Byrån ska senast den 15 september godta de föreslagna kandidaterna eller begära att en medlemsstat föreslår en annan kandidat för utstationering i händelse av bristande överensstämmelse med de erforderliga profilerna, otillräckliga språkkunskaper, misskötsamhet eller överträdelse av de tillämpliga bestämmelserna under tidigare utplaceringar.
5. Om en enskild medlem i den operativa personalen på grund av force majeure inte kan utstationeras eller inte kan fortsätta sin utstationering, ska den berörda medlemsstaten säkerställa ersättning med en annan medlem i den operativa personalen som har den profil som krävs.

Artikel 58

Medlemsstaternas deltagande i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår genom kortvarig utplacering

1. Utöver utstationeringar i enlighet med artikel 57 ska medlemsstaterna senast den 30 juni varje år också bidra till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår genom att utse gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal till den nationella förteckningen över operativ personal för kortvarig utplacering (kategori 3) i enlighet med de bidrag som anges i bilaga IV och i enlighet med de specifika antal och profiler som styrelsen beslutat om för det påföljande året i enlighet med artikel 55.4. De nationella förteckningarna över utsedd operativ personal ska meddelas byrån. Kostnaderna för personal som utplaceras enligt denna artikel ska betalas i enlighet med bestämmelserna i artikel 46.2.

2. Varje medlemsstat ska ansvara för att se till att den operativa personal som utsetts är tillgänglig på byråns begäran i enlighet med de arrangemang som fastställs i denna artikel. Varje medlem i den operativa personalen ska vara tillgänglig under en period på högst 4 månader under ett kalenderår.
3. Byrån får kontrollera om den operativa personal som utsetts för kortvarig utplacering av medlemsstaterna motsvarar de fastställda profilerna och har de språkkunskaper som krävs. Byrån får begära att en medlemsstat avlägsnar en medlem i den operativa personalen från den nationella förteckningen vid bristande överensstämmelse med de erforderliga profilerna, otillräckliga språkkunskaper, misskötsamhet eller överträdelse av de tillämpliga bestämmelserna under tidigare utplaceringar.
4. Byrån ska senast den 31 juli varje år begära att medlemsstaterna lämnar in sina bidrag i form av enskilda medlemmar i den operativa personalen till gemensamma insatser för det påföljande året. De enskilda utplaceringarnas längd ska fastställas i de årliga bilaterala förhandlingarna och avtalen mellan byrån och medlemsstaterna. Som slutresultat ska medlemsstaterna dock ställa operativ personal till förfogande för utplacering inom ramen för de antal och profiler som anges i byråns begäran.
5. Om en enskild medlem i den operativa personalen på grund av force majeure inte kan utplaceras i enlighet med avtalen, ska den berörda medlemsstaten säkerställa ersättning med en annan medlem i den operativa personalen från förteckningen som har den profil som krävs.
6. Om det föreligger ett ökat behov av förstärkning av en pågående gemensam insats eller ett behov av att inleda en ny gemensam insats som inte anges i respektive årligt arbetsprogram, och det motsvarande resultatet av årliga bilaterala förhandlingar, ska den verkställande direktören utan dröjsmål informera medlemsstaterna om de ytterligare behoven genom att ange möjliga antal av operativ personal och profiler som ska tillhandahållas av varje medlemsstat. När den verkställande direktören och värmedlemsstaten har kommit överens om en ändrad operativ plan eller, i förekommande fall, en ny operativ plan, ska den verkställande direktören lämna en formell begäran om antalet och profilerna för operativ personal. De respektive enhetsmedlemmarna ska utplaceras från varje medlemsstat inom 20 arbetsdagar från och med den formella begäran.
7. När riskanalysen eller en tillgänglig sårbarhetsanalys visar att en medlemsstat står inför en situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter ska dess respektive bidrag vara hälften av dess bidrag för det året som fastställs i bilaga IV. Om en medlemsstat återoppar en sådan exceptionell situation ska den till byrån skriftligen lämna en utförlig motivering och information om situationen, som i sin tur ska ingå i den rapport som avses i artikel 65.
8. Utplaceringens längd för en viss insats ska fastställas av hemmedlemsstaten, men ska i alla händelser inte understiga 30 dagar, utom om längden på den insats som utplaceringen är en del av understiger 30 dagar.

Artikel 59

Halvtidsöversyn av hur den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår fungerar

1. Kommissionen ska senast den 30 juni 2024, särskilt på grundval av de rapporter som avses i artikel 65, göra en halvtidsöversyn av hur den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår fungerar och bedöma dess totala antal och

sammansättning. Vid översynen ska hänsyn tas till utvecklingen av den ordinarie personalen, för byråns bidrag, och till betydande förändringar av de enskilda medlemsstaternas kapacitet som påverkar deras förmåga att bidra till den permanenta kåren.

2. Halvtidsöversynen ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag till ändringar av bilagorna I, III och IV.

Artikel 60

Lokalkontor

1. Om värdmedlemsstaten ger sitt samtycke får byrån inrätta lokalkontor på dess territorium för att underlätta och förbättra samordningen av den operativa verksamhet, inbegripet när det gäller återvändande, som byrån organiserar i den medlemsstaten eller i grannregionen och för att säkerställa en effektiv förvaltning av byråns personalresurser och tekniska resurser. Lokalkontoren ska vara tillfälliga anläggningar som inrättas under den tidsperiod som är nödvändig för att byrån ska kunna bedriva en betydande operativ verksamhet i den specifika medlemsstaten eller den berörda grannregionen. Tidsperioden kan vid behov förlängas.
2. Byrån och den värdmedlemsstat där lokalkontoret inrättas ska sträva efter att vidta nödvändiga arrangemang för att skapa bästa möjliga förutsättningar att fullgöra de uppgifter som tilldelats lokalkontoret.
3. Lokalkontoren ska i tillämpliga fall
 - (a) tillhandahålla operativt och logistiskt stöd samt säkerställa samordningen av byråns verksamhet i de berörda operativa områdena,
 - (b) tillhandahålla operativt stöd till medlemsstaten i de berörda operativa områdena,
 - (c) övervaka verksamheten i byråns enheter och regelbundet rapportera till huvudkontoret,
 - (d) samarbeta med värdmedlemsstaten/-staterna i alla frågor som rör det praktiska genomförandet av den operativa verksamhet som byrån organiserar i den eller de medlemsstaterna, inbegripet eventuella ytterligare frågor som kan ha uppstått under dessa verksamheter,
 - (e) stödja den samordnande tjänsteman som avses i artikel 45 i samarbetet med de deltagande medlemsstaterna i alla frågor som rör deras bidrag till den operativa verksamhet som byrån organiserar och vid behov ha kontakter med huvudkontoret,
 - (f) stödja den samordnande tjänstemannen genom att vid behov underlätta samordningen och kommunikationen mellan byråns enheter och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter,
 - (g) organisera logistiskt stöd i samband med utplacering av enhetsmedlemmarna samt utplacering och användning av teknisk utrustning,

- (h) tillhandahålla allt annat logistiskt stöd till det operativa område som de ansvarar för, i syfte att främja en smidig drift av den operativa verksamhet som byrån organiserar,
 - (i) stödja byråns sambandsman för att identifiera nuvarande eller framtida utmaningar för gränsförvaltningen i det område som de ansvarar för eller för genomförandet av regelverket om återvändande, och regelbundet rapportera till huvudkontoret,
 - (j) säkerställa en effektiv förvaltning av byråns egen utrustning i de områden som omfattas av dess verksamhet, inbegripet eventuell registrering, långsiktigt underhåll och logistiskt stöd som krävs.
4. Varje lokalkontor ska ledas av en företrädare för byrån, utsedd av den verkställande direktören. Den utsedda chefen för lokalkontoret ska utöva tillsyn över kontorets arbete som helhet och ska vara dess enda kontaktpunkt med huvudkontoret.
 5. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören besluta om ett lokalkontors inrättande, sammansättning och varaktighet, och om förlängd varaktighet vid behov, med beaktande av kommissionens yttrande och samtycket från den medlemsstat på vars territorium lokalkontoret ska vara beläget. Styrelsen ska fatta sitt beslut med två tredjedels majoritet av alla röstberättigade ledamöter.
 6. Den verkställande direktören ska varje kvartal rapportera till styrelsen om lokalkontorets verksamhet. Lokalkontorets verksamhet ska beskrivas i ett separat avsnitt i den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 98.2 punkt 10.

Artikel 61

Ekonomiskt stöd till inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår

1. Medlemsstaterna har rätt till finansiering i form av finansiering som inte är kopplad till årliga kostnader i syfte att stödja utvecklingen vad gäller personella resurser, för att säkra deras bidrag till Europeiska gräns- och gränsbevakningsväsendet i enlighet med bilagorna III och IV, i enlighet med artikel 125.1 a i förordning (EU, Euratom) 2018/1046, vilken ska utbetalas efter det berörda årets utgång och efter det att de villkor som fastställts i enlighet med punkterna 3 och 4 är uppfyllda. Denna finansiering ska grundas på ett referensbelopp i enlighet med punkt 2 och ska uppgå till
 - (a) 100 procent av referensbeloppet multiplicerat med det årliga antalet gränsbevakningstjänstemän eller andra tjänstemän som anges en gång per år för utstationering i enlighet med bilaga III,
 - (b) 30 procent av referensbeloppet multiplicerat med antalet gränsbevakningstjänstemän eller andra tjänstemän som faktiskt utplacerats i enlighet med artikel 58 inom den gräns som fastställs i bilaga IV.
2. Det referensbelopp som avses i punkt 1 ska vara lika med den årliga grundlönen för en kontraktsanställd i tjänstegrupp III grad 8 löneklass 1 enligt artikel 93 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och omfattas av en korregeringskoefficient som tillämpas i den berörda medlemsstaten.

3. Den årliga utbetalningen av det belopp som avses i punkt 1 a ska göras under förutsättning att medlemsstaterna i enlighet med detta ökar sin totala nationella gränsbevakningspersonal genom att rekrytera nya gränsbevakningstjänstemän och andra tjänstemän under den aktuella perioden. Relevant information för rapporteringen ska lämnas till byrån i de årliga bilaterala förhandlingarna och verifieras genom sårbarhetsanalysen under det följande året. Den årliga utbetalningen av det belopp som avses i punkt 1 b ska göras i förhållande till det antal gränsbevakningstjänstemän eller andra tjänstemän som faktiskt utplacerats i minst 4 månader i enlighet med artikel 58, inom den gräns som fastställs i bilaga IV.
4. Kommissionen ska anta närmare bestämmelser om villkoren för årlig betalning och för övervakningen av de tillämpliga villkoren i punkt 3 genom en genomförandeakt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 117.3.

Artikel 62

Utbildning

1. Byrån ska, med beaktande av den kapacitetsfärdplan som avses i artikel 9.4 i tillämpliga fall och i samarbete med lämpliga utbildningsorgan i medlemsstaterna och om så är lämpligt med Easo och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, ta fram särskilda utbildningsverktyg, inklusive särskild utbildning på området skydd av barn och andra personer i utsatta situationer. Den ska ge gränsbevakningstjänstemän, återvändandeexperter och annan relevant personal som ingår i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår avancerad utbildning som är relevant för deras uppgifter och befogenheter. Experter från byråns personal ska genomföra regelbundna övningar med dessa gränsbevakningstjänstemän och andra enhetsmedlemmar i enlighet med planen för avancerad utbildning och övningar i byråns årliga arbetsprogram.
2. Byrån ska se till att all personal som rekryterats för att verka som operativ personal i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår har genomgått lämplig utbildning i relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland om grundläggande rättigheter, rätt till internationellt skydd samt vid behov sök- och räddningsinsatser, innan de utplaceras i den operativa verksamhet som byrån organiserar. För detta ändamål ska byrån, på grundval av avtal med utvalda medlemsstater, genomföra de nödvändiga utbildningsprogrammen i deras nationella akademier. Kostnaderna för utbildningen ska i sin helhet täckas av byrån.
3. Byrån ska ta nödvändiga initiativ för att säkerställa att all operativ personal från de medlemsstater som deltar i enheterna från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår har fått utbildning i relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland om grundläggande rättigheter, rätt till internationellt skydd samt vid behov efterforsknings- och räddningsinsatser, innan de deltar i den operativa verksamhet som byrån organiserar.
4. Byrån ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa utbildning för personal som arbetar med återvändande och som avdelats för den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och den reserv som avses i artikel 52. Byrån ska säkerställa att dess personal och all personal som deltar i återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner har fått utbildning i relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland om grundläggande rättigheter och rätten till internationellt skydd, innan de deltar i den operativa verksamhet som byrån organiserar.

5. Byrån ska utarbeta och vidareutveckla gemensamma läroplaner för utbildning av gränsbevakningstjänstemän och tillhandahålla utbildning på europeisk nivå för instruktörer för medlemsstaternas nationella gränsbevakningstjänstemän, även i fråga om grundläggande rättigheter, rätten till internationellt skydd och relevant sjö rätt, samt den gemensamma läroplanen för utbildning av personal som arbetar med återvändande. De gemensamma läroplanerna ska syfta till att främja högsta standarder och bästa praxis i genomförandet av unionens lagstiftning om gränsförvaltning och återvändande. Byrån ska upprätta de gemensamma läroplanerna efter samråd med det rådgivande forumet och ombudet för grundläggande rättigheter. Medlemsstaterna ska införliva de gemensamma läroplanerna med den utbildning de erbjuder sina nationella gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återvändande.
6. Byrån ska även erbjuda kompletterande utbildningskurser och seminarier i ämnen som rör kontroll av de yttre gränserna samt återvändande av tredjelandsmedborgare för tjänstemän vid de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och i lämpliga fall i tredjeländer.
7. Byrån får arrangera utbildningsverksamhet i samarbete med medlemsstater och tredjeländer på deras territorium.
8. Byrån ska inrätta ett utbytesprogram som gör det möjligt för gränsbevakningstjänstemän som deltar i dess enheter och personal som deltar i de europeiska interventionsenheterna för återvändande att skaffa sig kunskaper eller specifik sakkunskap från erfarenheter och god praxis i andra länder genom att arbeta tillsammans med gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återvändande i en annan medlemsstat än sin egen.

Artikel 63

Förvärv eller hyra av teknisk utrustning

1. Byrån får förvärva, antingen själv eller som samägare med en medlemsstat, eller hyra teknisk utrustning för utplacering vid gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, verksamheter på området för återvändande, inbegripet återvändandeinsatser, återvändandeinterventioner, utplaceringar av stödenheter för migrationshantering eller projekt för tekniskt bistånd i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.
2. På grundval av ett förslag från den verkställande direktören efter att ha mottagit kommissionens positiva yttrande ska styrelsen upprätta en övergripande flerårig strategi för hur byråns egen tekniska kapacitet ska utvecklas med beaktande av den fleråriga strategiska policycykeln för den europeiska integrerade gränsförvaltningen, inbegripet den kapacitetsfärdplan som avses i artikel 9.4 om den finns tillgänglig och de budgetmedel som avsatts för detta ändamål i den fleråriga budgetramen.

Strategin ska åtföljas av en detaljerad genomförandeplan med angivande av tidsplanen för förvärv eller hyra, planering av upphandling och riskreducering. Om strategin och planen inte följer kommissionens yttrande ska byrån sända en motivering till sina beslut till kommissionen. Efter antagandet av strategin ska genomförandeplanen bli en del av den fleråriga programplaneringen för det programdokument som avses i artikel 98.2 punkt 10.

3. Byrån får förvärva teknisk utrustning på beslut av den verkställande direktören i samråd med styrelsen och i överensstämmelse med de tillämpliga upphandlingsreglerna. Förvärv eller hyra av utrustning som medför väsentliga kostnader för byrån ska föregås av en uttömmande behovsanalys och analys av kostnadseffektiviteten. För sådana utgifter ska medel avsättas i byråns budget som styrelsen antar.
4. Om byrån förvärvar eller hyr större teknisk utrustning såsom flygplan, helikoptrar eller fartyg ska följande villkor gälla:
 - (a) Om utrustningen förvärvas av byrån eller vid samägande ska byrån ingå en överenskommelse med en medlemsstat om att utrustningen ska registreras i den medlemsstaten i enlighet med gällande lagstiftning i medlemsstaten i fråga.
 - (b) Om utrustningen hyrs ska den vara registrerad i en medlemsstat.
5. På grundval av en avtalsmall, utarbetad av byrån och godkänd av styrelsen, ska registreringsmedlemsstaten och byrån komma överens om villkor som säkerställer utrustningens funktionsduglighet. När det gäller samägda tillgångar ska villkoren även omfatta de perioder då byrån har full tillgång till resurserna och ska fastställa utrustningens användning, inklusive särskilda bestämmelser om snabb utplacering under snabba gränsinsatser.
6. Om byrån inte har erforderlig kvalificerad ordinarie personal ska registreringsmedlemsstaten eller den som tillhandahåller den tekniska utrustningen även bistå med de experter och den tekniska personal som behövs för att utrustningen ska kunna användas på ett lagligt och säkert sätt. I sådana fall ska teknisk utrustning som ägs endast av byrån ställas till förfogande för byrån på dess begäran, och registreringsmedlemsstaten får inte åberopa den exceptionella situation som avses i artikel 64.8.

Artikel 64

Reserv med teknisk utrustning

1. Byrån ska upprätta och föra centraliserade register över utrustning i en reserv med teknisk utrustning som utgörs av utrustning som ägs antingen av medlemsstaterna eller av byrån och utrustning som samägs av medlemsstaterna och byrån, för byråns operativa verksamhet.
2. Utrustning som ägs endast av byrån ska stå helt till förfogande för utplacering när som helst i enlighet med artikel 63.5.
3. Samägd utrustning som byrån äger till mer än 50 procent ska också stå till förfogande för utplacering i enlighet med ett sådant avtal mellan en medlemsstat och byrån som avses i artikel 64.5.
4. Byrån ska säkerställa kompatibiliteten och driftskompatibiliteten hos den utrustning som förtecknas i reserven med teknisk utrustning.
5. I detta syfte ska byrån definiera tekniska standarder som utrustning ska uppfylla när den utplaceras i samband med byråns verksamhet, när det är nödvändigt. Utrustning som ska förvärvas av byrån, antingen som ensam ägare eller samägare, och utrustning som ägs av medlemsstater och förtecknas i reserven med teknisk utrustning ska uppfylla dessa standarder.

6. På förslag av den verkställande direktören, med beaktande av byråns riskanalys och resultaten av sårbarhetsanalyser, ska styrelsen senast den 31 mars fastställa den minsta mängd teknisk utrustning som krävs för byråns behov under det påföljande året, särskilt när det gäller genomförande av gemensamma insatser, utplaceringar av stödenheter för migrationshantering, snabba gränsinsatser, verksamhet på området för återvändande, inbegripet återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner. Byråns egen utrustning ska ingå i den minsta mängden teknisk utrustning. I samma beslut ska det fastställas regler om utplacering av teknisk utrustning i den operativa verksamheten.

Om den minsta mängden teknisk utrustning visar sig vara otillräcklig för att genomföra den överenskomna operativa planen för sådana verksamheter, ska byrån revidera denna mängd på grundval av motiverade behov och en överenskommelse med medlemsstaterna.

7. Reserven med teknisk utrustning ska innehålla den minsta mängd teknisk utrustning som identifierats som nödvändig för byrån, indelad per typ av teknisk utrustning. Den utrustning som förtecknats i reserven med teknisk utrustning ska utplaceras vid gemensamma insatser, utplaceringar av stödenheter för migrationshantering, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser eller återvändandeinterventioner.
8. Reserven med teknisk utrustning ska inbegripa en reserv med utrustning för snabba insatser innehållande en begränsad mängd utrustning som behövs för eventuella snabba gränsinsatser. Medlemsstaternas bidrag till reserven med utrustning för snabba insatser ska planeras i överensstämmelse med de årliga bilaterala förhandlingar och avtal som avses i punkt 8. När det gäller utrustningen i förteckningen över innehållet i denna reserv får medlemsstaterna inte åberopa en sådan exceptionell situation som avses i punkt 8.

Utrustningen i denna förteckning ska så fort som möjligt sändas till bestämmelseorten för utplacering, och i alla händelser senast tio dagar efter datumet för överenskommelsen om den operativa planen.

Byrån ska bidra till denna reserv med utrustning som står till dess förfogande enligt vad som avses i artikel 63.1.

9. Medlemsstaterna ska bidra till reserven med teknisk utrustning. Medlemsstaternas bidrag till reserven och utplaceringen av teknisk utrustning för specifika insatser ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal och i den mån den tekniska utrustningen ingår i den minsta fastställda mängden teknisk utrustning för ett visst år, ska medlemsstaterna på byråns begäran ställa sin tekniska utrustning till förfogande för utplacering, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. Om en medlemsstat åberopar en sådan exceptionell situation ska den till byrån skriftligen lämna en utförlig motivering och information om situationen, som i sin tur ska ingå i den rapport som avses i punkt 13. Byråns begäran ska framställas minst 45 dagar före den planerade utplaceringen av större teknisk utrustning, och minst 30 dagar före den planerade utplaceringen av annan utrustning. Bidragen till reserven med teknisk utrustning ska ses över årligen.
10. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen årligen fatta beslut om reglerna beträffande teknisk utrustning, inbegripet den minsta sammanlagda mängd

teknisk utrustning som krävs per typ av teknisk utrustning och villkoren för utplacering och ersättning för kostnader samt om den begränsade mängden teknisk utrustning för en reserv med utrustning för snabba insatser. Av budgetskäl bör styrelsen fatta detta beslut senast den 31 mars varje år.

11. Om en snabb gränsinsats äger rum ska artikel 40.11 gälla i tillämpliga delar.
12. Om oväntade behov av teknisk utrustning för en gemensam insats eller en snabb gränsinsats uppstår efter det att den minsta mängden teknisk utrustning har fastställts och dessa behov inte kan tillgodoses från reserven med teknisk utrustning eller reserven med utrustning för snabba insatser, ska medlemsstaterna, där så är möjligt och från fall till fall, på byråns begäran ställa nödvändig teknisk utrustning till förfogande för utplacering till byrån.
13. Den verkställande direktören ska regelbundet rapportera till styrelsen om sammansättningen och utplaceringen av utrustning som ingår i reserven med teknisk utrustning. Om den minsta mängden teknisk utrustning som krävs i reserven inte har uppnåtts ska den verkställande direktören utan dröjsmål underrätta styrelsen. Styrelsen ska snarast fatta beslut om prioritetsordningen för utplacering av den tekniska utrustningen och vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa bristen. Styrelsen ska underrätta kommissionen om den identifierade bristen och de åtgärder som den vidtagit. Kommissionen ska därefter underrätta Europaparlamentet och rådet om detta och om sin egen bedömning av situationen.
14. Medlemsstaterna ska i reserven med teknisk utrustning registrera alla transportmedel och all operativ utrustning vars förvärv omfattas av en särskild åtgärd inom ramen för Fonden för inre säkerhet i enlighet med artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014⁴³ eller, i förekommande fall, annan särskild unionsfinansiering som ställs till medlemsstaternas förfogande för att öka byråns operativa kapacitet. Denna tekniska utrustning ska ingå i den minsta fastställda mängden teknisk utrustning för ett visst år.

Medlemsstaterna ska se till att teknisk utrustning som samfinansieras inom ramen för de särskilda åtgärderna inom fonden för inre säkerhet eller annan särskild unionsfinansiering ställs till förfogande för utplacering till byrån efter dess begäran via de årliga bilaterala förhandlingarna. Varje utrustningsenhet ska vara tillgänglig under minst 5 månader. Vid en insats som avses i artikel 40 eller artikel 43 i denna förordning får de inte åberopa en sådan exceptionell situation som avses i punkt 8 i den här artikeln.
15. Byrån ska förvalta registren över reserven med teknisk utrustning enligt följande:
 - (a) Klassificering per utrustningstyp och insatstyp.
 - (b) Klassificering per ägare (medlemsstat, byrå, övriga).
 - (c) Sammanlagd mängd nödvändig utrustning.
 - (d) Krav på personal i tillämpliga fall.

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

- (e) Annan information, såsom uppgifter om registrering, transport- och underhållskrav, tillämpliga nationella exportbestämmelser, tekniska anvisningar eller övrig information som är relevant för lämplig användning av utrustningen.
 - (f) Uppgift om huruvida en utrustningsenhet finansierats genom unionsfinansiering.
16. Byrån ska till 100 procent finansiera utplaceringen av den tekniska utrustning som ingår i den minsta fastställda mängd teknisk utrustning som tillhandahålls av en viss medlemsstat ett visst år. Utplacering av teknisk utrustning som inte ingår i den minsta fastställda mängden teknisk utrustning ska medfinansieras av byrån med högst 100 procent av de bidragsberättigande utgifterna, med beaktande av de särskilda omständigheterna i den medlemsstat som utplacerar sådan teknisk utrustning.

Artikel 65

Rapportering om byråns kapacitet

1. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen anta och lägga fram en årlig rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen om tillämpningen av artiklarna 52, 56, 57, 58, 63 och 64.
2. Rapporten ska särskilt innehålla
 - (a) antalet medlemmar i den operativa personalen som varje medlemsstat har avdelat till den europeiska gräns- och gränsbevakningens permanenta kår och reserven av övervakare av påtvingat återvändande,
 - (b) antalet medlemmar i den operativa personalen som byrån har avdelat till den europeiska gräns- och gränsbevakningens permanenta kår,
 - (c) antalet medlemmar i den operativa personalen som faktiskt utplacerats från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår per medlemsstat och per profil under föregående år,
 - (d) mängd teknisk utrustning som varje medlemsstat och byrån har avsatt till reserven för teknisk utrustning,
 - (e) mängd teknisk utrustning som utplacerats från varje medlemsstat och byrån under föregående år från reserven för teknisk utrustning, särskilt i fråga om
 - (f) åtaganden till och utplaceringar från reserven med utrustning för snabba insatser,
 - (g) utvecklingen av byråns egen personella och tekniska kapacitet.
3. Rapporten ska ange vilka medlemsstater som åberopat den exceptionella situation som avses i artikel 58.7 och artikel 64.8 under det föregående året, med den motivering och den information som den berörda medlemsstaten tillhandahållit.
4. För att säkerställa öppenhet ska styrelsen informeras kvartalsvis om de uppgifter som anges i punkt 2 för det innevarande året.

Artikel 66

Forskning och innovation

1. Byrån ska proaktivt följa och bidra till forskning och innovation som är av betydelse för europeisk integrerad gränsförvaltning, däribland användning av avancerad övervakningsteknik, med beaktande av den kapacitetsfärdplan som avses i artikel 9.4. Byrån ska sprida resultaten av forskningen till Europaparlamentet, medlemsstaterna och kommissionen i enlighet med artikel 50. Byrån får använda dessa resultat på lämpligt sätt vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner.
2. Byrån ska, med beaktande av den kapacitetsfärdplan som avses i artikel 9.4, bistå medlemsstaterna och kommissionen med att fastställa centrala forskningsteman. Byrån ska bistå medlemsstater och kommissionen med att utarbeta och genomföra unionens relevanta ramprogram för forskning och innovation.
3. Byrån ska genomföra de delar av ramprogrammet för forskning och innovation som avser gränssäkerhet. Byrån ska i detta syfte, om kommissionen har delegerat relevant befogenhet till den, ha följande uppgifter:
 - (a) Förvalta vissa delar av programgenomförandet och vissa faser under löptiden för särskilda projekt på grundval av de relevanta arbetsprogram som antagits av kommissionen.
 - (b) Anta instrumenten för genomförande av budgeten såvitt avser inkomster och utgifter och utföra alla åtgärder som krävs för att förvalta programmet.
 - (c) Ge stöd vid programgenomförandet.
4. Byrån får planera och genomföra pilotprojekt som rör frågor som omfattas av denna förordning.

Artikel 67

Upprättande av planer

1. Planer som ingår i den integrerade planering för gränsförvaltning och återvändande som avses i artikel 9 ska upprättas i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.
2. Medlemsstaterna och byrån ska upprätta operativa planer för gränsförvaltning och återvändande. Medlemsstaternas operativa planer för gränssnitt med hög och kritisk påverkansgrad ska fastställas i samarbete med angränsande medlemsstater och med byrån. För byråns verksamhet ska den operativa planeringen för påföljande år fastställas i en bilaga till det samlade programdokument som avses i artikel 100 och för varje specifik operativ verksamhet genom den operativa plan som avses i artikel 39 och artikel 75.3.
3. Medlemsstaterna ska anta en beredskapsplan för förvaltningen av sina gränser och återvändande. I linje med den nationella strategin för integrerad gränsförvaltning ska beredskapsplanerna beskriva alla nödvändiga åtgärder och resurser för en möjlig förstärkning av kapaciteten, inklusive logistik och stöd både på nationell nivå och från byrån.

De motsvarande scenarierna och den del av beredskapsplanerna som kräver ytterligare stöd från den europeiska gräns- och kustbevakningen ska utarbetas

gemensamt av varje medlemsstat och byrån i nära samarbete med angränsande medlemsstater.

4. Medlemsstaterna ska anta en kapacitetsutvecklingsplan för gränsförvaltning och återvändande i linje med sin nationella integrerade strategi för gränsförvaltning. Kapacitetsutvecklingsplanen ska innehålla en beskrivning av det tänkta scenariot och tillhörande utveckling av den nationella kapaciteten för gränsförvaltning och återvändande på medellång till lång sikt.

Den nationella kapacitetsutvecklingsplanen ska särskilt omfatta en policy för rekrytering och utbildning av gränsbevakningstjänstemän och återvändandeexperter, förvärv och underhåll av utrustning samt nödvändig forsknings- och utvecklingsverksamhet och motsvarande finansiella aspekter.

5. Byrån ska upprätta en sammanfattning av de nationella kapacitetsutvecklingsplanerna och en flerårig strategi för det förvärv av byråns utrustning som avses i artikel 63 och den fleråriga planeringen av profiler för den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår.

Byrån ska dela denna sammanfattning med medlemsstaterna och kommissionen för att identifiera möjliga samverkanseffekter och möjligheter till samarbete inom de olika områden som omfattas av kapacitetsutvecklingsplanerna, inbegripet gemensamma upphandlingar. På grundval av de identifierade samverkanseffekterna kan byrån uppmana medlemsstaterna att delta i uppföljningsåtgärder för samarbete.

6. Den färdplan för kapacitetsutveckling som avses i artikel 9.4 ska föreslås av den verkställande direktören på grundval av sammanfattningen av de nationella kapacitetsutvecklingsplanerna, med beaktande av bland annat resultaten av den riskanalys och de sårbarhetsanalyser som utförts i enlighet med artikel 33 samt byråns egna fleråriga planer.
7. Metoden och förfarandet för att fastställa de scenarier som avses i punkt 2 och de planer som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska antas av byråns styrelse på förslag från den verkställande direktören.

AVSNITT 10

EU-SYSTEMET FÖR RESEUPPGIFTER OCH RESETILLSTÅND (ETIAS)

Artikel 68

Inrättande av Etias centralenhet

1. En centralenhet för Etias ska inrättas.
2. Byrån ska säkerställa att en Etias centralenhet inrättas och drivs i enlighet med artikel 7 i [förordningen om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)].

AVSNITT 11

SAMARBETE

UNDERAVSNITT 1

SAMARBETE INOM EU

Artikel 69

Byråns samarbete med unionens institutioner, organ och byråer samt internationella organisationer

1. Byrån ska samarbeta med unionens institutioner, organ och byråer samt med internationella organisationer, inom ramen för deras respektive rättsliga ramar och utnyttja befintlig information, kapacitet och system som är tillgängliga inom ramen för Eurosur.
I enlighet med punkt 1 ska byrån samarbeta särskilt med
 - (a) kommissionen och Europeiska utrikestjänsten,
 - (b) Europeiska polisbyrån (Europol),
 - (c) Europeiska asylbyrån,
 - (d) Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,
 - (e) Eurojust,
 - (f) Europeiska unionens satellitcentrum,
 - (g) Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån,
 - (h) Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa,
 - (i) Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet och den nätverksförvaltare som inrättats enligt förordning (EU) nr 677/2011 om genomförandebestämmelser för nätverksfunktioner för flygledningstjänst (ATM),
 - (j) Centrumet för analys av maritim underrättelseverksamhet beträffande narkotika (MAOC-N)
 - (k) uppdrag och åtgärder inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.
2. Samarbete som avses i punkt 1 ska äga rum inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts med de enheter som avses i punkt 1. Dessa avtal ska ha förhandsgodkänts av kommissionen. Byrån ska underrätta Europaparlamentet om alla sådana avtal.
3. Beträffande hanteringen av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska samarbetsavtalen innehålla bestämmelser om att berörda unionsorgan eller -byråer eller internationella organisationer ska följa säkerhetsbestämmelser och standarder som är likvärdiga med dem som tillämpas av byrån. Ett utvärderingsbesök ska genomföras innan avtalet ingås och kommissionen ska underrättas om resultatet av utvärderingsbesöket.

4. Vid utövande av verksamhet enligt denna förordning ska byrån samarbeta med kommissionen och, i förekommande fall, med medlemsstaterna och Europeiska utrikestjänsten. Även om det ligger utanför denna förordnings tillämpningsområde ska den också delta i sådant samarbete inom verksamheter som avser tullområdet, inklusive riskhantering, när dessa verksamheter kan stödja varandra. Detta samarbete ska inte påverka befintliga befogenheter för kommissionens, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna.
5. Sådana unionsinstitutioner, -organ och -byråer samt internationella organisationer som avses i punkt 1 ska använda information som erhållits från byrån endast inom ramen för sin behörighet och i den mån de respekterar skyddet av de grundläggande rättigheterna, däribland kraven på dataskydd. För vidare överföring eller annan kommunikation av personuppgifter som behandlats av byrån till andra unionsinstitutioner, -organ och -byråer krävs särskilda samarbetsavtal om utbyte av personuppgifter och ett förhandsgodkännande av Europeiska datatillsynsmannen. Varje överföring av personuppgifter som görs av byrån ska ske i enlighet med dataskyddsbestämmelserna i artiklarna 87–90. Beträffande hanteringen av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska samarbetsavtalen innehålla bestämmelser om att berörda unionsinstitutioner, -organ och -byråer eller internationella organisationer ska följa säkerhetsbestämmelser och standarder som är likvärdiga med dem som tillämpas av byrån.
6. Informationsutbytet mellan byrån och de unionsorgan och -byråer samt internationella organisationer som avses i punkt 2 ska ske via det kommunikationsnätverk som avses i artikel 14 eller via andra ackrediterade system för informationsutbyte som uppfyller kriterierna om tillgänglighet, sekretess och integritet.

Artikel 70

Europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter

1. Byrån ska, utan att det påverkar Eurosur, i samarbete med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån stödja nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter på nationell nivå och unionsnivå samt, när så är lämpligt, på internationell nivå genom
 - (a) delning, sammanställning och analys av information från fartygsrapporteringsystem och andra informationssystem som drivs av eller är tillgängliga för dessa byråer, i enlighet med deras respektive rättsliga grunder och utan att det påverkar medlemsstaternas äganderätt till data,
 - (b) tillhandahållande av övervaknings- och kommunikationstjänster baserade på den senaste tekniken, inbegripet ryddbaserad och markbaserad infrastruktur och sensorer som monteras på alla typer av plattformar,
 - (c) kapacitetsuppbyggnad genom utarbetande av riktlinjer och rekommendationer och genom fastställande av bästa praxis samt genom tillhandahållande av utbildning och utbyte av personal,
 - (d) förstärkt informationsutbyte och samarbete om kustbevakningsuppgifter, bland annat genom att analysera operativa utmaningar och framväxande risker på sjöfartsområdet,

- (e) kapacitetsdelning genom planering och genomförande av multifunktionella insatser och genom ömsesidigt utbyte av tillgångar och andra resurser, i den utsträckning dessa åtgärder samordnas av byråerna och godtas av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.
2. Närmare former för samarbete om kustbevakningsuppgifter mellan byrån, Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ska fastställas i ett samarbetsavtal, i enlighet med deras respektive mandat och de finansiella regler som är tillämpliga för dessa byråer. Ett sådant avtal ska godkännas av byråns styrelse samt av Europeiska sjösäkerhetsbyråns och Europeiska fiskerikontrollbyråns styrelser.
3. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, byrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån ställa till förfogande en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter. Handboken ska innehålla riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis för informationsutbyte. Kommissionens ska anta handboken genom en rekommendation i enlighet med det förfarande som avses i artikel 117.3.

Artikel 71

Samarbete med Irland och Förenade kungariket

1. Byrån ska underlätta medlemsstaternas operativa samarbete med Irland och Förenade kungariket i fråga om specifik verksamhet.
2. Vad gäller Eurosur får utbytet av information och samarbetet med Irland och Förenade kungariket äga rum på grundval av bilaterala eller multilaterala avtal mellan respektive Irland eller Förenade kungariket och en eller flera av de angränsande medlemsstaterna eller genom regionala nätverk som grundar sig på de avtalen. Medlemsstaternas nationella samordningscentraler ska vara kontaktpunkter för informationsutbytet med de motsvarande myndigheterna i Irland och Förenade kungariket inom Eurosur.
3. De avtal som avses i punkt 2 ska begränsas till följande informationsutbyte mellan en medlemsstats nationella samordningscentral och motsvarande myndighet i Irland eller Förenade kungariket:
- (a) Information som ingår i en medlemsstats nationella situationsbild i den omfattning som den överförs till byrån för att bidra till den europeiska situationsbilden.
- (b) Information som samlats in av Irland och Förenade kungariket och som är relevant för den europeiska situationsbilden.
- (c) Information som avses i artikel 26.5.
4. Information som tillhandahållits av byrån eller av en medlemsstat som inte är part i ett avtal som avses i punkt 2 inom ramverket för Eurosur ska inte delas med Irland eller Förenade kungariket utan ett förhandsgodkännande från byrån eller den medlemsstaten. Medlemsstaterna och byrån ska vara bundna av en vägran att dela den informationen med Irland eller Förenade kungariket.
5. Att föra vidare eller på annat sätt förmedla information som utbyts i enlighet med denna artikel till tredjeländer eller andra tredje parter ska vara förbjudet.

6. De avtal som avses i punkt 2 ska innehålla bestämmelser om de finansiella kostnader som uppkommer genom att Irland och Förenade kungariket deltar i genomförandet av de avtalen.
7. Byråns stöd enligt artikel 10.1 punkterna 12, 13 och 15 ska inbegripa organisation av medlemsstaternas återvändandeinsatser där även Irland eller Förenade kungariket deltar.
8. Denna förordning ska inte börja tillämpas på Gibraltars gränser förrän den dag då en överenskommelse nås om tillämpningsområdet för de åtgärder som rör personers passage av de yttre gränserna.

UNDERAVSNITT 2

SAMARBETE MED TREDJELÄNDER

Artikel 72

Samarbete med tredjeländer

1. Medlemsstaterna och byrån ska i enlighet med artikel 3 g samarbeta med tredjeländer för att främja integrerad gränsförvaltning och migrationspolitik, inklusive återvändande.
2. Baserat på de politiska prioriteringar som fastställts i enlighet med artikel 8.4 ska byrån tillhandahålla tekniskt och operativt stöd till tredjeländer inom ramen för unionens politik för yttre åtgärder, inbegripet avseende skyddet av de grundläggande rättigheterna och principen om non-refoulement.
3. Byrån och medlemsstaterna ska iaktta unionsrätten, inbegripet normer och standarder som utgör en del av unionens regelverk, när samarbetet med tredjeländer äger rum på dessa länders territorier.

Artikel 73

Medlemsstaternas samarbete med tredjeländer

1. Vid tillämpningen av denna förordning får medlemsstaterna fortsätta samarbeta på en operativ nivå och utbyta information med ett eller flera angränsande tredjeländer. Sådant samarbete och informationsutbyte ska ske på grundval av bilaterala eller multilaterala avtal eller genom regionala nätverk som inrättats på grundval av dessa avtal.
2. När de ingår de bilaterala och multilaterala avtal som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna införa bestämmelser om informationsutbyte och samarbete inom ramen för Eurosur i enlighet med artikel 76.
3. De avtal som avses i punkt 1 ska överensstämma med unionsrätten och internationell rätt i fråga om de grundläggande rättigheterna och om internationellt skydd, inbegripet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, i synnerhet principen om non-refoulement. Vid genomförandet av sådana avtal, även med hänsyn till artikel 8, ska medlemsstaterna fortlöpande bedöma och ta hänsyn till den allmänna situationen i tredjelandet.

Artikel 74

Samarbete mellan byrån och tredjeländer

1. Byrån får samarbeta med de myndigheter i tredjeländer som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning och i den utsträckning som behövs för att fullgöra byråns uppgifter.
2. När byrån gör detta ska den agera inom ramen för unionens politik för yttre åtgärder, även när det gäller skyddet av grundläggande rättigheter och principen om non-refoulement, med stöd av och i samarbete med unionens delegationer och, i förekommande fall, med GSFP-uppdrag och GSFP-insatser.
3. Under omständigheter som kräver utplacering av gränsförvaltnings- och återvändandeenheter från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår till ett tredjeland där enhetsmedlemmarna kommer att utöva verkställande befogenheter, ska unionen ingå ett statusavtal med det berörda tredjelandet. Statusavtalet ska omfatta alla aspekter som är nödvändiga för att utföra åtgärderna. Det ska i synnerhet innehålla en beskrivning av insatsens omfattning, civilrättsligt och straffrättsligt ansvar samt enhetsmedlemmarnas uppgifter och befogenheter. Statusavtalet ska säkerställa full respekt för grundläggande rättigheter under dessa insatser.
4. Den ska också agera inom ramen för tillgängliga samarbetsavtal som ingåtts med dessa myndigheter i enlighet med unionsrätten och unionspolitiken, i enlighet med artikel 77.6. Dessa samarbetsavtal ska ange samarbetets omfattning, art och syfte samt vara knutna till förvaltningen av det operativa samarbetet, och får innehålla bestämmelser om utbyte av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och samarbete inom ramen för Eurosur i enlighet med artikel 75.3. Alla samarbetsavtal för utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska ingå i enlighet med artikel 77.6. Byrån ska iaktta unionsrätten, inbegripet normer och standarder som ingår i unionens regelverk.
5. Byrån ska bidra till genomförandet av internationella avtal och icke rättsligt bindande avtal om återvändande som ingåtts av unionen med tredjeland inom ramen för unionens politik för yttre åtgärder i de frågor som omfattas av denna förordning.
6. Byrån får ta emot unionsfinansiering i enlighet med gällande bestämmelser för de relevanta instrument som stöder den och avser tredjeländer. Den får inleda och finansiera projekt för tekniskt bistånd i tredjeländer i frågor som omfattas av denna förordning och i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån.
7. Byrån ska underrätta Europaparlamentet om verksamhet som bedrivs enligt denna artikel.
8. Den ska i sina årsrapporter ta med en bedömning av samarbetet med tredjeländer.

Artikel 75

Tekniskt och operativt stöd från byrån till tredjeländer

1. Under omständigheter som kräver ökat tekniskt och operativt stöd får byrån, i enlighet med artikel 72.3, samordna operativt samarbete mellan medlemsstater och tredjeländer och tillhandahålla operativt stöd till tredjeländer inom ramen för den europeiska integrerade gränsförvaltningen.

2. Byrån ska ha möjlighet att genomföra åtgärder vid ett tredjelands yttre gränser, förutsatt att tredjelandet lämnat sitt samtycke; detta gäller även på tredjelands territorium.
3. Insatser ska genomföras på grundval av en operativ plan som överenskommit mellan byrån och det berörda tredjelandet. När det gäller insatser som genomförs vid den gemensamma gränsen mellan tredjelandet och en eller flera medlemsstater ska den operativa planen ha godkänts av den eller de medlemsstater som gränsar till det operativa området. De operativa planerna får innehålla bestämmelser om informationsutbyte och samarbete inom ramen för Eurosur i enlighet med artikel 76. Utan att det påverkar utplaceringen av medlemmar i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår i enlighet med artiklarna 55–58 ska medlemsstaternas deltagande i gemensamma insatser på tredjeländers territorium vara frivilligt.
4. Byrån får tillhandahålla stöd för återvändandeverksamhet i tredjeländer och säkerställa samordning eller organisering av återvändandeinsatser, under vilka ett antal personer som omfattas av ett beslut om återvändande återsänds från detta tredjeland till ett annat tredjeland. Sådana återvändandeinsatser kan organiseras med deltagande av en eller flera medlemsstater (s.k. blandade återvändandeinsatser) eller som nationella återvändandeinsatser, särskilt när detta motiveras av prioriteringarna i unionens politik för irreguljär migration. De deltagande medlemsstaterna och byrån ska säkerställa att grundläggande rättigheter respekteras och att tvångsmedel används på ett proportionellt sätt under hela avlägsnandet, särskilt genom att övervakare av påtvingat återvändande och tredjelands ledsagare vid påtvingat återvändande är närvarande.

Artikel 76

Informationsutbyte med tredjeländer inom ramen för Eurosur

1. De nationella samordningscentralerna i medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, byrån ska vara kontaktpunkter för informationsutbyte och samarbete med tredjeländer inom ramen för Eurosur.
2. De bestämmelser om informationsutbyte inom ramen för Eurosur som avses i artikel 72.2 ska ange
 - (a) de specifika situationsbilder som delas med tredjeländer,
 - (b) de data från tredjeländer som kan delas inom den europeiska situationsbilden och förfarandena för att dela dessa data,
 - (c) de förfaranden och villkor som gäller för tillhandahållande av Eurosurs samkörningstjänst till tredjeländers myndigheter,
 - (d) villkoren för samarbete och informationsutbyte med observatörer från tredjeländer i fråga om Eurosur.
3. Information som tillhandahållits av byrån eller av en medlemsstat som inte är part i ett avtal som avses i artikel 73.1 inom ramen för Eurosur ska inte delas med ett tredjeland enligt det avtalet utan ett förhandsgodkännande från byrån eller den medlemsstaten. Medlemsstaterna och byrån ska vara bundna av en vägran att dela den informationen med det berörda tredjelandet.

Artikel 77

Kommissionens roll i samarbetet med tredjeländer

1. Kommissionen ska förhandla om det statusavtal som avses i artikel 74.3 i enlighet med artikel 218.3 i EUF-fördraget.
2. Kommissionen ska efter samråd med medlemsstaterna och byrån utarbeta standardbestämmelser för de bilaterala och multilaterala avtal som avses i artikel 71.2 och artikel 73 för informationsutbyte inom ramen för Eurosur i enlighet med artikel 76.2.

Kommissionen ska efter samråd med byrån utarbeta en förlaga till samarbetsavtal enligt artikel 74.

3. De berörda medlemsstaterna ska anmäla befintliga bilaterala och multilaterala avtal som avses i artikel 73.1 till kommissionen, som ska kontrollera om bestämmelserna i avtalen är förenliga med denna förordning.
4. Innan ett nytt bilateralt eller multilateralt avtal enligt artikel 73.1 ingås ska den eller de berörda medlemsstaterna anmäla detta till kommissionen, som ska kontrollera om bestämmelserna i avtalet är förenliga med denna förordning och informera medlemsstaten om detta.
5. När ett nytt avtal har ingåtts ska den berörda medlemsstaten anmäla detta till kommissionen, som ska informera Europaparlamentet, rådet och byrån om detta.
6. Innan ett samarbetsavtal ingås med tredje part eller tredjeland ska byrån anmäla detta till kommissionen, som ska ge sitt förhandsgodkännande. När ett nytt samarbetsavtal har ingåtts ska byrån anmäla detta till kommissionen, som ska informera Europaparlamentet och rådet om detta.
7. Byrån ska till kommissionen anmäla de operativa planer som avses i artikel 75.3. Beslutet om utplacering av sambandsmän i tredjeland i enlighet med artikel 78 kräver ett förhandsyttrande från kommissionen. Europaparlamentet ska utan dröjsmål hållas fullständigt informerat om denna verksamhet.

Artikel 78

Byråns sambandsmän i tredjeland

1. Byrån har rätt att utplacera experter ur sin ordinarie personal som sambandsmän, vilka bör åtnjuta högsta möjliga skydd när de utför sina uppgifter i tredjeland. De ska ingå i unionens och medlemsstaternas lokala eller regionala samarbetsnätverk av sambandsmän för invandring och säkerhetsexperter, däribland det nätverk som inrättats genom förordning (EG) nr 377/2004. Genom ett beslut av styrelsen får byrån fastställa särskilda profiler för sambandsmän, t.ex. sambandsmän för återvändande, beroende på de operativa behoven för det berörda tredjelandet.
2. Inom ramen för unionens politik för yttre åtgärder bör sambandsmän i första hand utplaceras i sådana tredjeländer som på grundval av en riskanalys antas utgöra ett ursprungsland eller transiteringsland för olaglig invandring. Byrån får även i utbyte ta emot sambandsmän från dessa tredjeländer. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören årligen anta en förteckning över vilka tredjeländer som ska prioriteras. Utplaceringen av sambandsmän ska godkännas av styrelsen efter yttrande från kommissionen.

3. Byråns sambandsmän ska, i överensstämmelse med unionsrätten och med respekt för de grundläggande rättigheterna, upprätta och underhålla kontakter med behöriga myndigheter i det tredjeland där de är placerade för att bidra till att förebygga och bekämpa olaglig invandring och till att främja återvändande av personer som är föremål för ett beslut om återvändande, inbegripet genom att tillhandahålla tekniskt stöd vid identifiering av tredjelandsmedborgare och anskaffande av resehandlingar. Dessa sambandsmän ska ha en nära samordning med unionens delegationer och, i förekommande fall, med GSFP-uppdrag och GSFP-insatser.

Artikel 79

Observatörer som deltar i byråns verksamhet

1. Byrån får, med berörda medlemsstaters samtycke, bjuda in observatörer från unionens institutioner, organ och byråer eller internationella organisationer samt GSFP-uppdrag och GSFP-insatser att delta i byråns verksamhet, särskilt i gemensamma insatser, pilotprojekt, riskanalys och utbildning, i den utsträckning observatörernas närvaro är förenlig med målen för denna verksamhet, kan bidra till att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis och inte påverkar den övergripande säkerheten för verksamheten. Observatörerna får delta i riskanalys och utbildning endast med de berörda medlemsstaternas samtycke. Vid gemensamma insatser och pilotprojekt ska värdmedlemsstatens samtycke krävas för att observatörerna ska få delta. Närmare bestämmelser om observatörernas deltagande ska fastställas i den operativa planen. Dessa observatörer ska från byrån få lämplig utbildning innan de deltar.
2. Byrån får, med berörda medlemsstaters samtycke, bjuda in observatörer från tredjeländer att delta i verksamhet vid de yttre gränserna som avses i artikel 37, återvändandeinsatser som avses i artikel 51, återvändandeinterventioner som avses i artikel 54 och utbildning som avses i artikel 62, i den utsträckning deras närvaro är förenlig med målen för denna verksamhet, kan bidra till att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis och inte påverkar den övergripande säkerheten för verksamheten. Observatörernas deltagande får endast äga rum med de berörda medlemsstaternas samtycke, när det gäller den verksamhet som avses i artiklarna 37, 43, 51 och 62, och endast med värdmedlemsstatens samtycke, när det gäller den verksamhet som avses i artiklarna 37 och 54. Närmare bestämmelser om observatörernas deltagande ska fastställas i den operativa planen. Dessa observatörer ska från byrån få lämplig utbildning innan de deltar. De ska vara skyldiga att under sitt deltagande i verksamheten följa byråns uppförandekoder.

KAPITEL III

Falska och äkta handlingar online (FADO)

Artikel 80

1. Byrån ska ta över och driva falska och äkta handlingar online (FADO), en databas som ska innehålla information om äkta rese- och uppehållshandlingar som utfärdats av medlemsstaterna, tredjeländer, territoriella enheter, internationella organisationer och andra enheter som omfattas av internationell rätt, och om förfalskningar av dessa handlingar. FADO-systemet ska inte innehålla personuppgifter.

Medlemsstaterna ska överföra de uppgifter som för närvarande finns i FADO till det nya systemet.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 117.2 för att
 - (a) fastställa de tekniska specifikationerna för FADO enligt höga standarder,
 - (b) införa rutiner för kontroll och verifiering av den information som finns i FADO.

KAPITEL IV

Allmänna bestämmelser

AVSNITT 1

ALLMÄNNA REGLER

Artikel 81

Skydd av och strategi för de grundläggande rättigheterna

1. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska garantera skyddet av de grundläggande rättigheterna när den utför sina uppgifter enligt denna förordning i enlighet med relevant unionsrätt, särskilt stadgan, och relevant internationell rätt, bland annat konventionen angående flyktingars rättsliga ställning från 1951 och därtill hörande protokoll från 1967 samt skyldigheter avseende rätten till internationellt skydd, särskilt principen om non-refoulement.

I detta syfte ska byrån utarbeta, vidareutveckla och genomföra en strategi för grundläggande rättigheter, inklusive en effektiv mekanism för att övervaka att de grundläggande rättigheterna respekteras i hela byråns verksamhet.
2. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska när den utför sina uppgifter säkerställa att ingen människa landsätts, tvingas att resa in i, förs till, eller på annat sätt överlämnas eller återbördas till, myndigheterna i ett land i strid med principen om non-refoulement, eller från vilket personen riskerar att utvisas eller återbördas till ett annat land i strid med den principen.
3. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska när den utför sina uppgifter ta hänsyn till de särskilda behoven hos barn, ensamkommande barn, personer med funktionsnedsättning, offer för människohandel, personer i behov av läkarvård, personer i behov av internationellt skydd, personer i sjönöd och andra personer i särskilt utsatta situationer.

Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska i all sin verksamhet ägna särskild uppmärksamhet åt barns rättigheter och säkerställa att barnets bästa respekteras.
4. Byrån ska när den utför sina uppgifter, i förbindelserna med medlemsstaterna och i samarbetet med tredjeländer, beakta rapporterna från det rådgivande forum som avses i artikel 70 och ombudet för grundläggande rättigheter.

Artikel 82

Uppförandekoder

1. Byrån ska, i samarbete med det rådgivande forumet, utarbeta och vidareutveckla en uppförandekod som ska vara tillämplig på alla gränskontrollinsatser som samordnas av byrån och alla personer som deltar i byråns verksamhet. Uppförandekoden ska fastställa förfaranden som syftar till att garantera rättsstatsprincipen och principen om respekt för grundläggande rättigheter, med särskilt fokus på utsatta personer, däribland barn, ensamkommande barn och andra personer i utsatta situationer samt personer som söker internationellt skydd.
2. Byrån ska, i samarbete med det rådgivande forumet, utarbeta och vidareutveckla en uppförandekod för återvändande av personer som är föremål för ett beslut om återvändande, vilken ska tillämpas under alla återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner som samordnas eller organiseras av byrån. Denna uppförandekod ska beskriva gemensamma standardförfaranden för att förenkla organisationen av återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner, så att dessa genomförs humant och med full respekt för de grundläggande rättigheterna, i synnerhet principerna om mänsklig värdighet, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, rätten till frihet och säkerhet och rätten till skydd av personuppgifter och icke-diskriminering.
3. Uppförandekoden för återvändande ska särskilt inriktas på medlemsstaternas skyldighet att sörja för ett effektivt övervakningssystem för påtvingat återvändande i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG och på strategin för grundläggande rättigheter.

Artikel 83

Uppgifter och befogenheter för enhetsmedlemmarna

1. Medlemmar i de enheter som utplaceras från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår ska ha kapacitet att utföra alla uppgifter och utöva alla befogenheter vad gäller gränskontroll och återvändande samt de som är nödvändiga för att uppnå målen med förordning (EU) 2016/399 och direktiv 2008/115/EG.
2. Enhetsmedlemmarna ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, följa unionsrätten och internationell rätt och iaktta de grundläggande rättigheterna samt värdmedlemsstatens nationella rätt.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94.1 vad gäller byråns ordinarie personal får enhetsmedlemmar endast utföra uppgifter och utöva befogenheter i enlighet med anvisningar från och, i regel, endast i närvaro av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller personal som arbetar med återvändande. Värdmedlemsstaten får ge enhetsmedlemmarna tillstånd att agera för dess räkning.
4. Enhetsmedlemmar som utplaceras från byråns ordinarie operativa personal eller utplaceras efter utstationering för en längre tid vid byrån av medlemsstaterna ska, i tillämpliga fall, bära uniformen för den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter. Enhetsmedlemmar som utstationeras för en kortare tid ska, i tillämpliga fall, bära sina egna uniformer när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter.

Alla enhetsmedlemmar ska också bära synlig personlig identifikation och en blå armbindel med unionens och byråns insignier på uniformen för att de ska kunna identifieras som deltagare i en gemensam insats, en utplacering av en stödenhet för migrationshantering, ett pilotprojekt, en snabb gränsinsats, en återvändandeinsats eller en återvändandeintervention. För att enhetsmedlemmarna ska kunna identifiera sig för värdmedlemsstatens nationella myndigheter ska de alltid ha en ackrediteringshandling med sig som de ska visa upp på begäran.

Utformningen av och specifikationerna för uniformerna för den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår ska fastställas genom ett genomförandebeslut av kommissionen som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 117.3.

5. Enhetsmedlemmarna får, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, bära tjänstevapen, ammunition och utrustning.

När det gäller personal som utstationeras till byrån, antingen under en kortare eller en längre period, ska bärande och användning av tjänstevapen, ammunition och utrustning omfattas av hemmedlemsstatens nationella rätt.

Bärande och användning av tjänstevapen, ammunition och utrustning av byråns ordinarie operativa personal ska omfattas av den ram och de detaljerade regler som fastställs i bilaga V.

Värdmedlemsstaten får dock förbjuda bärandet av vissa typer av tjänstevapen, ammunition eller utrustning, under förutsättning att samma förbud gäller enligt medlemsstatens lagstiftning för dess egna gränsbevakningstjänstemän eller personal som arbetar med återvändande. Värdmedlemsstaten ska, innan medlemmarna i enheterna utplaceras, underrätta byrån om vilka tjänstevapen och vilken ammunition och utrustning som är tillåtna och om villkoren för deras användning. Byrån ska göra denna information tillgänglig för medlemsstaterna.

6. Enhetsmedlemmarna ska när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter ha rätt att använda våld, inklusive tjänstevapen, ammunition och utrustning, med hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens tillstånd, eller för byråns personal med byråns tillstånd, i närvaro av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän och i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt. Värdmedlemsstaten får med hemmedlemsstatens tillstånd, eller i tillämpliga fall byråns tillstånd, ge enhetsmedlemmarna rätt att använda våld när värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän inte är på plats.
7. Tjänstevapen, ammunition och utrustning får användas i nödvärn och när det är befogat för att skydda enhetsmedlemmarna eller andra personer i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt.
8. Vid tillämpning av denna förordning ska värdmedlemsstaten tillåta enhetsmedlemmarna att göra sådana sökningar i europeiska databaser som är nödvändiga för att uppfylla operativa mål som anges i den operativa planen för gränskontroller, gränsbevakning och återvändande. Värdmedlemsstaten får även ge dem tillstånd att när det är nödvändigt göra sökningar i dess nationella databaser i samma syfte. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bereder sådan tillgång till

databaser på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Enhetsmedlemmarna ska endast söka data som krävs för att de ska kunna utföra sina data och utöva sina befogenheter. Vårdmedlemsstaten ska före utplaceringen av enhetsmedlemmarna underrätta byrån om vilka nationella och europeiska databaser som får användas för sökningar. Byrån ska göra denna information tillgänglig för alla medlemsstater som deltar i utplaceringen.

Sådana sökningar ska utföras i enlighet med unionens dataskyddslagstiftning och vårdmedlemsstatens nationella dataskyddslagstiftning.

9. Beslut om nekad inresa enligt artikel 14 i förordning (EU) 2016/399 får endast fattas av vårdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller av enhetsmedlemmarna om vårdmedlemsstaten lämnat dem tillstånd att agera för dess räkning.

Artikel 84

Ackrediteringshandling

1. Byrån ska i samarbete med vårdmedlemsstaten utfärda en handling på vårdmedlemsstatens officiella språk och ett annat officiellt språk vid unionens institutioner till enhetsmedlemmarna så att de kan identifieras och som bevis på innehavarens rätt att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som avses i artikel 83. Handlingen ska innehålla följande uppgifter om varje enhetsmedlem:
 - (a) Namn och medborgarskap.
 - (b) Grad eller yrkestitel.
 - (c) Ett nytaget digitalt fotografi. .
 - (d) De uppgifter som medlemmen har rätt att utföra under utplaceringen.
2. Handlingen ska återlämnas till byrån vid slutet av en gemensam insats, en utplacering av en stödenhet för migrationshantering, ett pilotprojekt, en snabb gränsinsats, en återvändandeinsats eller en återvändandeintervention.

Artikel 85

Civilrättsligt ansvar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, när enhetsmedlemmar tjänstgör i en vårdmedlemsstat ska den vårdmedlemsstaten i enlighet med sin nationella rätt ansvara för all skada som orsakas av dem under insatserna.
2. Om sådan skada orsakats genom grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse får vårdmedlemsstaten begära att hemmedlemsstaten ersätter vårdmedlemsstaten för belopp som den har betalat ut för att gottgöra offren eller de personer som på offrens vägnar har rätt till ersättning. Om sådan skada orsakats genom grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse av byråns personal får vårdmedlemsstaten på samma sätt begära att byrån ersätter vårdmedlemsstaten för belopp som den har betalat ut för att gottgöra offren eller de personer som på offrens vägnar har rätt till ersättning.
3. Utan att det hindrar tillämpningen av medlemsstatens rättigheter gentemot tredje man ska ingen medlemsstat begära gottgörelse från vårdmedlemsstaten eller någon annan medlemsstat för åsamkad skada, om inte skadan orsakats genom grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

4. Varje tvist mellan medlemsstater som rör tillämpningen av punkterna 2 och 3 i den här artikeln och som inte kan lösas genom förhandlingar mellan dem ska hänskjutas till Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget.
5. Utan att det hindrar byråns möjlighet att utöva sina rättigheter gentemot tredje part ska byrån stå för kostnader för skador på byråns utrustning som uppkommit under utplacering, utom om skadan orsakats genom grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

Artikel 86

Straffrättsligt ansvar

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska enhetsmedlemmarna under gemensamma insatser, pilotprojekt, utplaceringar av stödenheter för migrationshantering, snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser eller återvändandeinterventioner behandlas på samma sätt som värdmedlemsstatens tjänstemän i fråga om straffbara gärningar som eventuellt begås mot dem eller av dem.

AVSNITT 2

BYRÅNS BEHANDLING AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 87

Allmänna regler om byråns behandling av personuppgifter

1. Byrån ska tillämpa [förordning (EG) nr 45/2001] när den behandlar personuppgifter.
2. Styrelsen ska vidta nödvändiga administrativa åtgärder för byråns tillämpning av [förordning (EG) nr 45/2001], däribland sådana som rör byråns dataskyddsombud.
3. Byrån får överföra personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland eller till en internationell organisation i enlighet med bestämmelserna i [förordning (EG) nr 45/2001] i den mån en sådan överföring är nödvändig för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter på området för återvändandeverksamhet. Om en medlemsstat i samband med anordnandet av återvändandeinsatser inte överför personuppgifterna för personer som är föremål för ett beslut om återvändande till transportören, får byrån också överföra sådana uppgifter på samma villkor. Vid tillämpning av [artikel 25.1 c] i [förordning (EG) nr 45/2001] ska [artikel 19] inte tillämpas på behandling av uppgifter vad gäller återvändande som utförs av byrån, så länge tredjelandsmedborgaren inte återbördats. Byrån får föreskriva interna regler om begränsningar av tillämpningen av rättigheter enligt [artiklarna 17 och 18] i [förordning (EG) nr 45/2011] från fall till fall, så länge utövandet av en sådan rätt skulle riskera att äventyra återvändandeförfarandet.

Artikel 88

Syfte med behandling av personuppgifter

1. Byrån får endast behandla personuppgifter i följande syften:
 - (a) För att utföra sina uppgifter att organisera och samordna gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödenheterna för migrationshantering i enlighet med artikel 47.

- (b) För att utföra sina uppgifter att stödja medlemsstater och tredjeländer med åtgärder inför och i samband med återvändande, driva system för förvaltning av återvändande samt samordna eller organisera återvändandeinsatser och tillhandahålla medlemsstater och tredjeländer tekniskt och operativt stöd i enlighet med artikel 49.
 - (c) Underlätta informationsutbyte med medlemsstaterna, Easo, Europol eller Eurojust i enlighet med artikel 89.
 - (d) För byråns riskanalyser i enlighet med artikel 30.
 - (e) För att identifiera och spåra fartyg via Eurosur i enlighet med artikel 90.
 - (f) För administrativa uppgifter.
2. En medlemsstat eller en annan unionsbyrå som överför personuppgifter till byrån ska fastställa för vilket eller vilka ändamål dessa uppgifter ska behandlas i enlighet med punkt 1. Byrån får behandla sådana personuppgifter för annat ändamål, som också omfattas av punkt 1, endast om den som lämnat personuppgifterna samtyckt därtill.
 3. När personuppgifter överförs kan medlemsstaterna och andra unionsbyråer ange eventuella allmänna eller specifika begränsningar för åtkomst till eller användning av dessa uppgifter, inbegripet vad avser överföring, radering eller förstöring av dem. I de fall där behovet av sådana begränsningar framkommer efter överföringen av personuppgifter, ska de underrätta byrån om detta. Byrån ska efterleva dessa begränsningar.

Artikel 89

Behandling av personuppgifter som samlats in under gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba gränsinsatser och av stödenheter för migrationshantering

1. Byrån ska endast behandla följande kategorier av personuppgifter som samlats in och överförts till den av medlemsstaterna, av dess personal eller av Easo, Europol eller Eurojust i samband med gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba gränsinsatser, eller av stödenheter för migrationshantering:
 - (a) Personuppgifter för personer som av medlemsstaternas behöriga myndigheter och av Easo, Europol eller Eurojust på rimliga grunder misstänks för att vara inblandade i gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel eller terrorism.
 - (b) Personuppgifter för personer som utan tillstånd passerat de yttre gränserna och vilkas uppgifter samlats in av byråns enheter, inbegripet när de agerar inom ramen för stödenheter för migrationshantering.
 - (c) Nummer på fordonsregistreringsskyltar, fordonsidentifieringsnummer, telefonnummer eller identifieringsnummer för fartyg, vilka är kopplade till de personer som det hänvisas till i leden a och b och vilka är nödvändiga för att utreda och analysera rutten och metoder som används för olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet.
2. Byrån får behandla personuppgifter enligt punkt 1 i följande fall:

- (a) När informationsutbyte med Easo, Europol eller Eurojust är nödvändigt för användning inom ramen för deras respektive uppdrag och i enlighet med artikel 69.
 - (b) När överföring till myndigheter i de relevanta medlemsstaterna som är ansvariga för gränskontroll, migration, asyl eller brottsbekämpning är nödvändig för utförande av deras uppgifter i enlighet med unionsrätt och nationell lagstiftning.
 - (c) När överföring till myndigheter i de relevanta medlemsstaterna, de mottagande tredjeländerna eller till internationella organisationer är nödvändig i syfte att identifiera tredjelandsmedborgare, erhålla resehandlingar, möjliggöra eller stödja återvändande.
 - (d) När det är nödvändigt för att utarbeta riskanalyser.
 - (e) I särskilda fall, när byrån får kännedom om att personuppgifter som den behandlar under utförandet av sina uppgifter är absolut nödvändiga för de brottsbekämpande myndigheterna i syfte att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra allvarlig brottslighet.
3. Personuppgifter ska raderas så snart de har överförts till Easo, Europol eller Eurojust eller till medlemsstaternas behöriga myndigheter eller så snart de har använts för utarbetandet av riskanalyser. Lagringstiden får under inga omständigheter överstiga 90 dagar efter den dag då uppgifterna samlades in. I resultaten av riskanalyser ska uppgifterna vara anonymiserade. Bestämmelserna i denna punkt ska inte tillämpas på uppgifter som behandlas i syfte att utföra återvändanderelaterade uppgifter.

Artikel 90

Behandling av personuppgifter inom ramen för Eurosur

1. Om den nationella situationsbilden kräver behandling av personuppgifter ska dessa uppgifter behandlas i enlighet med relevanta unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om skydd av personuppgifter. Varje medlemsstat ska utse den myndighet som ska anses vara personuppgiftsansvarig i enlighet med artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 och som ska ha det centrala ansvaret för den medlemsstatens behandling av uppgifter. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen uppgifter om denna myndighet.
2. Identifieringsnummer för fartyg och luftfartyg är de enda personuppgifter som kan behandlas i den europeiska situationsbilden och i de specifika situationsbilderna.
3. Utbyte av personuppgifter med tredjeländer inom ramverket för Eurosur ska begränsas till vad som är strikt nödvändigt för tillämpningen av denna förordning. Utbytet ska ske i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och relevanta nationella bestämmelser om skydd av personuppgifter.
4. Härmed förbjuds allt sådant informationsutbyte enligt artiklarna 73.2, 74.3 och 75.3 som ger ett tredjeland information som kan användas för att identifiera personer eller grupper av personer vars begäran om internationellt skydd håller på att behandlas eller personer eller grupper av personer som löper en allvarlig risk att utsättas för tortyr eller andra former av omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning eller någon annan kränkning av de grundläggande rättigheterna.

5. Det ska vara förbjudet att föra vidare eller på annat sätt förmedla information som utbyts i enlighet med artiklarna 73.2, 74.3 och 75.3 till andra tredjeländer eller tredje parter.

Artikel 91

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Byrån ska anta sina egna säkerhetsbestämmelser på grundval av principerna och reglerna i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-klassificerade uppgifter, bland annat bestämmelser om utbyte med tredjestater, behandling och lagring av sådana uppgifter, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 och 2015/444. Varje administrativt arrangemang om utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med de relevanta myndigheterna i en tredjestat eller, i avsaknad av ett sådant arrangemang, ad hoc-utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i undantagsfall till dessa myndigheter ska ha godkänts av kommissionen på förhand.
2. Säkerhetsbestämmelserna ska antas av styrelsen efter kommissionens godkännande.
3. Klassificering ska inte utesluta att information görs tillgänglig för Europaparlamentet. Överföring och hantering av uppgifter och handlingar som överförs till Europaparlamentet i enlighet med denna förordning ska godkännas av kommissionen.

AVSNITT 3

BYRÅNS ALLMÄNNA RAMVERK OCH ORGANISATION

Artikel 92

Rättslig ställning och säte

1. Byrån ska vara ett unionsorgan. Den ska vara en juridisk person.
2. Byrån ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella rätten. Byrån ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstol.
3. Byrån ska vara oberoende vid genomförandet av sitt tekniska och operativa uppdrag.
4. Byrån ska företräddas av den verkställande direktören.
5. Byråns säte ska vara Warszawa, Polen.

Artikel 93

Överenskommelse om sätet

1. De nödvändiga arrangemangen beträffande byråns lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten, samt de särskilda regler som är tillämpliga för den verkställande direktören, de vice verkställande direktörerna, ledamöterna i styrelsen, byråns personal och personalens familjemedlemmar i den medlemsstaten, ska fastställas i en överenskommelse om sätet mellan byrån och den medlemsstat där den har sitt säte.

2. Överenskommelsen om sätet ska ingås efter godkännande av styrelsen.
3. Den medlemsstat där byrån har sitt säte ska säkerställa bästa möjliga verksamhetsvillkor för byrån, inklusive en flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning samt lämpliga transportförbindelser.

Artikel 94

Personal

1. Byråns ordinarie personal ska omfattas av tjänsteföreskrifter för tjänstemän vid Europeiska unionen (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*), anställningsvillkor för övriga anställda vid unionen (nedan kallade *anställningsvillkoren*), som fastställts i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁴⁴, samt de bestämmelser som antagits efter överenskommelse mellan unionens institutioner för att ge verkan åt dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor.
2. Anställningsorten ska i princip fastställas till att vara i den medlemsstat där byråns säte är beläget.
3. De anställda som omfattas av anställningsvillkoren ska i princip inledningsvis anställas för en tidsbegränsad period på fem år. Deras avtal får i princip endast förnyas en gång för en tidsbegränsad period på högst fem år. Om avtalet därefter förnyas ska det gälla tills vidare.
4. Styrelsen får bevilja en månatlig differentierad betalning till byråns ordinarie personal. Denna differentierade betalning ska beräknas som en procentsats av lönen för varje berörd anställd. Procentsatsen får inte överstiga skillnaden mellan 100 % och den korrekteringskoefficient som är tillämplig på anställningsorten och ska regelbundet ses över. Innan denna förmån beviljas ska vederbörlig hänsyn tas till den totala ersättning som de enskilda anställda erhåller, inbegripet ersättning för kostnader i samband med tjänsteresor.

Styrelsen ska fastställa regler för tillämpningen av denna punkt med kommissionens förhandsgodkännande. Senast 2024 ska styrelsen se över dessa regler med kommissionens förhandsgodkännande.
5. Vid genomförandet av artiklarna 32, 45 och 53.2 måste den som utses till samordnare eller sambandsman utses bland sådan personal vid byrån som omfattas av tjänsteföreskrifterna eller avdelning II i anställningsvillkoren. Vid genomförandet av artikel 56 måste den som utplaceras som enhetsmedlem utses bland sådan personal vid byrån som omfattas av tjänsteföreskrifterna eller anställningsvillkoren.
6. Styrelsen ska i samförstånd med kommissionen anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna.
7. Efter förhandsgodkännande från kommissionen ska styrelsen anta bestämmelser om den operativa personal från medlemsstaterna som ska utstationeras till byrån i enlighet med artikel 57 och vid behov uppdatera dem. Dessa bestämmelser ska ta hänsyn till det faktum att den operativa personalen utstationeras som enhetsmedlemmar och har de uppgifter och befogenheter som avses i artikel 83.

⁴⁴ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013, EUT L 287, 29.10.2013, s. 15.

Bestämmelserna ska innehålla villkoren för utstationering. I förekommande fall ska styrelsen sträva efter förenlighet med de bestämmelser som gäller för ersättning för kostnader i samband med tjänsteresor för den ordinarie personalen.

Artikel 95

Immunitet och privilegier

Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska tillämpas på byrån och dess ordinarie personal.

Artikel 96

Ansvar

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt skiljedomsklausul i ett avtal som byrån ingått.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska byrån, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som orsakats av dess avdelningar eller av dess personal under tjänsteutövning.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att avgöra tvister om ersättning för sådan skada som avses i punkt 3.
5. Byråpersonalens personliga ansvar gentemot byrån ska regleras av de bestämmelser i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren som är tillämpliga på dem.

Artikel 97

Byråns lednings- och förvaltningsstruktur

Byråns lednings- och förvaltningsstruktur ska omfatta följande:

- (a) En styrelse.
- (b) En verkställande direktör.
- (c) Vice verkställande direktörer.
- (d) Ett rådgivande forum.
- (e) Ett ombud för grundläggande rättigheter.

Artikel 98

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska vara ansvarig för att fatta byråns strategiska beslut i enlighet med denna förordning.
2. Styrelsen ska göra följande:
 - (a) Utnämna den verkställande direktören på förslag från kommissionen i enlighet med artikel 105.

- (b) Utnämna de vice verkställande direktörerna på förslag från kommissionen i enlighet med artikel 105.
- (c) Anta ett beslut om att inrätta ett lokalkontor eller om förlängd varaktighet i enlighet med artikel 60.6.
- (d) Anta beslut om utförande av sårbarhetsanalysen i enlighet med artikel 33.1 och 33.9, varvid besluten om åtgärder antagna enligt artikel 33.9 ska fattas med två tredjedels majoritet bland de röstberättigade ledamöterna.
- (e) Anta beslut om förteckningarna över de obligatoriska uppgifter och data som de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning och återvändande ska utbyta med byrån så att byrån kan utföra sina uppgifter.
- (f) Anta beslut om fastställande av en gemensam integrerad modell för riskanalys i enlighet med artikel 30.1.
- (g) Anta beslut om typen av och villkoren för utplacering av sambandsmän i medlemsstaterna i enlighet med artikel 32.2.
- (h) Anta en teknisk och operativ strategi för den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med artikel 85.5.
- (i) Anta ett beslut om profiler och antal av operativ personal för gränsförvaltning och migrationshantering inom den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår i enlighet med artikel 55.4.
- (j) Anta en årlig verksamhetsrapport om byråns verksamhet för det föregående året och senast den 1 juli översända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten;
- (k) Före den 30 november varje år, med vederbörligt beaktande av kommissionens yttrande och med två tredjedels majoritet av de röstberättigade ledamöterna, anta ett samlat programdokument med bland annat byråns fleråriga program och dess arbetsprogram för det påföljande året och översända detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (l) Fastställa förfaranden för den verkställande direktörens beslut om byråns tekniska och operativa uppgifter.
- (m) Med två tredjedels majoritet av de röstberättigade ledamöterna anta byråns årsbudget och utöva andra uppgifter med avseende på byråns budget i enlighet med avsnitt 5 i detta kapitel.
- (n) Vara ansvarig för disciplinära åtgärder gentemot den verkställande direktören och, i samförstånd med den verkställande direktören, gentemot de vice verkställande direktörerna.
- (o) Fastställa sin arbetsordning.
- (p) Fastställa byråns organisationsstruktur och anta byråns personalpolitik.

- (q) Anta en strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, och därvid ta hänsyn till kostnaderna och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.
- (r) Anta interna bestämmelser för att förebygga och hantera intressekonflikter avseende ledamöterna.
- (s) I enlighet med punkt 8, med avseende på byråns personal utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren tilldelas den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal (nedan kallade *tillsättningsmyndighetsbefogenheter*).
- (t) Anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna.
- (u) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar som utförs av Olaf.
- (v) Anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 10.2 andra stycket.
- (w) Utse en räkenskapsförare, som omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren, som ska vara helt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter.
- (x) Fatta beslut om en gemensam metod för sårbarhetsanalyser, inbegripet objektiva kriterier mot bakgrund av vilka byrån ska utföra sårbarhetsanalysen, samt uppgift om dessa analysers frekvens och om hur senare sårbarhetsanalyser ska utföras.
- (y) Fatta beslut om utökad analys och övervakning av en medlemsstat enligt artikel 33.2.
- (z) Utse ett ombud för grundläggande rättigheter i enlighet med artikel 107.1.
- (å) Godkänna samarbetsavtal med tredjeländer.
- (ä) Efter förhandsgodkännande från kommissionen anta byråns säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som avses i artikel 91.
- (ö) Utse en säkerhetsansvarig, som omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren, som ska ansvara för säkerheten inom byrån, inbegripet skydd av känsliga och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Den årliga verksamhetsrapporten, som det hänvisas till i led j, ska offentliggöras.

3. För att styrelsens förslag till beslut enligt punkt 2 angående specifik verksamhet i byråns regi som ska genomföras vid, eller i omedelbar närhet av, en viss medlemsstats yttre gräns ska kunna antas, krävs att den ledamot av styrelsen som företräder medlemsstaten i fråga röstar för förslaget.

4. Styrelsen får ge råd till den verkställande direktören i alla frågor som hänför sig till utvecklingen av den operativa förvaltningen av de yttre gränserna och återvändande, däribland forskningsrelaterad verksamhet.

5. Om Irland och/eller Förenade kungariket begär att få delta i specifik verksamhet, ska styrelsen fatta beslut om detta.

Styrelsen ska besluta från fall till fall och med absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter. Styrelsen ska vid beslutet överväga om Irlands och/eller Förenade kungarikets deltagande bidrar till resultatet av verksamheten i fråga. Irlands och/eller Förenade kungarikets finansiella bidrag till den verksamhet som begäran om deltagande avser ska fastställas i beslutet.

6. Styrelsen ska varje år till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade *budgetmyndigheten*) översända all information som är av betydelse för resultaten av de utvärderingsförfaranden som byrån genomfört.

7. Styrelsen får upprätta ett verkställande organ som består av högst fyra företrädare för styrelsen, inbegripet dess ordförande, och en företrädare för kommissionen, för att bistå styrelsen och den verkställande direktören vid utarbetandet av beslut, program och verksamhet som ska antas av styrelsen, och fatta vissa preliminära, brådskande beslut på styrelsens vägnar när det är nödvändigt. Det verkställande organet får inte fatta beslut som måste antas med antingen två tredjedels eller tre fjärdedels majoritet i styrelsen. Styrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter till det verkställande organet, särskilt om detta förbättrar byråns effektivitet. Den får inte till det verkställande organet delegera uppgifter avseende beslut som kräver antingen två tredjedels eller tre fjärdedels majoritet i styrelsen.

8. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren om att till den verkställande direktören delegera relevanta tillsättningsmyndighetsbefogenheter och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.

Om särskilda omständigheter så kräver får styrelsen genom beslut tillfälligt dra in delegeringen av tillsättningsmyndighetens befogenheter till den verkställande direktören och de befogenheter som vidaredelegerats av den senare. Styrelsen får då själv utöva dessa befogenheter eller delegera dem till en av sina ledamöter eller någon annan i personalen än den verkställande direktören.

Artikel 99

Styrelsens sammansättning

1. Utan att det hindrar tillämpningen av punkt 3 ska styrelsen bestå av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen, alla med rösträtt. Varje medlemsstat ska därför utse en ledamot till styrelsen samt en suppleant som ska företräda ledamoten i dennes frånvaro. Kommissionen ska utse två ledamöter och deras suppleanter. Mandatperioden ska vara fyra år. Mandatperioden ska kunna förlängas.
2. Styrelseledamöterna ska utses på grundval av att de besitter relevant erfarenhet, och relevant sakkunskap, på hög nivå vad gäller operativt samarbete i fråga om

gränsförvaltning och återvändande samt relevanta kunskaper i fråga om ledarskap, förvaltning och budget. Medlemsstaterna och kommissionen ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.

3. Länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska delta i byråns arbete. De ska ha var sin företrädare och var sin suppleant i styrelsen. Överenskommelser som utvecklats enligt relevanta bestämmelser i deras associeringsavtal som anger på vilket sätt och i vilken utsträckning dessa länder kommer att delta i byråns verksamhet samt de närmare reglerna för detta deltagande, inklusive bestämmelser om finansiella bidrag och personal, ska tillämpas.

Artikel 100

Flerårig programplanering och årliga arbetsprogram

1. Styrelsen ska senast den 30 november varje år anta ett programdokument med bland annat byråns fleråriga programplanering och dess årliga arbetsprogram för påföljande år, baserat på ett förslag från den verkställande direktören som godkänts av styrelsen. Det slutliga programdokumentet ska antas efter ett positivt yttrande från kommissionen när det gäller den fleråriga programplaneringen, efter att ha hört Europaparlamentet. Om byrån beslutar att inte beakta delar av kommissionens yttrande ska den lämna en utförlig motivering. Styrelsen ska vidarebefordra detta dokument till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
2. Det dokument som avses i punkt 1 blir definitivt när den allmänna budgeten har antagits slutligt. Det ska vid behov anpassas i enlighet därmed.
3. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa övergripande strategisk planering på medellång och lång sikt med mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och resursplanering, däribland flerårig budget, personalbehov och utvecklingen av byråns egen kapacitet. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa de strategiska områden som kräver insatser och förklara vad som behöver göras för att nå målen. Den ska innehålla en strategi för förbindelserna med tredjeländer och internationella organisationer samt åtgärder kopplade till denna strategi.
4. Den fleråriga programplaneringen ska genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram, och ska vid behov uppdateras för att följa upp resultaten från den utvärdering som genomförts enligt artikel 116. Slutsatserna av utvärderingarna ska också, när så är lämpligt, avspeglas i det årliga arbetsprogrammet för det följande året.
5. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla en beskrivning av den verksamhet som ska finansieras, inklusive detaljerade målsättningar och förväntade resultat, bland annat resultatindikatorer. Programmet ska också innehålla en uppgift om de ekonomiska och personella resurser som anslagits för varje verksamhet, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med den fleråriga programplaneringen. Det ska tydligt framgå vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med det föregående budgetåret.
6. Det årliga arbetsprogrammet ska antas i enlighet med unionens lagstiftningsprogram på relevanta områden för förvaltningen av de yttre gränserna och återvändanden.

7. Styrelsen ska ändra det årliga arbetsprogrammet om byrån får nya uppgifter efter det att ett årligt arbetsprogram har antagits.
8. Varje betydande ändring av det årliga arbetsprogrammet, särskilt en förändring som leder till en omfördelning av budgetmedel som överstiger 2 procent av den årliga budgeten, ska antas enligt samma förfarande som det som tillämpas vid antagandet av det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får till den verkställande direktören delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet.

Artikel 101

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om han eller hon är förhindrad att utföra sina arbetsuppgifter.
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska löpa ut när deras respektive uppdrag som styrelseledamot upphör. Om inte annat följer av denna bestämmelse ska mandatperioderna för ordföranden och vice ordföranden vara fyra år. Deras mandatperiod ska kunna förlängas en gång.

Artikel 102

Styrelsens sammanträden

1. Styrelsens sammanträden ska sammankallas av dess ordförande.
2. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter. Styrelsen får vid behov hålla gemensamma sammanträden med styrelsen för Europeiska unionens asylbyrå och Europol.
4. Irland ska inbjudas att delta i styrelsens sammanträden.
5. Förenade kungariket ska inbjudas att delta i styrelsens sammanträden som äger rum före dagen för Förenade kungarikets utträde ur unionen.
6. Företrädare för Europeiska unionens asylbyrå och Europol ska inbjudas att delta i styrelsens sammanträden. Styrelsen får också bjuda in en företrädare för relevanta unionsinstitutioner, -organ och -byråer.
7. Styrelsen får, i enlighet med sin arbetsordning, bjuda in alla personer vars åsikter kan vara av intresse att delta i dess sammanträden som observatörer.
8. Styrelseledamöterna får, om annat inte följer av bestämmelserna i styrelsens arbetsordning, biträdas av rådgivare eller experter.
9. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

Artikel 103

Omröstning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 55.4, artikel 98.2 punkterna 3, 9 och 13 samt artiklarna 100.1 och 105.2 och 105.4 ska styrelsen fatta sina beslut med absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter.
2. Varje ledamot ska ha en röst. Om en ledamot är frånvarande ska suppleanten ha rätt att utöva ledamotens rösträtt. Den verkställande direktören får inte rösta.
3. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska anges i arbetsordningen. Dessa bestämmelser ska inbegripa de villkor under vilka en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt vid behov eventuella krav avseende beslutförhet.
4. Företrädare för länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket har begränsad rösträtt i enlighet med deras respektive avtal. För att de anslutna länderna ska kunna utöva sin rösträtt ska byrån på dagordningen ange vilka frågor som omfattas av begränsad rösträtt.

Artikel 104

Den verkställande direktörens uppgifter och befogenheter

1. Byrån ska ledas av den verkställande direktören som ska ha en fullständigt oberoende ställning i utförandet av sina arbetsuppgifter. Utan att det påverkar tillämpningen av unionsinstitutionernas eller styrelsens befogenheter får den verkställande direktören varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
2. Europaparlamentet eller rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om utförandet av hans eller hennes arbetsuppgifter. Detta inbegriper rapportering om genomförandet och övervakningen av strategin för grundläggande rättigheter, byråns årliga verksamhetsrapport för närmast föregående år, arbetsprogrammet för påföljande år och byråns fleråriga programplanering eller andra frågor som rör byråns verksamhet. Den verkställande direktören ska även göra ett uttalande inför Europaparlamentet när så begärs och regelbundet rapportera till denna institution.
3. Den verkställande direktören är ansvarig för förberedelse och genomförande av de strategiska beslut som fattas av styrelsen samt för beslutsfattande som rör byråns operativa verksamhet i enlighet med denna förordning. Den verkställande direktören ska ha följande arbetsuppgifter och befogenheter:
 - (a) Föreslå, förbereda och genomföra strategiska beslut, program och verksamheter som antas av styrelsen inom ramen för denna förordning, dess genomförandebestämmelser och annan tillämplig lagstiftning.
 - (b) Vidta alla nödvändiga åtgärder, däribland besluta om interna administrativa anvisningar och offentliggöra meddelanden för att säkerställa att den dagliga förvaltningen och verksamheten vid byrån fungerar enligt bestämmelserna i denna förordning.
 - (c) Varje år utarbeta ett utkast till ett samlat programdokumentet och lägga fram det för styrelsen för godkännande innan det skickas till institutionerna senast den 31 januari.

- (d) Varje år utarbeta en årlig verksamhetsrapport om byråns verksamhet och lägga fram den för styrelsen.
- (e) Utarbeta ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter som en del av det samlade programdokumentet i enlighet med artikel 111 samt genomföra budgeten i enlighet med artikel 112.
- (f) Delegera sina befogenheter till annan personal inom byrån enligt bestämmelser som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 98.2 punkt 15.
- (g) Anta en rekommendation om åtgärder i enlighet med artikel 33.9, inklusive beslut med förslag om att medlemsstater inleder och genomför gemensamma insatser, snabba gränsinsatser eller andra åtgärder som avses i artikel 37.2.
- (h) Utvärdera, godkänna och samordna medlemsstaternas förslag till gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser i enlighet med artikel 38.3.
- (i) Utvärdera, godkänna och samordna medlemsstaters begäran om gemensamma återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner i enlighet med artiklarna 51 och 54.
- (j) Säkerställa att de operativa planer som avses i artiklarna 39, 43 och 54.4 genomförs.
- (k) Bedöma medlemsstatens begäran om stöd till stödenheter för migrationshantering och bedöma dess behov, i samråd med relevanta unionsbyråer i enlighet med artikel 41.3.
- (l) Säkerställa att det kommissionsbeslut som avses i artikel 43.1 genomförs.
- (m) Dra tillbaka finansiering av verksamhet i enlighet med artikel 47.
- (n) Utvärdera resultaten av verksamhet i enlighet med artikel 48.
- (o) Fastställa den minsta mängd teknisk utrustning som krävs för att tillgodose byråns behov, särskilt för att genomföra gemensamma insatser, utplacera stödenheter för migrationshantering, genomföra snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner i enlighet med artikel 64.5.
- (p) Föreslå att det inrättas ett lokalkontor eller förlängd varaktighet för ett sådant i enlighet med artikel 60.6.
- (q) Utse chefer för lokalkontoren i enlighet med artikel 69.2.
- (r) Utarbeta en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom undersökningar utförda av Olaf, samt ge en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och till styrelsen regelbundet.
- (s) Skydda unionens ekonomiska intressen genom att vidta förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom att utföra effektiva kontroller och genom att, om oriktigheter upptäcks, återkräva

felaktigt utbetalda belopp och vid behov tillämpa effektiva, proportionerliga och avskräckande administrativa åtgärder och ekonomiska påföljder.

- (t) Utarbeta en bedrägeribekämpningsstrategi för byrån och lägga fram den för styrelsen för godkännande.
- 4. Den verkställande direktören ska ansvara för sin verksamhet inför styrelsen.
- 5. Den verkställande direktören ska vara byråns rättsliga företrädare.

Artikel 105

Utnämning av den verkställande direktören och vice verkställande direktörer

1. Kommissionen ska föreslå minst tre kandidater till tjänsten som verkställande direktör och till var och en av tjänsterna som vice verkställande direktör på grundval av en förteckning som upprättats efter det att tjänsten har utannonserats i *Europeiska unionens officiella tidning* samt, om det är lämpligt, i annan press eller på webbplatser.
2. Den verkställande direktören ska utnämnas av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad förvaltnings- och ledningskompetens på hög nivå, inklusive relevant yrkeserfarenhet i chefsställning inom området förvaltning av de yttre gränserna och återvändande, på det förslag från kommissionen som avses i punkt 1. De kandidater som kommissionen föreslår ska före utnämningen bli ombedda att göra ett uttalande inför det eller de ansvariga utskotten i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna.

Efter ett sådant uttalande ska Europaparlamentet anta ett yttrande med synpunkter där det kan ange en preferenskandidat.

Styrelsen ska utnämna den verkställande direktören med beaktande av dessa synpunkter. Styrelsen ska fatta sitt beslut med två tredjedels majoritet av alla röstberättigade ledamöter.

Om styrelsen beslutar att utnämna en annan kandidat än den som Europaparlamentet angett som sin preferenskandidat, ska styrelsen skriftligen meddela Europaparlamentet och rådet om på vilket sätt Europaparlamentets yttrande beaktades.

Befogenheten att avsätta den verkställande direktören ska ligga hos styrelsen, på kommissionens förslag.

3. Den verkställande direktören ska biträdas av tre vice verkställande direktörer. Varje vice verkställande direktör ska tilldelas ett särskilt ansvarsområde. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder ska han eller hon ersättas av en av de vice verkställande direktörerna.
4. De vice verkställande direktörerna ska utnämnas av styrelsen på de förslag av kommissionen som avses i punkt 1, efter samråd med den verkställande direktören, på grundval av meriter och lämplig förvaltnings- och ledningskompetens, inbegripet relevant yrkeserfarenhet av förvaltning av de yttre gränserna och återvändande. Styrelsen ska fatta sitt beslut med två tredjedels majoritet av alla röstberättigade ledamöter.

Styrelsen ska också ha befogenhet att avsätta de vice verkställande direktörerna i enlighet med det förfarande som anges i första stycket.

5. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska kommissionen göra en utvärdering där hänsyn tas till en bedömning av den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.
6. Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärdering som avses i punkt 5, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång, med ytterligare en period på högst fem år.
7. De vice verkställande direktörernas mandatperiod ska vara fem år. Styrelsen kan förlänga mandatperioden en gång, med ytterligare en period på högst fem år.
8. Den verkställande direktören och de vice verkställande direktörerna ska anställas som tillfälligt anställda vid byrån i enlighet med artikel 2 a i anställningsvillkoren.

Artikel 106

Rådgivande forum

1. Byrån ska inrätta ett rådgivande forum för att bistå den verkställande direktören och styrelsen med oberoende rådgivning i frågor om grundläggande rättigheter.
2. Byrån ska bjuda in Easo, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Förenta nationernas höge flyktingkommissarie och andra relevanta organisationer att delta i det rådgivande forumet. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen besluta om det rådgivande forumets sammansättning samt om formerna för överföring av information till det rådgivande forumet. Det rådgivande forumet ska, efter samråd med styrelsen och den verkställande direktören, fastställa sina arbetsmetoder och sitt arbetsprogram.
3. Samråd ska ske med det rådgivande forumet om vidareutvecklingen och genomförandet av strategin för grundläggande rättigheter, om inrättandet av systemet för klagomål samt om uppförandekoder och gemensamma läroplaner.
4. Det rådgivande forumet ska utarbeta en årsrapport om sin verksamhet. Den rapporten ska göras tillgänglig för allmänheten.
5. Utan att det påverkar de uppgifter som ombudet för grundläggande rättigheter har ska det rådgivande forumet ha faktisk tillgång till all information om respekten för de grundläggande rättigheterna, bl.a. genom att avlägga besök på platsen för gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser om värdmedlemsstaten lämnar sitt samtycke, och besök i hotspot-områden eller kontrollerade centrum samt på platsen för återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner.

Artikel 107

Ett ombud för grundläggande rättigheter

1. Styrelsen ska utse ett ombud för grundläggande rättigheter. Han eller hon ska ha till uppgift att bidra till byråns strategi för grundläggande rättigheter, övervaka dess efterlevnad av grundläggande rättigheter och främja respekten för grundläggande rättigheter inom byrån. Ombudet för grundläggande rättigheter ska ha nödvändig kompetens och erfarenhet på området grundläggande rättigheter.
2. Ombudet för grundläggande rättigheter ska vara oberoende vid fullgörandet av sina uppgifter. Han eller hon ska rapportera direkt till styrelsen och samarbeta med det rådgivande forumet. Ombudet för grundläggande rättigheter ska rapportera på detta

sätt regelbundet och därigenom bidra till systemet för övervakning av de grundläggande rättigheterna.

3. Ombudet för grundläggande rättigheter ska höras om den operativa plan som utarbetas i enlighet med artiklarna 39, 43, 54.4 och 75.3. Han eller hon ska ha tillgång till all information om respekten för de grundläggande rättigheterna i hela byråns verksamhet.

Artikel 108

System för klagomål

1. I samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter ska byrån vidta de åtgärder som krävs för att i enlighet med denna artikel inrätta ett system för klagomål i syfte att övervaka och säkerställa respekten för de grundläggande rättigheterna inom all verksamhet vid byrån.
2. Den som direkt påverkas av personalens agerande i samband med en gemensam insats, ett pilotprojekt, en snabb gränsinsats, en utplacering av en stödenhet för migrationshantering, en gemensam återvändandeinsats eller en återvändandeintervention, och som anser att de egna grundläggande rättigheterna kränkts på grund av detta agerande, eller den som representerar en sådan person, får lämna in ett skriftligt klagomål till byrån.
3. Endast motiverade klagomål som avser konkreta kränkningar av de grundläggande rättigheterna kan tas upp till prövning.
4. Ombudet för grundläggande rättigheter ansvarar för handläggningen av klagomål som byrån mottagit i enlighet med rätten till god förvaltning. Ombudet för grundläggande rättigheter ska i detta syfte bedöma om klagomålet kan tas upp till prövning, registrera klagomål som kan tas upp till prövning, vidarebefordra alla registrerade klagomål till den verkställande direktören, vidarebefordra klagomål som avser enhetsmedlemmar till hemmedlemsstaten, underrätta medlemsstatens behöriga myndighet eller behöriga organ för de grundläggande rättigheterna, samt registrera och säkerställa byråns eller medlemsstatens uppföljning.
5. I enlighet med rätten till god förvaltning ska den klagande, om klagomålet kan tas upp till prövning, underrättas om att klagomålet registrerats, att en bedömning inletts och att ett svar kan väntas så snart det finns tillgängligt. Om ett klagomål vidarebefordras till nationella myndigheter eller organ ska klaganden få deras kontaktuppgifter. Om klagomålet inte kan tas upp till prövning ska klaganden underrättas om skälen till detta och, om möjligt, om andra sätt att hantera frågan.

Varje beslut ska meddelas i skriftlig form och åtföljas av en motivering.

6. När ett registrerat klagomål avser personal vid byrån ska den verkställande direktören säkerställa lämplig uppföljning i samråd med ombudet för grundläggande rättigheter, däribland disciplinära åtgärder vid behov. Den verkställande direktören ska inom en fastställd tidsram rapportera till ombudet för grundläggande rättigheter om resultaten och den uppföljning byrån gör till följd av ett klagomål, däribland disciplinära åtgärder vid behov.

Om ett klagomål rör dataskyddsfrågor ska den verkställande direktören involvera byråns dataskyddsombud. Ombudet för grundläggande rättigheter och dataskyddsombudet ska skriftligen upprätta ett samförståndsavtal som anger deras arbetsfördelning och samarbete när det gäller mottagna klagomål.

7. Vid registrering av ett klagomål som avser en enhetsmedlem i en värdmedlemsstat eller en enhetsmedlem från andra deltagande medlemsstater, inbegripet utstationerade medlemmar eller nationella experter, ska hemmedlemsstaten säkerställa lämplig uppföljning, däribland disciplinära åtgärder vid behov eller andra åtgärder i enlighet med nationell rätt. Den berörda medlemsstaten ska rapportera till ombudet för grundläggande rättigheter om resultaten och den uppföljning som görs till följd av klagomålet inom en fastställd tidsperiod och, om nödvändigt, därefter med jämna mellanrum. Byrån ska följa upp ärendet om ingen rapport tas emot från den berörda medlemsstaten.
8. Om en enhetsmedlem konstateras ha överträtt grundläggande rättigheter eller skyldigheter i fråga om internationellt skydd, får byrån begära att medlemsstaten omedelbart avlägsnar medlemmen från den verksamhet som rör byrån eller den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår.
9. Ombudet för grundläggande rättigheter ska rapportera till den verkställande direktören och styrelsen om byråns och medlemsstaternas prövning och uppföljning till följd av klagomål. Byrån ska ta med information om systemet för klagomål i sin årsrapport.
10. Ombudet för grundläggande rättigheter ska, i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1–9 och efter samråd med det rådgivande forumet, upprätta ett standardformulär för klagomål, i vilket det ska uppställas krav på detaljerad och preciserad information om den påstådda kränkningen av de grundläggande rättigheterna. Ombudet för grundläggande rättigheter ska också fastställa ytterligare närmare bestämmelser vid behov. Ombudet för grundläggande rättigheter ska lämna in formuläret och sådana ytterligare närmare bestämmelser till den verkställande direktören och styrelsen.

Byrån ska säkerställa att information om möjligheten och förfarandet för att framföra ett klagomål är lättillgänglig, även för utsatta personer. Standardformuläret för klagomål ska finnas tillgängligt på byråns webbplats och på papper i samband med all byråns verksamhet, på språk som tredjelandsmedborgare förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Klagomål ska prövas av ombudet för grundläggande rättigheter även om de inte lämnats in på standardformuläret för klagomål.
11. Alla personuppgifter i klagomål ska handläggas och behandlas av byrån, inbegripet ombudet för grundläggande rättigheter, i enlighet med [förordning (EG) nr 45/2001] och av medlemsstaterna i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680.

När en klagande lämnar in ett klagomål ska klaganden anses lämna samtycke till att byrån och ombudet för grundläggande rättigheter behandlar dennes personuppgifter i den mening som avses i artikel 5 d i [förordning (EG) nr 45/2001].

För att skydda klagandenas intressen ska klagomål behandlas konfidentiellt av ombudet för grundläggande rättigheter i enlighet med nationell rätt och unionsrätt, såvida inte klaganden uttryckligen avstår från denna rätt. Om klaganden avstår från rätten till konfidentiell behandling ska denne anses ha lämnat sitt samtycke till att ombudet för grundläggande rättigheter eller byrån röjer klagandens identitet för de behöriga myndigheterna eller organen i ärendet om så är nödvändigt.

Artikel 109
Språkordning

1. Bestämmelserna i förordning nr 1⁴⁵ ska tillämpas på byrån.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av beslut som fattats med stöd av artikel 342 i EUF-fördraget ska den årliga verksamhetsrapport och det årliga arbetsprogram som avses i artikel 98.2 punkterna 10 och 11 framställas på alla unionens officiella språk.
3. De översättningar som krävs för byråns arbete ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 110
Öppenhet och kommunikation

1. Byrån ska omfattas av förordning (EG) nr 1049/2001 när den behandlar ansökningar om tillgång till handlingar som den innehar.
2. Byrån ska på eget initiativ kommunicera om ärenden som omfattas av dess uppgifter. Den ska offentliggöra relevant information, bland annat den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 98.2 punkt 10 och säkerställa, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 91, särskilt att allmänheten och alla intresserade snabbt får objektiv, uttömmande, tillförlitlig och lättbegriplig information om dess arbete. Den ska göra detta utan att avslöja operativ information som, om den offentliggjordes, skulle äventyra målen med insatserna.
3. Styrelsen ska fastställa de praktiska arrangemangen för tillämpningen av punkterna 1 och 2.
4. Varje fysisk eller juridisk person har rätt att skriftligen vända sig till byrån på något av unionens officiella språk. Han eller hon har rätt att få svar på samma språk.
5. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för att ett klagomål ges in till Europeiska ombudsmannen eller för en talan vid Europeiska unionens domstol enligt villkoren i artikel 228 respektive 263 i EUF-fördraget.

AVSNITT 5
FINANSIELLA KRAV

Artikel 111
Budget

1. Byråns intäkter ska, med förbehåll för andra typer av inkomster, bestå av följande:
 - (a) Ett bidrag från unionen som förs in i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).

⁴⁵ Förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

- (b) Ett bidrag från de länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, i enlighet med de respektive överenskommelser som specificerar deras ekonomiska bidrag.
 - (c) Unionsfinansiering i form av överenskommelser om medverkan eller ad hoc-bidrag, i enlighet med de finansiella regler för byrån som avses i artikel 115 och med bestämmelserna i relevanta instrument till stöd för unionens politik.
 - (d) Avgifter för tjänster som byrån tillhandahåller.
 - (e) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna.
2. Byråns utgifter ska omfatta utgifter relaterade till dess administration, infrastruktur, drift och personal.
 3. Den verkställande direktören ska upprätta ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår, inklusive en tjänsteförteckning, och översända denna till styrelsen.
 4. Inkomster och utgifter ska balansera varandra.
 5. Styrelsen ska med utgångspunkt i det utkast till beräkning som upprättats av den verkställande direktören anta ett preliminärt utkast till beräkning av byråns förväntade inkomster och utgifter, inklusive den preliminära tjänsteförteckningen. Styrelsen ska vidarebefordra detta som en del av utkastet till ett samlat programdokument till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari varje år.
 6. Styrelsen ska översända det slutliga utkastet till beräkning av byråns inkomster och utgifter, inklusive utkastet till tjänsteförteckning och det preliminära arbetsprogrammet, till kommissionen senast den 31 mars varje år.
 7. Kommissionen ska vidarebefordra beräkningen till budgetmyndigheten tillsammans med förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
 8. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska förelägga budgetmyndigheten enligt artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
 9. Budgetmyndigheten ska bevilja anslag för bidraget till byrån.
 10. Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.
 11. Styrelsen ska anta byråns budget. Den blir definitiv efter det slutgiltiga antagandet av Europeiska unionens allmänna budget. Vid behov ska den justeras i enlighet med den allmänna budgeten.
 12. Alla eventuella ändringar av budgeten, inklusive tjänsteförteckningen, ska göras enligt samma förfarande.

13. Alla byggprojekt som kan komma att påverka byråns budget väsentligt ska omfattas av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013⁴⁶.
14. För att finansiera utplacering av snabba gränsinsatser och återvändandeinterventioner ska den budget som styrelsen antar för byrån innehålla en ekonomisk operativ reserv som uppgår till minst 2 procent av det anslag som planeras gemensamt för de gemensamma operativa insatserna vid den yttre gränsen och den operativa verksamheten på området för återvändande. Efter utgången av varje månad får den verkställande direktören besluta att omfördela ett belopp som motsvarar en tolfedel av anslagen i reserven till byråns övriga operativa verksamhet. I sådana fall ska den verkställande direktören informera styrelsen.
15. Budgetmässiga åtaganden för åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp över flera år i årliga delåtaganden.

Artikel 112

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget.
2. Byråns räkenskapsförare ska senast den 1 mars varje budgetår N + 1 överlämna de preliminära räkenskaperna för budgetåret N till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten. Kommissionens räkenskapsförare ska konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 147 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁴⁷.
3. Byrån ska överlämna en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för år N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
4. Kommissionens räkenskapsförare ska översända byråns preliminära räkenskaper för år N, som konsoliderats med kommissionens räkenskaper, till revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
5. Efter mottagandet av revisionsrättens synpunkter på byråns preliminära räkenskaper för år N enligt artikel 148 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska den verkställande direktören på eget ansvar upprätta byråns slutliga räkenskaper och överlämna dem till styrelsen för yttrande.
6. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga räkenskaper för år N.
7. Senast den 1 juli år N + 1 ska den verkställande direktören överlämna de slutliga räkenskaperna tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
8. De slutliga räkenskaperna för år N ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N + 1.

⁴⁶ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2008 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

9. Senast den 30 september år N + 1 ska den verkställande direktören till revisionsrätten översända ett svar på dess synpunkter. Han eller hon ska också skicka detta svar till styrelsen.
10. Den verkställande direktören ska på begäran förse Europaparlamentet med all den information som är nödvändig för en smidig tillämpning av förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för budgetår N, i enlighet med artikel 165.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
11. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för genomförande av budgeten för år N.

Artikel 113

Bedrägeribekämpning

1. För att det ska vara möjligt att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 gälla utan förbehåll. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och utan dröjsmål anta lämpliga bestämmelser som ska gälla byråns samtliga anställda genom att använda den mall som anges i bilagan till avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner, av dokument och på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från byrån.
3. Olaf får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁴⁸ utföra administrativa utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal eller bidragsbeslut eller ett kontrakt som finansierats av byrån.
4. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2, 3 och 4 ska byråns samarbetsavtal med tredjeland och med internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner revisionsrätten, Europeiska åklagarmyndigheten och Olaf rätten att utföra sådana revisioner och utredningar inom ramen för deras respektive behörighet.

⁴⁸ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Artikel 114

Förebyggande av intressekonflikter

Byrån ska anta interna regler som ålägger medlemmar i dess organ och dess personal att under sin anställning eller sin mandatperiod undvika alla situationer som kan ge upphov till en intressekonflikt samt att rapportera sådana situationer.

Artikel 115

Finansiell bestämmelse

De finansiella regler som ska tillämpas på byrån ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från delegerad förordning (EU) nr 1271/2013 såvida detta inte är nödvändigt på grund av särdragen i byråns verksamhet och kommissionen har gett sitt samtycke till detta i förväg. I detta sammanhang ska styrelsen anta särskilda finansiella bestämmelser för byråns verksamhet avseende samarbete med tredjeländer i fråga om återvändande.

KAPITEL IV Slutbestämmelser

Artikel 116

Utvärdering

1. Senast [den 31 maj 2023] och vart fjärde år därefter ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning. I utvärderingen ska särskilt följande granskas:
 - (a) Byråns resultat med avseende på dess mål, uppdrag och uppgifter.
 - (b) Verkan, ändamålsenligheten och effektiviteten av byråns arbete och arbetsmetoder i förhållande till dess mål, uppdrag och uppgifter.
 - (c) Genomförandet av det europeiska samarbetet om kustbevakningsuppgifter.
 - (d) Eventuella behov av att ändra byråns uppdrag.
 - (e) De finansiella följderna av sådana ändringar.Utvärderingen ska innehålla en särskild analys av hur stadgan och annan relevant unionsrätt följts vid tillämpningen av den här förordningen.
2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och sina slutsatser av rapporten till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Styrelsen får utfärda rekommendationer om ändringar av denna förordning till kommissionen. Både utvärderingsrapporten och slutsatserna ska offentliggöras. Medlemsstaterna och byrån ska ge kommissionen den information som den behöver för att utarbeta denna rapport.
3. Byrån ska lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur Eurosur fungerar senast den 1 december 2021 och därefter vartannat år.
Medlemsstaterna ska ge byrån den information som den behöver för att utarbeta denna rapport.

4. Som en del av den utvärdering som avses i punkt 1 ska kommissionen tillhandahålla en övergripande utvärdering av Eurosur, vid behov åtföljd av lämpliga förslag för att förbättra dess funktion.

Medlemsstaterna och byrån ska förse kommissionen med den information som krävs för att framställa den utvärdering som avses i punkt 3.

Artikel 117

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *kommittén för den europeiska gräns- och kustbevakningen*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

För de åtgärder som avses i artikel 80.2 ska kommissionen biträdas av den ”artikel 6-kommitté” som inrättats genom förordning (EG) nr 1606/2002.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 118

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ska ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.4 ska ges till kommissionen tills vidare från och med [*den dag då denna förordning träder i kraft*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 119
Upphävande

1. Förordning (EU) nr 1052/2013 ska upphöra att gälla.
2. Förordning (EU) 2016/1624 ska upphöra att gälla, med undantag av artiklarna 20, 30 och 31, som ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2020.
3. Gemensam åtgärd 98/700/RIF ska upphöra att gälla från och med den dag då det system som avses i artikel 80 faktiskt genomförs, och ska beslutas genom en genomförandeakt som antas i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 117.
4. Hänvisningar till de upphävda akterna ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI till den här förordningen.

Artikel 120
Ikraftträdande och tillämplighet

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artiklarna 12.4, 71 och 98.5, i den utsträckning de gäller samarbetet med Förenade kungariket, ska tillämpas till och med dagen för Förenade kungarikets utträde ur unionen eller, under förutsättning att ett avtal mellan unionen och Förenade kungariket på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen träder i kraft, till och med utgången av den övergångsperiod som fastställs i detta.
3. Genom undantag under år 2019 ska de beslut som avses i artiklarna 55.4 och 64.6 antas av styrelsen inom sex veckor efter förordningens ikraftträdande.
4. Genom undantag under år 2019 ska de utnämningar som avses i artiklarna 57.4 och 58.1 göras av medlemsstaterna inom 12 veckor efter förordningens ikraftträdande.
5. Utplaceringar i enlighet med artiklarna 55-58 ska ske från och med den 1 januari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning och om upphävande av rådets gemensamma åtgärd 98/700/RIF, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624.

Berörda politikområden (*programkluster*)

Politikområde: Migration och inrikes frågor

Verksamhet: Säkerhet och skydd av friheter

För närvarande rubrik 3a, avdelning 18 – Inrikes frågor

1.2. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴⁹

☒ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☒ The proposal/initiative relates to **an action redirected towards a new action**

⁴⁹

I den mening som avses i artikel 54.2 a och b i budgetförordningen.

1.2.1.

1.3. Grunder för förslaget eller initiativet

1.3.1. *Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt*

På kort sikt väntas Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån fortsätta driva byråns kärnverksamheter avseende förvaltningen av de yttre gränserna och återvändande, inbegripet Eurosur på samma sätt som det fick stöd fram till nu. Byråns budget, inklusive både EU-bidraget och bidragen från de Schengenassocierade länderna, för att fortsätta all verksamhet inom byråns nuvarande mandat skulle uppgå till 637,6 miljoner EUR för 2019 och 2020 inom den nuvarande fleråriga budgetramen, och enligt kommissionens förslag till 2,47 miljarder EUR inom nästa fleråriga budgetram. De totala ekonomiska resurser som krävs och personalbehovet överensstämmer med de finansieringsöversikter för rättsakt som åtföljer kommissionens förslag som gjordes vid tidpunkten för förordningen om den europeiska gräns- och kustbevakningen, Etias-förordningen respektive interoperabilitetsförordningen. Syftet med detta förslag är att reformera den europeiska gräns- och kustbevakningen genom att inrätta byråns nya kapacitet, särskilt genom att inrätta den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår och anskaffa egen utrustning för byrån samt att på ett lämpligt sätt ta itu med andra nya eller uppgraderade uppgifter. För detta ändamål måste ett belopp på 577,5 miljoner EUR läggas till byråns budget för 2019 och 2020 inom den nuvarande fleråriga budgetramen, vilket kan kräva att särskilda instrument används. För perioden 2021–2027 kommer det att behövas totalt 9,37 miljarder EUR för att täcka alla nya och uppgraderade uppgifter och funktioner.

De totala kostnaderna för det befintliga och framtida uppdraget skulle uppgå till 1,22 miljarder EUR för perioden 2019–2020 och till 11,27 miljarder EUR för perioden 2021–2027.

Huvuddragen i förslaget kan sammanfattas enligt följande vad gäller innehåll och tidsplan:

Inrättande av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår med 10 000 operativ personal:

- De operativa anställda vid den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår omfattar gränsbevakningstjänstemän, eskortörer vid återvändande, återvändandexpertter och annan relevant personal som är anställd av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, utstationerade till byrån av medlemsstaterna eller utplaceras på kort sikt av medlemsstaterna för att agera som medlemmar i gränsförvaltningsgrupper, stödgrupper för migrationshantering eller återvändandegrupper som har verkställande befogenheter. Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår kommer att bestå av tre kategorier med operativ personal vilket innebär följande kostnader:

- Kategori 1 (byråns personal): Den ordinarie personalen kommer att vara en viktig del av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Byråns ordinarie personal inom kåren förväntas öka från 750 anställda år 2019 till 3 000 år 2025. Tillfälligt anställda och kontraktsanställda kommer att utgöra en andel på 50 % vardera. Motsvarande personalkostnader beräknades på grundval av standardenheter (dvs. 143 000,00 EUR per tillfälligt anställd/år och 74 000 EUR per kontraktsanställd/år). När det gäller kategori 1 emotses i förslaget utplaceringskostnader som beräknas utifrån antagandet att byråns samtliga ordinarie

personalmedlemmar kommer att placeras ut i operativa områden, på nästan permanent basis. Beräkningen av utplaceringskostnaderna bygger på en uppskattning av de dagliga belopp som för närvarande används av byrån (i genomsnitt 200 EUR per dag), med en minskning på 40 % med tanke på att sådana utplaceringar är långvariga. Personal som rekryteras inom denna kategori kommer att kunna agera som enhetsmedlemmar som utplaceras från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår för att utföra uppgifter i samband med gränskontroll och återvändande, inklusive de som har verkställande befogenheter. Med tanke på att byråns operativa personal är specifik i detta avseende bör all nyanställd personal genomgå en fullständig inledande utbildning om gränskontroll eller återvändandefunktioner på cirka 6 månader till en kostnad av ca 40 000 EUR per person. Därefter kommer specialiserad utbildning eller repetitionsutbildning för byråns operativa personal behövas varje år till en ungefärlig kostnad på 10 000 EUR per person.

- Kategori 2 (operativ personal som utstationeras av medlemsstaterna under en längre tid): Denna typ av operativ personal förväntas också öka från 1 500 år 2020 till 3 000 år 2025. Enligt förslaget ska den utstationerade personalen placeras ut permanent i de olika operativa områdena. De huvudsakliga kostnaderna kommer därför att ha samband med utplaceringen. På samma sätt som för kategori 1 beräknades utplaceringskostnaderna med hänsyn till antagandet att all personal kommer att utstationeras under en längre tid. Samma genomsnittliga dagskostnad (dvs. 200 EUR per dag med en minskning på 40 % på grund av de långvariga uppdragen) tillämpades som för kategori 1. Utbildningsbehoven hos den operativa utstationerade personalen kommer att tillgodoses genom en beräknad årlig kostnad på 5 000 EUR per anställd.

- Kategori 3 (operativ personal som utplaceras av medlemsstaterna under en kortare tid): Denna kategori av operativ personal förväntas minska gradvis inom den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår från 7 000 personal år 2020 till 4 000 år 2025. De huvudsakliga kostnaderna för denna del av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår har samband med deras utplacering. I likhet med kategori 1 och 2 beräknades utplaceringskostnaderna med hjälp av samma genomsnittliga dagliga kostnad (dvs. 200 EUR per dag), beräknat för 30 dagar per månad, vilket täcker högst fyra månaders utplacering. I motsats till kategori 1 och 2 omfattas utplaceringskostnaderna dock inte av den minskning med 40 % som gäller för långa uppdrag.

- För kategori 2 och 3 innehåller förslaget dessutom ett system för ekonomiskt stöd som ska stödja och säkerställa den långsiktiga utvecklingen av medlemsstaternas personal genom att göra det möjligt för dem att anställa och utbilda ytterligare personal för att ge den nödvändiga flexibiliteten att uppfylla deras obligatoriska bidrag till den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, samtidigt som man behåller tillräcklig egen nationell kapacitet. Systemet är beräknat på grundval av den årliga grundlönen för en kontraktsanställd i tjänstegrupp III grad 8 löneklass 1 med tillämpning av en relevant koefficient för varje medlemsstat (nedan kallat *grundbelopp*). För kategori 2 multipliceras 100 % av grundbeloppet med antalet operativa anställda som förväntas utstationeras varje år av en medlemsstat. För kategori 3 multipliceras 30 % av grundbeloppet (vilket motsvarar den obligatoriska tillgängligheten på fyra månader) med antalet operativa anställda som faktiskt utstationerats under det föregående året av en medlemsstat.

- Totalt skulle inrättandet och utplaceringen av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår i dess fulla kapacitet från och med 2020 kosta 5,83 miljarder EUR.

Förvärv av byråns egen utrustning.

- För att komma till rätta med de kvarstående bristerna i den frivilliga sammanslagningen av teknisk utrustning från medlemsstaterna, särskilt när det gäller storskaliga resurser, bör byrån själv ha den utrustning som behövs för gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser eller annan operativ verksamhet.
- Byrån har visserligen haft laglig rätt att förvärva eller hyra sin egen tekniska utrustning sedan 2011, men denna möjlighet har försvårats avsevärt genom bristen på nödvändiga budgetmedel. I och med antagandet av 2016 års förordning fick byrån en särskild budget på 40 miljoner EUR för att anskaffa liten och medelstor utrustning och byrån har gjort framsteg när det gäller att utnyttja dessa möjligheter.
- Som en naturlig följd av denna utveckling samt för att matcha den ambitionsnivå som ligger till grund för inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår anser kommissionen att ett betydande belopp (2,2 miljarder EUR) bör göras tillgängligt för byrån inom den fleråriga budgetramen 2021–2027 för att göra det möjligt för den att förvärva, underhålla och driva de luft-, sjö- och markresurser som motsvarar de operativa behoven.
- Förvärvet av de nödvändiga resurserna kan bli en långdragen process, särskilt för stora resurser, men byråns egen utrustning bör i till sist bli ryggraden i den operativa verksamheten medan ytterligare bidrag kan begäras från medlemsstaterna under exceptionella omständigheter. Byråns utrustning bör till stor del drivas av byråns tekniska besättningar som ingår i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. För att säkerställa att de föreslagna ekonomiska resurserna används på ett effektivt sätt för byråns egen utrustning ska processen bygga på en flerårig strategi som beslutas av styrelsen så tidigt som möjligt och åtföljas av en handlingsplan.
- Byråns egen utrustning bör komplettera en reserv för teknisk utrustning som tillhandahålls av medlemsstaterna, i synnerhet transportmedel och operativ utrustning som förvärvas av medlemsstaterna med hjälp av särskilda åtgärder via Fonden för inre säkerhet.

Byråns lokalkontor

- Med beaktande av det utökade mandatet för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, dess förstärkta närvaro på fältet vid unionens yttre gränser och dess ökade engagemang i fråga om återvändande, bör det vara möjligt för byrån att inrätta lokalkontor belägna på platser i närheten av sin betydande operativa verksamhet under dessa aktivitetsperiod, fungera som kontakt mellan byrån och värdmedlemsstaten och hantera samordnings-, logistik- och stöduppgifter samt underlätta samarbete mellan byrån och värdmedlemsstaten.
- För att möjliggöra utvecklingen av lokalkontor ska byrån få en tilläggsbudget. För närvarande planeras att fem lokalkontor ska inrättas stegvis. Den relevanta budget som planeras inom den nuvarande fleråriga budgetramen (2019–2020) uppgår till 1,5 miljoner EUR, medan den för nästa fleråriga budgetram (2021–2027) uppgår till 11,3 miljoner EUR.

Fado

- Byrån kommer att ta över och förvalta Fado-systemet. De Fado-relaterade kostnaderna kommer att omfatta drifts- och personalkostnader, it-system och programvara, underhåll och säkerhetsinfrastruktur. Kostnaderna för migrationen och underhållet av Fado skulle uppgå till 1,5 miljoner EUR inom den nuvarande fleråriga budgetramen (2019–2020) och 10,5 miljoner EUR inom ramen för nästa fleråriga budgetram (2021–2027).

Byråns verksamhet på återvändandeområdet

- Förslaget syftar till att avsevärt stärka byråns stöd till medlemsstaterna på återvändandeområdet och även samarbetet med tredjeländer på detta område, inbegripet anskaffande av resehandlingar.
- I detta avseende bör ett belopp på 1,75 miljarder EUR läggas till byråns budget för nästa fleråriga budgetram (2021–2027) med cirka 250 miljoner EUR per år för att underlätta återbördandet av 50 000 återvändande personer årligen.

Eurosurs utveckling

- Överlag kommer Eurosurs utveckling att påverka byråns budget med totalt 20 miljoner EUR under den nuvarande fleråriga budgetramen (2019–2020) och 140 miljoner EUR under nästa fleråriga budgetram (2021–2027) och med 100 ytterligare anställda som kommer från de personalresurser som beskrivs under följande punkt.
- För byrån uppskattas en förbättring av systemets funktion innebära ytterligare 35 anställda som huvudsakligen är it-expert och dataanalytiker.
- Utvidgningen av Eurosurs räckvidd så att det omfattar gränsövergångsställen och övervakning av luftgränser, att hantera sekundära förflyttningar, att förbättra informationsutbytet med tredjeländer och att förvalta integrerad planering uppskattas till 65 ytterligare anställda som består av it-expert, riskanalytiker samt operatörer och planerare.
- Rymdprogrammet Copernicus kommer även i fortsättningen att stödja idrifttagandet av Eurosurs samkörningstjänst med jordobservationsprodukter och -tjänster medan ramprogrammet för forskning fortsätter att stödja utvecklingen av nya informationstjänster och ny övervakningsteknik.
- De instrument som GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar och GD Internationellt samarbete och utveckling har kommer att fortsätta att stödja utvecklingen av en integrerad gränsförvaltning, inklusive nationella samordningscentraler i tredjeländer.
- Utöver byråns budget kommer det, inom fonderna på området för migration och gränsförvaltning, att finnas stöd för genomförandet av det utvidgade Eurosurs på medlemsstaternas sida, via de befintliga resurserna från instrumentet för ekonomiskt stöd för förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken (52,5 miljoner EUR) under 2020 och via den framtida Fonden för integrerad gränsförvaltning (647,5 miljoner EUR) under perioden 2021–2017, varav 10 % kommer att tilldelas Eurosurs. De relevanta åtgärderna kommer att genomföras inom ramen för delad eller direkt förvaltning.

Personalresurser

När det gäller personalresurser väntas byrån ha 1 000 anställda år 2020. I syfte att inrätta europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår kommer byrån att

tilldelas ytterligare tjänster: 750 tjänster under 2019 som kommer att ha växt till 3000 tjänster 2025. De ytterligare tjänsterna kommer att fördelas lika mellan tillfälligt anställda och kontraktsanställda. De nya posterna kommer till stor del att användas till att rekrytera och utbilda operativ personal i kategori 1 inom europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Denna kategori kommer emellertid också att omfatta personal som avdelats för att inrätta och driva Etias centralenhet.

Vidare, inom den ovannämnda siffran på 3000 tjänster kan byrån använda upp till 4 % av den permanenta kårens totala omfång till att rekrytera personal som ska stödja inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår (rekrytering, daglig förvaltning, operativ planering etc.), bemanning av lokalkontor, förvärv av byråns utrustning, andra nya uppgifter som är knutna till den europeiska gräns- och kustbevakningens funktion, inklusive Eurosur, det förstärkta mandatet för återvändande och övertagandet av Fado.

1.3.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Syftet med detta förslag är att säkerställa en europeisk integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser för att hantera migration effektivt och säkerställa en hög nivå av säkerhet inom unionen, med samtidig hänsyn till den fria rörligheten för personer i unionen. I ett område utan inre gränser påverkar irreguljär invandring vid en av medlemsstaternas yttre gränser alla andra medlemsstater i Schengenområdet. Ett område utan inre gränser är hållbart endast om de yttre gränserna bevakas och skyddas på ett effektivt sätt.

Eftersom kontrollen av unionens yttre gränser är ett gemensamt och delat intresse som bör bedrivas enligt stränga och enhetliga kvalitetsnormer inom unionen kan syftet med detta förslag inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås på unionsnivå, och unionen kan därmed vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

Förslaget är avsett att svara på nya utmaningar och politiska realiteter som unionen står inför, både i fråga om migrationsförvaltningen och den inre säkerheten. Det förstärker den verktygslåda med kapacitet som är tillgänglig för gräns- och kustbevakningen, framför allt genom att inrätta den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår med 10 000 operativa medarbetare som på bred bas kan hantera utmaningarna i förvaltningen av EU:s gränser och hanteringen av återvändande. Det säkerställer att reglerna om integrerad gränsförvaltning genomförs fullt ut och på ett riktigt sätt av medlemsstaterna i linje med en konsekvent flerårig strategisk cykel, att lämpliga åtgärder vidtas för att förebygga krissituationer och för att ingripa i ett tidigt stadium vid de yttre gränserna om en sådan situation uppstår, och det är först om situationen blir mer kritisk som brådskande åtgärder vidtas på unionsnivå genom direkta insatser på plats.

Framför allt har EU:s gränsförvaltningar fullt ut erkänt Eurosurs mervärde för EU. Det är inte tänkbart att avlägsna Eurosur-ramverket, eftersom de flesta medlemsstater nu är beroende av det för gränsövervakningen.

Eurosurs samkörningstjänst ger ett verkligt mervärde för de slutanvändare som deltar i gränsövervakningen. Ingen nationell gränsbevakningsorganisation skulle ensam ha råd med de ryddbaserade övervakningstjänster och andra plattformar med lång räckvidd som Eurosurs samkörningstjänst erbjuder.

1.3.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Frontex inrättades 2004 och inledde sin verksamhet 2005. På uppmaning i Haagprogrammet antog kommissionen den 13 februari 2008 ett meddelande om utvärderingen och den framtida utvecklingen av Frontex (KOM(2008) 67 slutlig), nedan kallad rapporten.

Rapporten innehöll rekommendationer på kort till medellång sikt, och lade fram idéer för byråns framtida utveckling på längre sikt. På längre sikt betonades den centrala roll som Frontex har för utvecklingen av Europeiska unionens integrerade system för gränsförvaltning.

Sammanfattningsvis har kommissionen rekommenderat ett antal förbättringar av hur byrån arbetar inom ramen för sitt mandat och att mandatet på medellång sikt bör ses över.

Utöver kommissionens ovannämnda meddelande om utvärderingen och den framtida utvecklingen av Frontex gjordes en oberoende utvärdering under 2008. Den utvärdering som upphandlades av Frontex styrelse i enlighet med artikel 33 i Frontexförordningen gav ytterligare synpunkter och fakta om byråns arbetsmetoder. Man utfärdade även en rad rekommendationer till Frontex styrelse. Mot denna bakgrund ändrades byråns mandat år 2011 för att den skulle kunna bemöta nya utmaningar.

Trots de förbättringar som ändringen år 2011 medförde bör byråns mandat ses över igen, med hänsyn till de tydliga politiska riktlinjer som Europeiska rådet under 2015 lämnade om Frontex roll i hanteringen av det ökande migrationstrycket och den externa utvärdering av Frontex som gjordes 2014–2015.

Migrationskrisen år 2015, då fler irreguljära migranter anlände till EU än någonsin tidigare, gav upphov till många utmaningar för EU:s och medlemsstaternas migrationspolitik. Krisen visade att unionens ramar och operativa kapacitet inte hade utformats för ett sådant hårt migrationstryck. Det intensiva migrationstrycket och de efterföljande sekundära förflyttningarna utsatte också Schengenområdet för press, vilket tvingade flera medlemsstater att återinföra kontroller vid de inre gränserna.

Kommissionen vidtog omedelbart åtgärder med ett brett spektrum av åtgärder både på kort och lång sikt, bland annat för att förhindra att ytterligare migranter omkommer till sjöss, stärka EU:s yttre gränser, minska incitamenten för irreguljär migration och stärka den gemensamma asylpolitiken. I december 2015 lades det fram ett förslag om att avsevärt stärka uppdraget för unionens gränsförvaltningsbyrå, vilket förhandlades fram på rekordtid under 2016. Förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning trädde i kraft den 6 oktober 2016, och det nya mandatet, med ökad kapacitet och ökade resurser, har snabbt genomförts sedan dess. Det återstår dock mer att göra för att ytterligare förbättra vår ram på området kontroll av de yttre gränserna, återvändanden och asyl. I sina slutsatser av den 28 juni 2018 efterlyste Europeiska rådet en ytterligare stärkning av den stödjande rollen för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inbegripet i samarbetet med tredjeländer, genom ökade resurser och ett starkare mandat. Det viktigaste målet är att utrusta byrån med den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår för att säkerställa en effektiv kontroll av EU:s yttre gränser och avsevärt öka irreguljära migranternas faktiska återvändande.

1.3.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Detta förslag är förenligt med Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni 2018 om en ytterligare stärkning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån stödjande roll, även i samarbetet med tredjeländer, genom ökade resurser och ett stärkt mandat, i syfte att säkerställa en effektiv kontroll av EU:s yttre gränser och avsevärt öka irreguljära migranternas faktiska återvändande. Förslaget är också förenligt med Europeiska rådets slutsatser vad gäller målet att skapa en intern migrationspolitik som bygger på en jämvikt mellan solidaritet och ansvar. En central del av europeisk solidaritet är inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår med väldefinierade obligatoriska bidrag från alla medlemsstater för att göra det möjligt för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån att tillhandahålla effektivt stöd till medlemsstater i frontlinjen.

Detta förslag bygger på den politik och verktygslåda för gränsförvaltning som redan existerar, särskilt den europeiska gräns- och kustbevakningen som inrättas genom förordning (EU) 2016/1624. Under senaste två åren har det operativa genomförandet av den nya ramen framskridit avsevärt, främst genom att de första cyklerna av sårbarhetsbedömningar levererats, och det har upprättats reserver för snabba insatser för att kunna reagera på nödsituationer. Genom europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår på 10 000 operativa anställda utvidgas byråns kapacitet avsevärt genom detta förslag, och därmed unionens kapacitet, att kunna reagera effektivt på dagens eller framtida hot och utmaningar vid de yttre gränserna, genom att proaktivt stärka, utvärdera och samordna medlemsstaternas insatser vid de yttre gränserna och med tredjeländer samt säkerställa en trovärdig återvändandepolitik.

I utvärderingsrapporten om Eurosur slogs det fast att Eurosur-ramverket har uppfyllt sina mål, att Eurosurs funktion skulle kunna förbättras genom att det utvecklas från ett tekniskt informationssystem till att vara en styrningsram för informationsutbyte och samarbete som omfattar gränskontroll och eventuellt även andra utvalda komponenter i den europeiska integrerade gränsförvaltningen. I enlighet med den bifogade rapporten om utvärderingen av Eurosur främjar Eurosur synergier och därigenom samstämmighet med andra politikområden: den nationella samordningscentralen är ett centrum för operativt samarbete med andra politiska aktörer på områden som havsfrågor, säkerhet och tullkontroller. Det är också ett gott exempel på civil-militärt samarbete eftersom flera nationella samordningscentraler även hyser militära aktörer, t.ex. marinofficerare.

På EU-nivå är Eurosurs samkörningstjänst ett verktyg som kan användas för andra kustbevakningsfunktioner såsom fiskerikontroll. Det finns också ömsesidiga fördelar med den externa säkerheten, till exempel har Eurosurs informationsprodukter delats via byrån med hjälp av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiska insatsen Eunavfor MED Sophia.

Eurosurs fusionstjänst är också ett verktyg för att göra forskningsprojekt och forskningsprogram operativa och är ett konkret resultat av EU:s rymdprogram Copernicus.

Den föreslagna utvecklingen av Eurosur och utvidgningen av dess tillämpningsområde kommer att förbättra den övergripande samstämmigheten med den integrerade gränsförvaltningen och leda till annat samarbete, särskilt med luftfartssektorn men också på området EU:s yttre åtgärder.

Genom integreringen av det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) i ramen för den europeiska gräns- och kustbevakningen, främjar förslaget därmed en anda av samarbete, informationsutbyte och samordning av ansträngningar mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, samt mellan nationella myndigheter och unionens organ och byråer, med hjälp av konkreta och bindande åtaganden. Det bygger även på förordning (EU) nr 656/2014 om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex).

I förslaget klargörs förhållandet mellan den sårbarhetsbedömning som genomförts av byrån och utvärderingsmekanismen för Schengen som fastställs i förordning (EU) nr 1053/2013 i syfte att maximera synergieffekterna mellan dessa två mekanismer vilket är grundläggande för EU:s kvalitetskontroll av Schengenområdets funktion.

Detta förslag bygger på och vidareutvecklar dessa befintliga policybestämmelser och sammanför dem i den europeiska gräns- och kustbevakningen och inrättar därmed ett integrerat system för förvaltningen av de yttre gränserna på unionsnivå i enlighet med föreskrifterna i artikel 77.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Detta förslag är förenligt med den övergripande långsiktiga strategi för bättre migrationshantering som lades fram av kommissionen inom ramen för den europeiska migrationsagendan, som utvecklade ordförande Junckers politiska riktlinjer till en uppsättning sammanhängande och ömsesidigt förstärkande initiativ på grundval av fyra pelare. Dessa pelare består i att minska incitamenten för irreguljär migration, säkra yttre gränser och rädda liv samt främja en stark asylpolitik och en ny politik för laglig migration. Förslaget genomför den europeiska migrationsagendan ytterligare, mer specifikt i fråga om målet att säkra de yttre gränserna med tanke på att den europeiska gräns- och kustbevakningen kommer att genomföra en europeisk integrerad gränsförvaltning. Vidare är det ett svar på Europeiska rådets begäran om att ytterligare stärka Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns stödjande roll, även i samarbetet med tredjeländer, genom ökade resurser och ett stärkt mandat, i syfte att säkerställa en effektiv kontroll av EU:s yttre gränser och avsevärt öka irreguljära migranternas faktiska återvändande.

Förslaget har en nära koppling till och kompletterar unionens övriga politik, nämligen följande:

- Det gemensamma europeiska asylsystemet genom inrättande av stödenheter för migrationshantering i hotspot-områden och i kontrollerade centrum samt det stärkta samarbetet med Europeiska unionens asylmyndighet.
- Unionens politik för yttre åtgärder, eftersom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån underlättar och främjar det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer. Byrån stöder även tredjeländer i förekommande fall genom sin utvidgade kapacitet, inbegripet möjligheten att utplacera den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår i tredjeländer, samt genom ett stärkt samarbete med myndigheterna i tredjeländer avseende återvändande, även i fråga om erhållande av resehandlingar. De föreslagna förbättringar som rör informationsutbyte och samarbete med tredjeländer kommer att ytterligare förbättra samstämmigheten i EU:s yttre åtgärder.

- Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, även via Eurosur, skapar ett nära samarbete med många EU-organ på andra politikområden såsom Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa), Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA), Europeiska unionens satellitcentrum, Europol eller Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA).
- Den europeiska gräns- och kustbevakningen, särskilt genom sina Eurosur-komponenter, kommer att förbli en drivkraft för forskning och innovation både i medlemsstaterna och på EU-nivå. Eurosurs nya fusionstjänst är ett verktyg för att göra EU:s forskningsprojekt och forskningsprogram operativa och är ett konkret resultat av EU:s rymdprogram som Copernicus, men även Galileo och GOVSATCOM.
- Detta förslag är förenligt med kommissionens förslag (COM(2018) 303 final) om en översyn av förordningen om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring. Syftet med översynen av förordningen om sambandsmän för invandring är att förbättra samordningen och optimera användningen av sambandsmän för invandring, inbegripet de nya europeiska sambandsmän som utplaceras till tredjeländer, för att de på ett mer effektivt sätt ska kunna reagera på EU:s prioriteringar på migrationsområdet, däribland den integrerade gränsförvaltningen. Förslaget kommer att komplettera detta tillvägagångssätt genom att det säkerställs ordentliga länkar mellan sambandsmännen för invandring och de nationella samordningscentralerna och en bättre politisk samordning av den externa dimensionen av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom bi- och multilaterala avtal.

1.4. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☒ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☒ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **begränsad varaktighet**

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.5. Planerad metod för genomförandet⁵⁰

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☐ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☒ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

⁵⁰ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Anges intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Byrån är underställd krav på regelbunden uppföljning och rapportering. Byråns styrelse ska anta byråns konsoliderade årliga verksamhetsrapport för det gångna året och senast den 1 juli översända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten. Rapporten ska offentliggöras. Vart fjärde år ska kommissionen göra en utvärdering med hjälp av utvärderingskriterierna för att granska vilken verkan, ändamålsenlighet och effektivitet byråns arbete haft samt byråns arbetsmetoder i förhållande till dess mål, uppdrag och arbetsuppgifter. Utvärderingen ska särskilt omfatta eventuella behov av att ändra byråns uppdrag samt de finansiella följderna av sådana ändringar.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Genom delad förvaltning genomför medlemsstaterna program som bidrar till unionens politiska mål på ett sätt som är skräddarsytt till deras nationella förhållanden. Delad förvaltning säkerställer att ekonomiskt stöd finns tillgängligt i alla deltagande stater. Delad förvaltning möjliggör dessutom förutsebar finansiering och ger medlemsstaterna, som bäst känner till de utmaningar de står inför, möjlighet att planera sin långsiktiga finansiering i enlighet med detta. Tilläggsfinansiering för särskilda åtgärder (som kräver samarbete mellan medlemsstaterna eller extra medel till en eller flera medlemsstater på grund av ny utveckling i unionen) och för vidarebosättnings- och förflyttningsverksamhet kan genomföras genom delad förvaltning. En nyhet är att fonden också kan utnyttjas för bistånd i nödsituationer genom delad förvaltning, utöver direkt och indirekt förvaltning.

Genom direkt förvaltning stöder kommissionen andra åtgärder som bidrar till unionens gemensamma politiska mål. Åtgärderna gör det möjligt att vidta skräddarsydda åtgärder till stöd för akuta och särskilda behov i enskilda medlemsstater ("bistånd i nödsituationer"), stödja transnationella nätverk och verksamhet, testa innovativ verksamhet som kan utökas inom ramen för nationella program och utföra studier av intresse för unionen som helhet ("unionsåtgärder").

Genom indirekt förvaltning bibehåller fonden möjligheten att för särskilda ändamål delegera budgetgenomförande till bl.a. internationella organisationer och organ på området inrikes frågor.

Betalningsarrangemangen för delad förvaltning beskrivs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, som föreskriver en årlig förfinansiering, följd av maximalt fyra mellanliggande betalningar per program och år, på grundval av de betalningsansökningar som skickats in av medlemsstaterna under räkenskapsåret. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser avräknas förhandsfinansieringen inom programmets sista räkenskapsår. Kontrollstrategin kommer att bygga på den nya budgetförordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser. Den nya budgetförordningen och förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser bör utvidga användningen av förenklade former av bidrag, såsom klumpsummor, schablonbelopp och enhetskostnader. I förordningarna införs också nya former av betalningar, som bygger på de resultat

som uppnåtts, snarare än kostnaderna. Stödmottagarna kommer att kunna motta ett fast belopp om de kan styrka att viss verksamhet, såsom utbildning eller tillhandahållande av bistånd i nödsituationer, har ägt rum. Detta förväntas förenkla kontrollbördan både för stödmottagarna och medlemsstaterna (t.ex. kontroll av fakturor och kvitton för kostnaderna).

När det gäller delad förvaltning bygger förslaget till förordningen om gemensamma bestämmelser⁵¹ på den befintliga förvaltnings- och kontrollstrategin för programperioden 2014–2020, men det innehåller vissa åtgärder som syftar till att förenkla genomförandet och minska kontrollbördan för både stödmottagare och medlemsstater.

De nya inslagen är bland annat följande: – Avskaffande av utnämningsförfarandet (vilket torde göra det möjligt att påskynda genomförandet av programmen). – Förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) som ska utföras av den förvaltande myndigheten på grundval av riskbedömningar (jämfört med 100 % administrativa kontroller som krävs under programperioden 2014–2020). Dessutom får de förvaltande myndigheterna, på vissa villkor, tillämpa proportionerliga kontrollstrategier i enlighet med nationella förfaranden. – Villkor för att undvika flera revisioner av samma insats/utgift. Programmyndigheterna kommer att lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar till kommissionen på grundval av stödmottagarnas utgifter. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska de förvaltande myndigheterna få rätt att utföra förvaltningskontrollerna på grundval av riskbedömningar men där föreskrivs även särskilda kontroller (t.ex. kontroller på plats av den förvaltande myndigheten och revisioner av insatser/utgifter av revisionsmyndigheten) efter att utgifterna har deklarerats till kommissionen i ansökningarna om mellanliggande betalningar. För att minska risken för att ersättning utgår till icke stödberättigande utgifter, fastställs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser att kommissionens mellanliggande betalningar ska begränsas till högst 90 %, med tanke på att bara en del av de nationella kontrollerna har utförts i det skedet. Kommissionen kommer att betala det återstående saldot efter det årliga avslutandet av räkenskaperna, efter mottagande av garantipaketet från programmyndigheterna. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller revisionsrätten upptäcker efter det att det årliga garantipaketet har översänts kan leda till en finansiell nettokorrigerig.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Det höga migrationstrycket på Europeiska unionens yttre gränser kräver att den europeiska gräns- och kustbevakningen inrättas, vilken ska bestå av medlemsstaternas myndigheter och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå. Det är också nödvändigt att utvidga Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns befogenheter och Eurosurs tillämpningsområde.

En ökning av byråns personal och ekonomiska resurser krävs för att den ska kunna ta sig an de nya uppgifter och krav som föreslås i förordningen.

Byråns räkenskaper ska godkännas av revisionsrätten och behandlas enligt förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Kommissionens interna revisionstjänst kommer att genomföra revisioner i samarbete med byråns interna revisor.

⁵¹ COM(2018) 375 final.

De förvaltnings- och kontrollsystem som inrättats inom de olika finansiella program (t.ex. Fonden för inre säkerhet) som används kommer att tillämpas.

Delad förvaltning:

GD Migration och inrikes frågor har inte ställts inför betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas genom att revisionsrätten vid upprepade tillfällen inte haft några betydande brister att ta upp i sina årsrapporter. Dessutom har GD Migration och inrikes frågor redan reviderat sin rättsliga grund (förordning (EU) 2015/378 och delegerad förordning (EU) nr 1042/2014) för att bättre anpassa den till kontrollramen och garantimodellen för de andra fonder som omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser och för att ha en fortsatt låg felnivå i sina utgiftsprogram. Denna anpassning fortsätter i föreliggande förslag, där kontrollramen är konsekvent med de andra generaldirektorat som förvaltar fonder under delad förvaltning. Vid delad förvaltning rör de allmänna riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen medlemsstaternas underutnyttjande av fonden och möjliga fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen. Förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser förenklar regelverket genom att harmonisera reglerna och förvaltnings- och kontrollsystemen för de olika fonder som genomförs med delad förvaltning. Det möjliggör även riskdifferentierade kontrollkrav (t.ex. riskbaserade förvaltningskontroller, möjlighet till proportionerliga kontrollarrangemang som grundar sig på nationella förfaranden samt begränsningar av revisionsarbetet i fråga om tidpunkt och/eller särskilda insatser).

Direkt/indirekt förvaltning: En ny analys av de viktigaste orsakerna till och typerna av vanliga fel som upptäckts vid efterhandsrevisioner visar att de flesta förekomsterna av bristande efterlevnad uppstår till följd av dålig ekonomisk förvaltning av de bidrag som tilldelats stödmottagare, styrkande handlingar som fattas eller är otillräckliga, felaktig offentlig upphandling och icke-budgeterade kostnader. Riskerna beror följaktligen främst på följande: – Säkerställande av kvaliteten på utvalda projekt och deras efterföljande tekniska genomförande, otydliga eller ofullständiga riktlinjer till stödmottagarna eller otillräcklig övervakning. – Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både i fråga om bidrag (komplexiteten i ersättningen av faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och upphandling (ibland för få ekonomiska aktörer med erforderlig specialkunskap, vilket försvårar prisjämförelser). – Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs. – Risken för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller kriminell verksamhet upptäcks. Att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena entreprenörer och stödmottagare som alla har ett eget, ofta ganska litet, kontrollsystem. De flesta av dessa risker förväntas minska tack vare bättre utformade ansökningsomgångar, riktlinjer till stödmottagare, målinriktade förslag, bättre användning av förenklade kostnader och ömsesidig tillit till revisioner och bedömningar som ingår i den nya budgetförordningen. Revisionsrätten bedömde år 2016 de system för direkt förvaltning (inklusive upphandling) som tillhör GD Migration och inrikes frågor och konstaterade att GD:t genomförde de relevanta kontroller som krävs enligt budgetförordningen och att granskningen inte visade på några större brister. Samma nivå på tillsyn och kontroller kommer att behållas i framtiden.

Direkt/indirekt förvaltning: En ny analys av de viktigaste orsakerna till och typerna av vanliga fel som upptäckts vid efterhandsrevisioner visar att de flesta förekomsterna av bristande efterlevnad uppstår till följd av dålig ekonomisk förvaltning av de bidrag som tilldelats stödmottagare, styrkande handlingar som fattas eller är otillräckliga, felaktig offentlig upphandling och icke-budgeterade kostnader. Riskerna beror följaktligen främst på följande: – Säkerställande av kvaliteten på utvalda projekt och deras efterföljande tekniska genomförande, ottydliga eller ofullständiga riktlinjer till stödmottagarna eller otillräcklig övervakning. – Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både i fråga om bidrag (komplexiteten i ersättningen av faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och upphandling (ibland för få ekonomiska aktörer med erforderlig specialkunskap, vilket försvårar prisjämförelser). – Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs. – Risken för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller kriminell verksamhet upptäcks. Att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena entreprenörer och stödmottagare som alla har ett eget, ofta ganska litet, kontrollsystem. De flesta av dessa risker förväntas minska tack vare bättre utformade ansökningsomgångar, riktlinjer till stödmottagare, målinriktade förslag, bättre användning av förenklade kostnader och ömsesidig tillit till revisioner och bedömningar som ingår i den nya budgetförordningen.

Kommissionen tar del i styrningen av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån genom att delta som ledamot i styrelsen. Efter översynen av organisationsplanen för GD Migration och inrikes frågor reviderade kommissionen 2017 sitt beslut om kommissionens företrädare i styrelserna, vilket i de flesta fall innebär representation på högre nivå genom att de biträdande generaldirektörerna deltar.

De operativa enheterna för särskilda politikområden deltar i många kontakter på arbetsnivå, samordningsmöten och tillhandahåller yttranden om det årliga arbetsprogrammet, budgetförslaget, den personalpolitiska planen och övervakningen av genomförandet. Kontakter på en högre nivå, särskilt mellan generaldirektören och de verkställande direktörerna och styrelsernas ordföranden, äger också rum under hela året.

GD Migration och inrikes frågor följer Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns budget från det att budgetförfarandet förbereds och genomförandet av det årliga EU-bidraget fram till dess att räkenskaperna och ansvarsfrihetsförfarandet har lämnats in. Övervakningen av budgetgenomförandet är nödvändigt, även för att främja genomförandetakten och i möjligaste mån undvika att byråerna returnerar betalningsbemyndiganden under årets sista kvartal.

I enlighet med den revision som utförts av tjänsten för internrevision av ”Samordning och samverkan med EU:s decentraliserade byråer inom GD Migration och inrikes frågor” föreslog GD Migration och inrikes frågor en handlingsplan för att hantera revisionsrekommendationerna, främst när det gäller att öka medvetenheten hos den personal som arbetar med byråer inom GD Migration och inrikes frågor, tidigare involvering i byråernas programfas, att stärka övervakningen av byråernas resultat på grundval av lämpliga resultatindikatorer, att upprätta en kontrollstrategi och att stärka byggstenarna i revisionsförklaringen avseende betalningar till byråer.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Delad förvaltning: Medlemsstaternas kostnader för kontroller förväntas förbli desamma eller eventuellt sjunka. För den nuvarande programplaneringsperioden (2014–2020) beräknas medlemsstaternas kumulativa kostnader för kontroller utgöra omkring 5 % av det totala beloppet av utbetalningar som medlemsstaterna har ansökt om för 2017. Denna procentandel förväntas minska tack vare effektivitetsvinster i genomförandet av programmen och ökade utbetalningar till medlemsstaterna. Med det riskbaserade tillvägagångssättet avseende förvaltning och kontroll som införs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, i kombination med en ökad satsning på att anta förenklade kostnadsalternativ, förväntas medlemsstaternas kostnader för kontrollerna sjunka ytterligare.

Direkt/indirekt förvaltning: Kostnaden för kontrollerna uppgår till omkring 2,5 % av de utbetalningar som gjorts av GD Migration och inrikes frågor. Den förväntas förbli konstant eller minska något ifall användningen av förenklade kostnadsalternativ ökar under nästa programperiod.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

För byrån

Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget. Denne ska varje år överlämna utförliga räkenskaper över inkomster och utgifter för föregående räkenskapsår till kommissionen, styrelsen och revisionsrätten. Kommissionens internrevisionstjänst kommer också att bistå byrån i arbetet med de finansiella transaktionerna. Tjänsten kommer att kontrollera risker, övervaka att bestämmelserna följs genom en oberoende bedömning av ledningskvaliteten och kontrollsystemen samt utfärda rekommendationer i syfte att förbättra verksamhetens effektivitet och se till att byråns resurser används på bästa sätt.

Byrån ska anta sin budgetförordning enligt förordning nr 1271/2013, efter att ha inhämtat kommissionens och revisionsrättens godkännande. Byrån ska inrätta ett system för internrevision som motsvarar det system som kommissionen inrättade vid sin omorganisation.

Samarbete med Olaf

Den personal som omfattas av kommissionens tjänsteföreskrifter ska samarbeta med Olaf för att bekämpa bedrägerier.

För revisionsrätten

Revisionsrätten ska granska räkenskaperna i enlighet med artikel 248 i fördraget, och årligen offentliggöra en rapport om byråns verksamhet.

De åtgärder för bedrägeribekämpning som införts på nationell nivå och på EU-nivå tillämpas fullt ut.

Fonder tillhörande GD Migration och inrikes frågor

Förebyggande och upptäckt av bedrägeri är ett av målen med intern kontroll enligt budgetförordningen, och en viktig styrningsfråga som kommissionen måste beakta genom hela utgiftscykeln.

Dessutom syftar strategin för bedrägeribekämpning inom GD Migration och inrikes frågor till att förebygga, upptäcka och korrigera bedrägeri, genom att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi mot bedrägerier och att dess metod för hantering av bedrägeririsken är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

I fråga om delad förvaltning kommer medlemsstaterna att säkerställa lagligheten och korrektheten hos utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnas till kommissionen. I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter, inklusive bedrägeri. Liksom i den nuvarande programperioden (2014–2020) är medlemsstaterna skyldiga att införa förfaranden för att upptäcka oriktigheter och bedrägeri, och att rapportera oriktigheter till kommissionen, även såväl misstänkt som konstaterat bedrägeri på områdena under delad förvaltning. Åtgärder för att förebygga bedrägeri förblir en övergripande princip och skyldighet för medlemsstaterna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer 3 Rubriken ”Säkerhet och medborgarskap”	Diff./Icke-diff ⁵² .	från Efta-länder ⁵³	från kandidatländer ⁵⁴	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	18.020101 Fonden för inre säkerhet (gränser och visering)	Differentierade	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18.0203 Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån	Differentierade	NEJ	NEJ	JA	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen 2021–2027	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer 4 Rubrik: ”Migration och gränsförvaltning”	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
4	11.XXYY Instrumentet för gränsförvaltning och visering	Differentierade	NEJ	NEJ	JA	NEJ
4	11.XXYY Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån	Differentierade	NEJ	NEJ	JA	NEJ

⁵² Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁵³ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁵⁴ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

– Flerårig budgetram 2014-2020

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	”Säkerhet och medborgarskap”
---	----------	------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

			2019	2020 ⁵⁵	TOTALT ⁵⁶
Driftsanslag (ISF –B)	Åtaganden	(1)		52,500	52,500
	Betalningar	(2)		52,500	52,500
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁵⁷ (ISF –B)	Åtaganden = Betalningar	(3)		-	
Driftsanslag och administrativa anslag ⁵⁸ (Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån)	Åtaganden	(1)	19,321	558,175	577,496
	Betalningar	(2)	19,321	558,175	577,496
TOTALA anslag för programmets finansieringsram	Åtaganden	=1+3	19,321	610,675	629,996
	Betalningar	=2+3	19,321	610,675	629,996

⁵⁵ För perioden 2019-2020 illustrerar finansieringsöversikten vilka följder det nya uppdraget har med undantag av det som redan har planerats inom det befintliga uppdraget.

⁵⁶ Beloppet på 52,500 miljoner EUR täcks av den nuvarande fleråriga budgetramen för år 2020 och kräver ingen ytterligare förstärkning.

⁵⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

⁵⁸ Mallen avser driftsanslag, men för att på ett övergripande sätt redogöra för hur byråns operativa verksamhet påverkar budgeten framstår det mer lämpligt att redovisa både driftsanslag (avsnitt 3) och motsvarande administrativa anslag (avsnitt 1 och 2).

Rubrik i den fleråriga budgetramen för 2014–2020	5	”Administrativa utgifter” ⁵⁹
---	----------	---

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2019	År 2020	TOTALT
GD: Migration och inrikes frågor (HOME)				
• Personalresurser		1,144	1,144	2,288
• Övriga administrativa utgifter		0,080	0,080	0,160
GD Migration och inrikes frågor TOTALT	Anslag	1,224	1,224	2,448
TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen 2014-2020	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,224	1,224	2,448

		2019	2020	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ * i den befintliga fleråriga budgetramen	Åtaganden	20,545	611,899	632,444
	Betalningar	20,545	611,899	632,444

Beloppet på 52,500 miljoner EUR täcks av den nuvarande fleråriga budgetramen för år 2020.

⁵⁹

Mallen avser driftsanslag, men för att på ett övergripande sätt redogöra för hur byråns operativa verksamhet påverkar budgeten framstår det mer lämpligt att redovisa både driftsanslag (avsnitt 3) och motsvarande administrativa anslag (avsnitt 1 och 2). Den omfattar endast EU:s bidrag (94 %), medan man avseende GD Migration och inrikes frågor har beaktat samtliga medel (100 %), vilket framgår längre fram av uppgifterna om bidrag från de Schengenassocierade länderna.

– **Flerårig budgetram 2021-2027**

Rubrik i den fleråriga budgetramen för 2021-2027	4	Rubrik: Migration och gränsförvaltning
---	----------	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT ⁶⁰
Driftsanslag i miljoner euro (BMVI)	Åtaganden	(1)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
	Betalningar	(2)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁶¹	Åtaganden = Betalningar	(3)								
Driftsanslag och administrativa anslag (Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån)	Åtaganden	(1)	1 188,512	1 347,769	1 546,437	1 649,203	1 799,857	1 851,374	1 886,999	11 270,151
	Betalningar	(2)	1 188,512	1 347,769	1 546,437	1 649,203	1 799,857	1 851,374	1 886,999	11 270,151
TOTALA anslag för programmets finansieringsram	Åtaganden	=1+ 3	1 258,512	1 427,769	1 636,437	1 749,203	1 900,857	1 953,374	1 991,499	11 917,651
	Betalningar	=2+ 3	1 258,512	1 427,769	1 636,437	1 749,203	1 900,857	1 953,374	1 991,499	11 917,651

⁶⁰ Beloppet på 647,500 miljoner EUR täcks av nästa fleråriga budgetram för åren 2021–2027 och planerades inom ramen för instrumentet för gränsförvaltning och visering (BMVI) samt förslaget till instrumentet från juni 2018.

⁶¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen för 2021-2027	7	”Europeisk offentlig förvaltning”
---	----------	-----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: Migration och inrikes frågor (HOME)									
• Personalresurser		1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	8,008
• Övriga administrativa utgifter		0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
GD Migration och inrikes frågor TOTALT	Anslag	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen för 2021–2027	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen för 2021–2027	Åtaganden	1 259,736	1 428,993	1 637,661	1 750,427	1 902,081	1 954,598	1 992,723	11 926,219
	Betalningar	1 259,736	1 428,993	1 637,661	1 750,427	1 902,081	1 954,598	1 992,723	11 926,219

**Beloppet på 647,500 miljoner EUR täcks av nästa fleråriga budgetram för åren 2021–2027 och planerades inom ramen för förslaget till instrumentet för gränsförvaltning och visering (BMVI) från juni 2018.

3.2.2. *Sammanfattning av beräknad inverkan på Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns totala budget (inklusive driftsanslag och administrativa anslag och med beaktande av bidragen från de Schengenassocierade länderna).*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och resultat	År 2019		År 2020		År 2021		År 2022		År 2023		År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		TOTALT	
	Antal anställda	Kostnad	Antal anställda	Kostnad	Antal anställda	Kostnad	Antal anställda	Kostnad	Antal anställda	Kostnad	Antal anställda	Kostnad	Antal anställda	Kostnad	Antal anställda	Kostnad	Antal anställda	Kostnad	Totalt antal	Totala kostnader
SPECIFIKT MÅL NR 1 "BEFINTLIGT UPPDRAG"																				
Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån	880	330,095	1000	342,795	1000	349,651	1000	356,644	1000	363,776	1000	371,052	1000	378,473	1000	386,042	1000	393,763	1000	3 272,291
Eτίας (infrastruktur och drift)		-		5,456		5,130		5,130		4,045		4,045		4,045		4,123		4,267		36,240
Interoperabilitet (infrastruktur och drift)		-		-		-		0,274		2,660		0,053		-		-		-		2,987
Subtotal för specifikt mål nr°1		330,095		348,251		354,780		362,048		370,481		375,150		382,518		390,166		398,030		3 311,518
SPECIFIKT MÅL NR 2 "DEN EUROPEISKA GRÄNS- OCH KUSTBEVAKNINGENS PERMANENTA KÅR"																				
Personalkostnader (Kategori 1)	750	20,344	1 500	122,063	2 000	189,875	2 000	217,000	2 500	244,125	2 500	271,250	3 000	298,375	3 000	325,500	3 000	325,500	3 000	2 014,031
Utplaceringskostnader (Kategori 1-2-3)*****	0	-	10 000	292,200	10 000	309,600	10 000	309,600	10 000	327,000	10 000	327,000	10 000	344,400	10 000	344,400	10 000	344,400	10 000	2 598,600
Utbildning (Kategori 1-2)*****	0	-	2 600	51,500	3 600	26,000	3 600	26,000	4 600	33,500	4 600	33,500	5 600	41,000	5 600	41,000	5 600	41,000	5 600	293,500
Subvention (Kategori 2-3)*****	0	-	8 500	105,251	8 000	111,089	8 000	111,089	7 500	116,948	7 500	116,948	7 000	122,792	7 000	122,792	7 000	122,792	7 000	929,700
Subtotal för specifikt mål nr°2		20,344		571,013		636,564		663,689		721,573		748,698		806,567		833,692		833,692		5 835,832
SPECIFIKT MÅL NR 3 "ANSKAFFA BYRÄNS EGEN UTRUSTNING"																				
EBCG Utrustningskostnader för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån*		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2 200,000
Subtotal för specifikt mål nr°3		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2 200,000
SPECIFIKT MÅL NR 4 "STÄRKA BYRÄNS VERKSAMHET AVSEENDE ÅTERVÄNDANDE"																				
Återvändande**		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1 750,000
Subtotal för specifikt mål nr°4		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1 750,000
SPECIFIKT MÅL NR 5 "EUROPEISK GRÄNSÖVERVAKNING - EUROSUR & PLANERINGSVERKSAMHET"																				
Förbättra Eurosurs funktion***		-		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		24,000
Utvidga räckvidden för Eurosurs***		-		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		136,000
Subtotal för specifikt mål nr°5		-		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		160,000
SPECIFIKT MÅL NR 6 "INTEGRERING AV FADO"																				
FADO	1	-	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	12,000
Subtotal för specifikt mål nr°6		-		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		12,000
SPECIFIKT MÅL NR 7 "INRÄTTA LOKALKONTOR"																				
Lokalkontor	2	0,210	2	1,290	5	1,530	5	1,561	5	1,592	5	1,624	5	1,656	5	1,689	5	1,723	5	12,874
Subtotal för specifikt mål nr°7		0,210		1,290		1,530		1,561		1,592		1,624		1,656		1,689		1,723		12,874
TOTALA KOSTNADER	-	350,648	-	942,054	-	1 264,374	-	1 433,797	-	1 645,145	-	1 754,471	-	1 914,741	-	1 969,547	-	2 007,446	-	13 282,225

3.2.3. Beräknad inverkan på Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns personalresurser

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Personalkostnader och relaterade kostnader har redan beaktats i COM (2015) 671. Antalet anställda bör kvarstå oförändrat från och med år 2020 med 1000 anställda.

	År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Kontraktsanställda	202	230	230	235	250	234	230	230	230
Utstationerade nationella experter	194	220	220	220	220	220	220	220	220
TOTALT	880	1000	1000	1005	1020	1004	1000	1000	1000

Utveckling avseende den ordinarie personalen som en del av Europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

	År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	188	375	500	500	625	625	750	750	750
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	187	375	500	500	625	625	750	750	750
Kontraktsanställda	375	750	1000	1000	1250	1250	1500	1500	1500
TOTALT	750	1500	2000	2000	2500	2500	3000	3000	3000

Ange planerat anställningsdatum och anpassa beloppet enligt detta (om rekrytering sker i juli beaktas endast 50 % av de genomsnittliga kostnaderna) och ge ytterligare förklaringar.

Närmare uppgifter om personalbehovet

Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår kommer att vara sammansatt av tre olika kategorier av operativ personal.

De operativa anställda vid den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår omfattar gränsbevakningstjänstemän, eskortörer vid återvändande, återvändandeexperter och

annan relevant personal som är anställd av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, utstationerade till byrån av medlemsstaterna eller utplaceras på kort sikt av medlemsstaterna för att agera som medlemmar i gränsförvaltningsenheter, stödenheter för migrationshantering eller återvändandeenheter som har verkställande befogenheter samt personal som ansvarar för driften av Etias centralenhet.

Kategori 1 som är byråns ordinarie personal kommer att vara en ny typ av EU-personal inom byrån som tilldelas verkställande befogenheter, inklusive rätten att tillgripa våld, när den agerar i egenskap av enhetsmedlemmar som sätts in från den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår.

Med hänsyn till att det är nödvändigt med stöd för att inrätta den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår (rekrytering, daglig ledning, operativ planering, osv.), samordning av insatser, rekrytering vid lokalkontoren, förvärv av byråns utrustning, andra nya arbetsuppgifter med anknytning till den europeiska gräns- och kustbevakningens funktion, däribland Eurosur, det stärkta uppdraget för återvändanden och övertagandet av Fado, upp till 4 % av det totala antalet personal i den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår (4 % av 3 000 anställda) skulle kunna planeras för att anställas som ”operativ stödpersonal” inom byrån.

När det gäller typer av tjänster kommer den ordinarie personalen att bestå av 25 % AD-tjänstemän, 25 % assistenter och 50 % kontraktsanställda. Denna fördelning motsvarar den förväntade fördelningen av olika profiler, roller och funktioner inom den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår. Det kommer i synnerhet att behövas ett betydande antal AD-anställda med nödvändig kompetens, kunskaper och yrkesmässig sakkunskap om användning av den senaste tekniska utrustningen för att byråns egen utrustning ska kunna drivas (det vill säga befälhavare och befäl inom den teknisk besättningen på luftfartyg och fartyg). Ett betydande antal AD-tjänstemän kommer också att behövas för att säkerställa planerings- och samordningsfunktionerna för den ökade operativa verksamhet som utförs av den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår, jämfört med den nuvarande nivån vad gäller byråns engagemang. Ett antal AD-tjänstemän kommer också att ha ledande befattningar i förhållande till den ordinarie personalen. Vidare bör jämvikten mellan olika typer av anställda beaktas mot bakgrund av den tekniska utvecklingen, där ett antal grundläggande gränsförvaltningsuppgifter kommer att automatiseras, medan systemets komplexitet kommer att kräva högre kvalifikationer av den personal som kommer att driva och underhålla det.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov för det ansvariga generaldirektoratet

- ☐ Förslaget kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)									
18 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	8	8	8	8	8	8	8	8	8
XX 01 01 02 (vid delegationer)									
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)									
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)									
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁶²									
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)									
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)									
XX 01 04 yy ⁶³	- vid huvudkontoret								
	- vid delegationer								
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)									
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)									
Annan budgetrubrik (ange vilken)									
TOTALT	8	8	8	8	8	8	8	8	8

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

⁶² [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁶³ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Tjänstemän och tillfälligt anställda	8 tjänstemän ska utföra följande uppgifter: 1) Företräda kommissionen i byråns styrelse. 2) Utarbeta kommissionens yttrande om det årliga arbetsprogrammet och följa upp dess genomförande. 3) Övervaka förberedelserna av byråns budget och bevaka genomförandet av budgeten. 4) Bistå byrån med utveckling av verksamheten i enlighet med EU:s politik, bland annat genom att delta i expertmöten.
Extern personal	

3.2.4. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☒ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År						2019	2020	TOTALT
Schengenassocierade länder ⁶⁴						21,039	56,523	77,562
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering						21,039	56,523	77,562

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Schengenassocierade länder	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- X Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁶⁵						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

⁶⁴ Frontex beräknar årligen bidraget från länder som är associerade till Schengensamarbetet med hänsyn till EU:s bidrag och BNP-kvoten i de berörda länderna. Detta motsvarar cirka 6 % av byråns sammanlagda budget. Bidraget inkasseras av byrån.

⁶⁵ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).